

1 AUGUST

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL I

PARTEA I-a

DOCUMENTE

APARE ÎN

OLTENIA

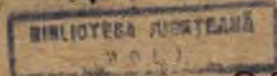
DOCUMENTE • CERȚETARI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

~~P 11.759~~

~~P 12.318~~

CRAIOVA

P 12.318.

„OLTENIA”

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA V-a

PARTEA I-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA

Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăclă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Căușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilieni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea V-a este de lei 500

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

PREFAȚA
DOMNULUI
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

714.759

~~712318~~

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
DOLJ

CRAIOVA
1944

„OLTENIA”

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA V-a

PREFAȚA

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOȘOR
Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA
Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăclă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Căușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Iliescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Ploșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilleni, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea V-a este de lei 500

P R E F A Ț Ă

Dispozițiunile Ministerului Afacerilor Interne, de a se întocmi de către Prefecturile de județ, câte o monografie a județului respectiv, au fost comunicate cu ordinul circular nr. 11374 din 18 Decembrie 1942.

Înțelegând importanța covârșitoare a acestei opere, chemată să înfățișeze celor de azi, ca și celor de mâine pământul și sufletul românesc, din acest compartiment administrativ al *Olteniei*, cu toate orânduielele vechi și noi, și sub toate aspectele, s'a consacrat acestei lucrări toată grija și toată strădania ca ea să aibă în limita posibilităților vremurilor pe care le trăim, o cât mai mare valoare științifică și documentară.

Pentru a duce la bun sfârșit o asemenea lucrare care cere o temeinică cunoaștere a diferitelor chestiuni și probleme ce trebuiesc deslegate, înaintașul meu regretatul Prefect Colonel *Pavel Florescu*, a încredințat întocmirea acestei monografii unui, inimos și erudit arheolog și istoric D-l *Dr. C. S. Nicolaescu-Ploșor*, Director al Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova, a cărui pasiune pentru cercetarea pământului așezărilor și vieții oltenești din trecut și astăzi, este în deobște cunoscută.

La venirea noastră în fruntea județului *Doljiu*, am acordat mai departe D-lui *Dr. C. S. Nicolaescu-Ploșor*, încrederea avută.

D-sa, conștiincios secondat de personalul biroului nostru de cultură și propagandă, s'a devotat cu toată inima acestei lucrări, neprecupețind timpul și odihna, de aceea credem că monografia județului *Doljiu*, va corespunde scopului urmărit, ca și îndrumărilor date.

Această lucrare alcătuită în scurtul interval de timp în care a fost cerută, a cuprins în prima ei redactare zece volume de câte 250 de pagini, întocmite în formatul Buletinului

Ministerului Afacerilor Interne, având o prezentare curată și estetică.

Cu raportul Nr. 1501 din 23 Martie 1943, a fost înaintată Ministerului Afacerilor Interne Oficiul de Studii, Documentare și Statistică.

Cum după prezentarea monografiei, același Departament prin ordinul Nr. 110.090 din 12 Aprilie 1943, ne-a cerut ca până la data de 1 Iunie 1943, monografia să fie întocmită și trimisă în trei exemplare, prin raportul nostru Nr. 1501 din Maiu 1943, am cerut față de proporțiile monografiei a ni se acorda un termen nelimitat pentru prezentarea ei, urmând ca, cu acest prilej materialul să fie complectat și așezat într'o nouă ordine.

Prin ordinul Nr. 110.090 din 18 Maiu 1943 se recunoaște că, „*Monografia Județului Dolj* este o lucrare excepțională, concepută după un plan vast și ca atare nu i se poate aplica ordinul cu caracter general din 12 Aprilie”. lăsându-ne toată latitudinea în ceiace privește regruparea materialului într'o nouă ordine, înbogățirea lui, precum și în ceiace privește perioada de timp pe care o reclamă o lucrare temeinică de proporțiile monografiei întocmite.

S'a pornit deci la lucru cu aceiași râvnă, sporindu-se numărul documentelor istorice privitoare la trecutul satelor doljene, înbogățindu-se colecția de folklor și transcriindu-se prețioasa catagrafie a Doljiului din 1831.

În noua formă în care s'a întocmit monografia județului *Dolju*, cuprinde în manuscris dactilografiat 15 volume a câte 200 pagini fiecare, dintre care primele două de considerațiuni generale privitoare la geografie, geologie, paleontologie, arheologie, istorie, etnografie, demografie, agricultură, comerț, industrie, biserică, școală, etc.; zece volume de documente istorice grupate alfabetic și cronologic pe sate, și trei volume de folklor, afară de voluminoasa statistică.

Deși am fi dorit, timpul totuși nu ne-a permis să se complecteze primele două volume, care au rămas în manuscris în prima lor redactare.

Ne aflăm fără îndoială în fața unor bogate isvoare de material documentar monografic și cu toate acestea după părerea D-lui *Dr. C. S. Nicolaescu-Plopșor*, ceiace s'a lucrat până acum este doar un modest început.

Vechile sate Doljene au un sbuciumat trecut în ceiace privește evoluția proprietății. Întăririle domnești către boeri moșneni și mănăstiri, cumpărăturile și hrăpirile, hotărnicile și pricinile de judecată, au o covârșitoare importanță istorică.

Aceste documente istorice prezentate de data aceasta în ordine cronologică pe domnii, ne arată evoluția teritorială a județului și frământatul său trecut.

Dacă această operă de culegere și rânduire a documentelor istorice, ar continua, s'ar putea alcătui cu vremea o adevărată arhivă istorică județeană, în care fiecare cercetător ar putea afla cu ușurință materialul istoric de care ar avea nevoie în cercetările sale, fie de ordin monografic pe sate, fie de sinteză asupra istoriei naționale regionale.

Documente privitoare la pământul și locuitorii *Doljului*, sunt foarte multe; lista lor este întocmită cunoscându-se instituțiile și persoanele care le au în păstrare.

Culegerea și rânduirea lor reprezintă o muncă de pasiune și specialitate.

În aceste vremuri însă, trebuie să ne mulțumim cu cât s'a făcut, nu cu cât s'ar dori a se face, deoarece arhivele fiind puse la adăpost sau evacuate, o cercetare a acestora este o imposibilitate.

Pentru ca această lucrare să nu rămâie închisă în sertarele Ministerului și ale Prefecturii, am hotărât tipărirea ei, spre a pune materialul documentar adunat până în prezent, la îndemâna tuturor iubitorilor acestui colț de țară.

În acest scop am încredințat editarea acestei lucrări Institutului de Istorie Națională din Craiova, care editează și revista de cercetări *Istorice Oltenia*.

Față de timpurile excepționale prin care trecem, am hotărât să se dea imediat la tipar materialul monografic definitiv pus la punct și să apară în fascicule săptămânale de câte 64 pagini, în revista *Oltenia*. Aceasta, sprijinită prin abonamente, va cuprinde numai material monografic pentru *Dolju*, expediindu-se tuturor autorităților și persoanelor care doresc să susțină această operă.

Apariția unei lucrări în fascicule pe bază de abonamente nu este o noutate. Monografia orașului Iași a lui *N. A. Bogdan*, *Istoria Critică și Arhiva Istorică a Românilor ale învățatului B. P. Hașdeu*, au apărut în fascicule, care mai târziu au fost legate în volume.

În felul acesta dorim ca monografia județului *Dolj*, să stârnească treptat, treptat un mai mare interes în lumea doljeană pe care o rugăm a semnala autorului toate lipsurile, dându-i în același timp sugestii și colaborând la îmbogățirea materialelor monografice ce urmează a vedea lumina tiparului.

Față de recenta scumpire a hârtiei am aprobat ca formatul fasciculelor să fie cel al revistei *Oltentia*, urmând ca lucrarea întreagă să cuprindă în cel puțin 2000 de pagini aproape întreg materialul cules pentru monografie în cele 15 volume manuscrise.

Pentru ducerea la bun sfârșit a acestei lucrări, am aprobat ca Directorul Institutului de Istorie Națională din Craiova, care în același timp este și autorul acestei monografii, să-și ia întreaga sarcină și răspundere a tipăririi, îngrijind de punerea la punct a întregului material monografic în vederea tiparului, procurarea hârtiei și clișeele, plata tiparului, a colaboratorilor, corectură, expediție și emiterea actelor justificative către autoritățile în subordine care s'au abonat la această monografie.

Incepem dar, cu tipărirea documentelor istorice, demografice și cu folklorul."

Documentele istorice vor apare în ordine cronologică, pe domnii, trei fascicule de câte 64 de pagini, alcătuind un volum. La sfârșitul tipării volumelor de documente se va da o tablă de materii, un indice general de locuri, oameni, lucruri și cuvinte rare, care va înlesni cercetătorilor și cititorilor o mai ușoară orientare în cuprinsul acestor documente.

Ca material demografic se va da la tipar întâi statistica din 1831, care cuprinde bogate informațiuni istorice, etnografice, demografice și metanastasice.

La fel, trei fascicule vor alcătui un volum. Și cum această statistică este destul de voluminoasă, la sfârșitul volumelor se va da o tablă de materie și un indice.

Folklorului i se vor consacra cel puțin două volume cuprinzând baladele, doinele, ghicitorile, încurcăturile de limbă, credințele, poveștile, snoavele și altele, culese în cuprinsul județului *Dolj*.

Treptat, cu punerea la punct, vor apare și capitolele de sinteză asupra *Doljului*. Cum multe din ele se vor sprijini în parte și pe izvoarele istorice, demografice și folkloristice, se lămurește de ce acestea, care sunt anexe ale monografiei, se dau la tipar înaintea celorlalte.

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

Pr. D. BĂLAȘA

Monografia județului Dolj, va cuprinde circa 2000 pagini și va apare săptăminal cu începere dela 1 August 1944, în fascicule de câte 64 pagini.

Abonamentul la această monografie este de lei 5.000.

Doritorii se vor adresa la Administrația Monografiei, Arhivele Statului, Craiova.

A P E L

Rugăm pe toți cititorii noștri a ne semnala toate lipsurile, dîndu-ne în acelaș timp sugestii și colaborînd la înbogățirea materialelor monografice de tot felul ce urmează a vedea lumina tiparului sau a fi folosite în redactarea Monografiei.

Astfel rugăm a ni se trimite toate informațiunile privitoare la numirile de locuri și oameni pomenite în documente, statistică și folklor.

Rugăm apoi a ni se semnala locurile și așezările istorice și arheologice, trimițîndu-ni-se documente istorice, hotărnicii, planuri de moșii, legende, amintiri, tradiții, culegeri de folklor și ori ce fel de date privind pămîntul și locuitorii Doljului.

Cei ce doresc a colabora la culegerea datelor necesare întocmirii acestei monografii, sunt rugați a intra direct în corespondență cu noi, spre a li se trimite chestionare ce urmează a fi completate cu datele cerute.

Întreaga corespondență, va fi îndrumată pe adresa D-lui Dr. C. S. Nicolăescu-Plopșor, Arhivele Statului, Craiova.

DOMNIA LUI RADU NEGRU VOEVOD

(IVANCU, TIHOMIR, TUGOMIR, TOCOMERIUS)

1290 — 1315

1.

Fără loc, 1292 (6800).

Radu Negru Voevod, întărește mănăstirea Tismana, satul Comani.

Existența acestui document este adevărată de Alexandru voevod în 1576, Aprilie 28, de Șerban voevod Cantacuzino la 1681 Mai 8 și de Antonie Calliarh, ban al Craiovei la 1742 Iulie 4. Zice Alexandru voevod: „pentru că acest de mai sus numit sat Comani, a fost de moștenire mănăstirii și întărire încă din zilele răposatului Negru”.

Citim în hrisovul lui Șerban Cantacuzino: „pentru că acest sat Comani este al sfintei mănăstiri dreaptă și bătrână moșie de strămoșie, dată și adausă sfintei mănăstiri Tismanii, de răposatul bătrânul Radu Negru voevod, precum am văziut domnia mea și hrisovul Radului Negru voevod, văleat 6800 de danie și de miluitură”.

Iar în cartea de judecată a marelui ban al Craiovei Antonie Calliarh citim: „pentru că acest sat Comani este al sfintei mănăstiri veche și dreaptă moșie dată danie la sfânta mănăstire, de răposatul bătrânul Radu Negru voevod, după cum arată hrisovul Radului Negru voevod dela leat 6800 de danie și de miluitură”. Deși Ștefulescu crede că „Negru vodă e confundat cu Radu Basarab cel istoric, contopindu-se ambii într'un domn pela 1292”, suntem înclinați a crede în existența acestui document, de oarece mănăstirea Tismana era socotită cea mai veche din toată țara, având întăriri dela întemeiere.

Astfel Mircea vodă Ciobanul la 1547 Iunie 6 scrie: „am căutat și am citit domnia mea cărțile întâilor și bătrânilor... domni... și am aflat domnia mea că au fost bătrâne și drepte moși și bucate sfintei mănăstirii și moșteniri dela întemeierea Țării Românești”.

Iar Mihnea Vodă la 1590 Iunie 9 spune: „că este sfânta mănăstire Tismana cea mai bătrână din toate mănăstirile din țara domniei mele”.

Această afirmație o găsim și în documentul lui Mihail Racoviță vodă din 1743 Febr. 6: „această mănăstire fiind mai întâiu de toate celelalte mănăstiri zidită și cea mai veache în țara domniei mele”.

Apoi Constantin Racoviță voevod, Mihail Șutu și Alexandru Moruzi spun același lucru.

Un document purtând aceiași dată 6800° adică 1292 este atestat de alte documente posteroare, privitoare la Câmpulung.

Matei Basarab în 1636 Aprilie 12, Mihnea vodă în 1659 și Gheorghe Duca în 1682, amintesc un hrisov al lui Radu Negru voevod din anul 6800 (1292).

„Pentru că am văzut domnia mea, zice Matei Basarab, multe hrisoave bătrâne și vechi, făcute tot pentru așezământul orașului: întâiu hrisovul strămoșului domniei mele, prea luminatul și blagocestivul și de Hristos iubitorul, răposatul Io Radu Negru voevod leat 6800 și hrisovul lui Mihail voevod leat 6900, și hrisovul Vladului Voevod leat 6060”.

Acest hrisov „al repositului Radu Negru Voevod când au fost cursul anilor 6800”, îl amintește Matei Basarab și la 1636 Mai 5.

Apoi îl amintesc Mihnea vodă la 1649 Iulie 15, Gheorghe Ghica la 1660 Ianuarie 21, Grigorie Ghica la 1672 Iulie 27 și Gheorghe Duca la 1674.

Analizând aceste documente Xenopol crede că „existența unui vechiu document dela Radu Negru dat Câmpulungenilor (unde tocmai tradiția pune descălecarea acestui domn și unde zidirea bisericeii ce i se atribuie tot de tradiție, vom vedea că într'adevăr a avut loc) este pusă mai presus de îndoială, și deci adevărate și existența dătorului acelui hrisov al lui Radu Negru, întemeietorul statului muntean”.

Dacă mărturiile privitoare despre existența unui document al lui Radu Negru voevod, privitor la Câmpulung, nu pot fi contestate, de ce să nu credem și în existența hrisovului Tismanei pentru Comani.

Deci pomenirea și a aceslui document, întărește mai mult convingerea în existența hrisoavelor emenate dela Radu Negru voevod întemeietorul Țării Românești.

Pentru aceasta vezi: documentele privitoare la Comani, mai jos la datele respective.

Alexandru Ștefulescu, mănăstirea Tismana.

Magazin Istoric pentru Dacia V, p. 337.

Xenopol, Istoria Românilor vol. III, p. 29.

DOMNIA LUI VLADISLAV

(VLAICU, LAICO)

1364 Noemvrie 16 — 1377

1.

Fără loc și dată.

Vladislav voevod dăruiește mănăstirii Vodița, ridicată de dânsul cu ajutorul monahului Nicodim, diferite odoare bisericesti, satul Jidovștița, găleșile dela satul lui Costea pe Topolnița, venitul pescăriilor domnești, în număr de opt, dela Dunăre cu vâltoarea cea mare de pești din mijlocul Dunării, Dunărea dela povârnișul Oreahova până la podul cel de sus ce merge la Rușava, Vodița Mare cu nucii, livezile, Țerovățul cu seliștea Bahnei. Apoi, din casa domnească, pe fiecare an la praznic, 1000 de perperi și câte 300 de perperi, 12 burdufe de brânză, 12 cașcavale, o majă de ceară, 12 postavuri de cojoace, 12 postavuri de încălțăminte și 12 pături pentru săraci. Domnul orânduiește ca starețul mănăstirii să fie ales de călugări după orânduirea lui Nicodim, fără amestecul domnului sau la arhiereului.

† Pentru că eu, cel întru Hristos Dumnezeu bine credinciosul voevod, Vladislav, din mila lui Dumnezeu domn a toată Ungrovlahia, am binevoit, după îndemnul lui Dumnezeu, să ridic, o mănăstire la Vodița în numele marelui și purtătorului de Dumnezeu Andonie, ascultând pe cinstitul între monahi Nicodim, de asemenea și cu cheltuială și daruri dela domnia mea, iar cu munca lui kir Nicodim și a fraților lui, am zidit și am zugrăvit.

Și după cât aduce vremea, acum am dăruit: un tetravanghel ferecat cu argint și aurit, o cădel-

niță de argint, vase de slujbă de argint, odăjdii preotești de mătase o pereche, perdele de altar de camhă, câte are nevoie biserica, un epitrafil și rucavițe cusute cu fir de argint.

După aceasta, satul Jidovștița, liber de toate dările și prestațiile domnești, și de oaste și de toate ohabnic. Și câte găleți vor fi dela satul lui Costea pe Topolnița, și pe Dunăre venitul domnesc dela opt pescării și toată vâltoarea de pești, cea dela mijloc, cu toate ale ei și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la puntea cea de sus care duce la Rușava și Vodița cea Mare pe amândouă părțile cu nucii și cu livezile și cu Țerovățul și cu seliștea Bahnei.

După acestea toate, la fiecare praznic al sfântului și purtătorului de Dumnezeu Andonie, o mie de perperi din casa domniei mele și să se împartă săracilor 300 de perperi și 12 burdufe de brânză și 12 cașcavale și o maje de ceară și 12 postavuri de mantale și 12 postavuri de încălțăminte și 12 pături.

Acestea toate le așezăm și le dăruim pe fiecare an din casa domnească.

De asemenea, am tocmit domnia mea, după sfat, ca după moartea lui kir Nicodim, să nu aibă voie niciun domn să numească în locul acela pe conducător, nici arhiereu, nici altul nimeni, ci, precum va spune kir Nicodim și cum va orându-i, așa să fie călugării cei de acolo și singuri să-și puie conducător.

Și aceste toate, rog pe fiecare dintre urmași, niciunul să nu le schimbe; cine s'ar încumeta să le schimbe acestea sau unele dintre acestea, să-l ucidă Dumnezeu și prea curata lui Maică și sfântul și marele și purtătorul de Dumnezeu Andonie și aici și în veacul viitor. Amin.

† Io Vladislav voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul Nr. 4.

DOMNIA LUI RADU I

1377 — 1384

1.

Fără loc și dată 1377 — 1384.

Radu I Voevodul Țării Românești dă mănăstirii Tismana satul Vadul Cumanilor cu Toporna Balta Bistriții, dela Toplița la Gârla Repede mai sus de Covăcița cu satul Hrisomuniți și Tismana ligășească și rușească.

Marta Andronescu. Repertoriul documentelor Țării-Românești publicate până azi I. 1290-1508. București 1937. Documentul Nr. 17.

Vezi mai jos documentul lui Dan I din 3 Octomvrie 1385 și documentele lui Mircea cel Mare din 1387 Iunie 27, și 1392 indication 15.

DOMNIA LUI DAN I

1384 — 1386

1.

Argeș, 3 Octomvrie 1385.

Dan I întărește mănăstirii Tismana ridicată de tatăl său Radu, daniile făcute de acesta: satul Vadul Cumanilor cu Toporna, balta Bistreț și satele Hrisomuniții și Tismana partea Ligășeștilor și Rușeștilor, apoi cele dăruite de unchiul său Vladislav voevod mănăstirii Vodița, satul Jidovștița cu Potocul, pescăriile la Dunăre, Dunărea dela povârnișul Oreahova, Vodița-Mare cu nucii și livezile, seliștea Bahnei, moara la Bistrița și 40 de sălașe de Țigani. Domnul mai adugă dela el 400 de găleți de grâu din județul Jaleș, nucii dela Dăbăcești și tain de brânză, cașcaval, postav, miere și ceară din casa domnească. Satele sunt scutite de toate dările și prestațiile. Mănăstirile sunt autonome pe temeiul așezământului lui Nicodim, cu dreptul de a-și alege singure starețul.

† Pentru că eu cel întru Hristos Dumnezeu bine credinciosul, Io Dan voevod și din mila lui Dumnezeu domn a toată Ungrovlahia, la începutul domniei mele dăruite mie de Dumnezeu am aflat în țara domniei mele, la locul numit Tismana o mănăstire nu întru toate terminată, pe care sfânt răposatul, binecinstitorul voevod Radul, părintele domniei mele a ridicat-o din temelie, dar n'a terminat-o din pricina scurtării vieții de aceea, a binevoit domnia mea ca, precum i-am fost urmaș în domnie, să-i fiu și întru acest lucru, adică să înnoiesc po-

mana părintelui meu și pentru sufletul meu, să clădesc deplin acest hram al prea sfintei stăpâne, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și să-l întăresc cu toate darurile și veniturile. Nu numai acestea, dar și câte au fost dăruite în vremea părintelui meu mănăstirii să le întăresc și să le confirm, pentru slava Dumnezeului meu și pentru slava și cinstirea prea slăvitei mele stăpâne și prea curatei născătoare de Dumnezeu, pentru ca s'o aflu în viața domniei mele întăritoare și ajutătoare, iar în ziua cumplită a judecării mijlocitoare pentru viața veșnică.

Și mai întâi, am dăruit acestei mai sus zise mănăstiri, grâul din județul Jaleșului, patru sute de găleți pe fiecare an și cine va fi găletar să nu mai întrebe pentru aceasta pe domnia mea, ci să-l trimită îndată la mănăstire.

Am dăruit și pe râul Jaleșului, la Dăbăcești, copacii cu nuci toți, apoi dela casa domniei mele, pe fiecare an, 10 burdute de brânză, 10 cașcavale, 10 pături și 10 postavuri pentru mantale și 10 postavuri pentru încălțăminte, iar miere și ceară pe măsură cât va aduce anul.

Pe lângă acestea, întărește domnia mea și câte a dăruit sfânt răposatul părinte al domniei mele, Radul voevod: satul vadul Cumanilor cu Toporna și balta Bistreț dela Toplița până la Gârla Repede, mai sus de Covacița cu satul Hrisomuniții și Tismana pe amândouă părțile, cât a fost al Ligășeștilor și a Rușeștilor.

Pe lângă acestea, întăresc și câte a dăruit și a dat în scris mănăstirii sfântului Antonie unchiul domniei mele, sfânt răposatul Vladislav voevod: satul Jidovștița cu Potocul și la Dunăre vâltoarea cu pește cea dela mijloc întregă și venitul dela opt pescării și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la puntea cea de sus și Vodița Mare pe amândouă părțile cu nucii și cu livezile și seliștele Bahnei și moara dela Bistrița și 40 de sălașe de Țigani.

Toate acestea le dăruiește și le întărește domnia mea cu toată porunca și întăritura, ca să fie nestrămutate și neclintite. De asemenea și satele să fie libere de orice prestații și dări și venituri ale domniei mele. Și pe lângă aceasta, poruncește domnia mea ca călugării din amândouă mănăstirile să fie de sine stătători; după moartea cărmuitorului lor, nimeni să nu le puie lor cărmuitor, nici eu însumi, voevodul Dan, și nici nimeni dintre cei de după mine și nici să se strice orânduiala și datina lui Nicodim, nici porunca mea. Cine ar îndrăzni din toate acestea să strice ceva sau să schimbe în rău, să fie blestemat de Dumnezeu atotfiitorul și de către toți sfinții și să fie părtaș cu toți acei cari s'au lepădat de Domnul și L-au dat pe El morții.

Acestea toate s'au scris la Argeș, din porunca domnului voevod Dan, în anul 6994 (1385), indictionul 9, luna Octomvrie 3.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul Nr. 5.

2.

Fără loc și dată.

Popa Nicodim dela Tismana cumpără sub Dan I voevod, satul Saghievățul.

Vezi documentul Nr. 4 la domnia lui Mircea cel Mare unde scrie „și satul Saghievăț pe care l-a cumpărat Nicodim sub Dan voevod“.

Vezi și documentul Nr. 3 din aceeași domnie în care scrie: „și Sagovățul pe care la cumpărat Popa Nicodim dela Dan vodă“.

3.

Fără loc și dată.

Dan I voevod dăruiește unor moșneni, moșiile Plenița și Păstaea pentru dreapta slujbă cu care l-au slujit.

Existența acestui document este adevărată de Alexandru Iliș voevod, care spune: „pentru că acest sat Plenița și cu Păstaea au fost... bătrână și dreaptă moșie dela moși și dela strămoși din zilele altor mai dinainte bătrâni domni, câștigate aceste moșii și moștenire cu dreaptă slujbă ce au slujit moșii lor. Și au stăpănit acești moștenitori... din zilele bătrânului și răp. Dan voevod și fratesău Mircea voevod și bătrânul Radu voevod și în zilele lui Vintilă voevod și Radu voevod cel Frumos..., Moise voevod, Pătrașcu voevod, Mircea voevod și fiul său Pătru voevod și bătrânul Alexandru voevod și în zilele fiului său Ștefan voevod și la Mihai voevod și la Simion voevod“.

Vezi documentul lui Alexandru Iliș vodă din 4 Mai fără an, pentru Plenița și Păstaea, la documentele din domnia acestuia.

DOMNIA LUI MIRCEA CEL MARE

1386 — † 1418 IANUARIE 31

1.

Argeș, 27 Iunie 1387.

Mircea cel Mare confirmă toate privilegiile anterioare ale mănăstirii Tismana, pe al lui Vladislav, unchiul său (pentru Vodița), a lui Radu, tatăl său, al lui Dan, fratele său, precum și moștenirea lăsată de Dimitrie Dăbăcescu, patru părți din Dăbăcești. Pe lângă acestea domnul mai adaugă și dela el satul Jarcovăț, seliștea Stăncișoara, unde a fost odinioară satul Bresnița, satele Văronice, Prilepeș, Petrovița și Vărlia. Confirmă de asemenea și rânduiala lui Nicodim ca egumenul la Tismana și Vodița să fie ales de călugări, fără amestecul nimănui, nici măcar al domnului.

† Pentrucă eu cel întru Hristos Dumnezeu binecredincios, Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu domn a toată Ungro-vlahia, la începutul domniei mele dăruite de Dumnezeu am aflat în țara domniei mele la locul numit Tismana o mănăstire, pe care sfânt răposatul părintele domniei mele, Io Radul voevod, a ridicat-o din temelie și sfânt răposatul fratele domniei mele, Io Dan voevod, a întărit-o cu multe lucruri. Deci a binevoit domnia mea să le fiu urmaș, precum în domnie, așa și în aceasta, așa dar să înnoiesc pomana părintelui meu și a fratelui pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram al preacuratei stăpâne, Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria să-l întăresc cu toate darurile și veniturile și cele nedesăvârșite

să le împlinesc și nu numai aceasta, dar și câte s'au dăruit mănăstirii sub tatăl meu și sub fratele meu, pe toate să le întăresc și să le confirm pentru slava Dumnezeului meu, spre lauda și cinstea prea slăvitei mele stăpâne și prea sfintei Născătoare de Dumnezeu ca s'o aflu pe ea întăritoare și ajutoare în viața domniei mele, iar în cumplita zi a judecării, mijlocitoare pentru viața veșnică.

Mai întâi întăresc cele adause de sfânt răposatul părintele domniei mele, Io Radul voevod, satul Vadul-Cumanilor cu jumătate din Toporna și balta Bistreț dela Topolnița până la Gârla-Repede, mai sus de Căvacițe, cu satul numit Hârsomuniți și Tismana, pe amândouă părțile, cât a fost Ligăcească și Rușească și grâul din județul Jaleșului, 400 de găleți pe fiecare an. Și cine va fi găletar, să nu mai întrebe pe domnia mea despre aceasta, ci să-l trimită îndată la mănăstire.

După aceasta, întărește domnia mea câte a adaus sfânt răposatul fratele domniei mele, Io Dan voevod, nucii, câți copaci sunt pe Jaleș, la Dăbăcești și din casa domniei mele, pe fiecare an, 10 burdufe de brânză, 10 cașcavale, 10 pături, 10 postavuri de manta și 10 postavuri de încălțăminte.

Pe lângă aceasta, mai dăruiește și domnia mea mai sus zisei mănăstiri a prea sfintei Născătoare de Dumnezeu satul numit Jarcovăț și seliștea Stăncișoara pe balta Bistriței, pe dealul unde a fost odinioară satul Bresnița și cu amândouă Văronicele și Prilepeșul și Petrovița și Vărlia.

Pe lângă aceasta, întărește domnia mea și câte a adaus sfânt răposatul unchiul domniei mele, Vladislav voevod, sfântului Antonie dela Vodița, satul Jidovștița cu Potoc și vâltoarea de pești dela mijloc, la Dunăre, întreagă, la iuțeli, și venitul dela opt pescării și Dunărea pela povârnișul Oreahova până la puntea de sus și Vodița cea mare, pe amândouă părțile, cu nucii și cu livezile, cu seliștele Bahnei și moara la Bistrița și 40 de sălașe de Țigani. Și încă ce a dăruit Dimitrie Dăbăcescu la

moartea lui mănăstirii, cât a fost al său la Dăbăcești, a patra parte.

Acestea toate le dăruiește și le întărește domnia mea cu toată porunca și întăritura, să fie nemișcate și neschimbate, de asemenea și satele să fie libere de toate prestațiile și dările și venituri ale domniei mele. Pe lângă aceasta, poruncește domnia mea ca călugării din ambele mănăstiri să fie de sine stătători și după moartea cărmuitorului lor, să nu le puie nimeni cărmuitor, nici eu însumi, Mircea voevod, nici altul dintre cei de după mine, ci numai ei înșiși să aleagă pe cine vor binevoi; nici să se strice rânduiala și datina lui Nicodim și porunca mea. Cine ar îndrăzni să strice ceva din toate acestea sau să schimbe în rău, să fie blestemat de Dumnezeu Atotțiitorul, de prea curata Născătoare de Dumnezeu și de toți sfinții și să fie părtaș cu toți cei ce s'au lepădat de Domnul și L-au dat pe El morții.

Acestea toate s'au scris la Argeș cu porunca domnului voevod, Io Mircea.

În anul 6895 (1387), indiction 10, luna Iunie, 27 zile.

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369—1490. București 1938. Documentul Nr. 6.

2.

Fără loc, 1392.

Mircea cel Mare întărește privilegiile mănăstirii Tismana, pe al lui Vladislav, unchiul său, pentru Vođița, a lui Radu, tatăl său, al lui Dan, fratele său, precum și dania făcută de doamna Calinichia, mama lui, o moară la Bistrița, fostă a arhimandritului Băsea și părțile din Dăbăcești lăsate mănăstirii de Dimitrie Dăbăcescu la moartea lui. Pe lângă acestea, domnul mai adaugă și dela el satul Jarcovăț, seliștea Sălcișoara, partea lui Stanciu Vranin, satele Sușița pe Topolnița, Sogojul și Pesticevo, precum și „rofiile” lui Cip Hanoș pentru minereul dela Brătîlov. Confirmă de

asemenea rânduiala lui Nicodim ca egumenul la Tismana să fie ales de călugări, fără amestecul nimănui, nici măcar al domnului.

† Pentru că eu cel întru Hristos Dumnezeu binecredincios, Io Mircea voevod din mila lui Dumnezeu domn a toată Ungrovlahia, la începutul domniei mele, dăruite de Dumnezeu am aflat în țara domniei mele, la locul numit Tismana o mănăstire, pe care sfânt răposatul părintele domniei mele, Io Radul voevod, a ridicat-o din temelii și sfânt răposatul fratele domniei mele, Io Dan voevoda, a întărit-o cu multe lucruri, deci a binevoit domnia mea să le fiu moștenitor, precum în domnie, așa și în aceasta, așa dar să înoiesc pentru viața și mântuirea domniei mele, pomana părintelui meu și a fratelui, acest hram al prea curatei Stăpâne, Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioare Maria să-l întăresc cu tot felul de daruri și venituri și cele nedesăvârșite să le isprăvesc. Și nu numai aceasta, dar și câte s'au dăruit mănăstirii sub tatăl meu și sub fratele meu, pe toate să le întăresc și să le confirm, pentru slava Dumnezeului meu, spre lauda și cinstea slăvitei mele stăpâne și prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, ca s'o aflu pe ea întăritoare și ajutătoare în viața domniei mele, iar în cumplita zi a judecării mijlocitoare pentru viața veșnică.

Mai întâi, întăresc cele dăruite de sfânt răposatul părintele domniei mele, Io Radul voevod, satul Vadul-Cumanilor cu jumătate din Toporna și balta Bistreț dela Topolnița până la Gârla Repede, mai sus de Covacița, cu satul numit Hârsomunți și Tismana, pe ambele părți, câtă a fost Ligășească și Rușească... și grâul din județul Jaleș, 400 de găleți pe fiecare an. Și cine va fi găletar, să nu mai întrebe pe domnia mea despre aceasta, ci să-l trimită îndată la mănăstire.

După aceasta, întărește domnia mea câte a dăruit sfânt răposatul fratele domniei mele, Io Dan voevod, nucii câți pomi sânt pe Jaleș, la Dăbăcești,

și din casa domniei mele pe fiecare an, 10 burdufe de brânză, 10 cașcavale, 10 pături, 10 postavuri de mantale și 10 postavuri de încălțăminte.

Pe lângă aceasta, a mai adăugat și domnia mea mai sus zisei mănăstiri a prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, satul numit Jarcovăț și seliștea Sălcișoara pe balta Bistriței, pe partea care a fost odinioară a lui Stanciul Vranin și satul Sușița pe Topolnița. Și încă a dăruit domnia mea satul Sogoino și satul Pesticevo și venitul care este al domniei mele dela roțile lui Cip Hanoș, care s'au făcut de curând la Bratilov și moara, pe care a dăruit-o mănăstirii mama domniei mele, doamna Calinichia, la Bistrița, care a fost mai înainte a arhimandritului Batea și încă ce a dăruit Dumitru Dabacescu, la moartea lui, mănăstirii mai sus zise, a patra parte din Dabacești, cât a fost a lui.

Pe lângă aceasta, întărește domnia mea și câte a dăruit sfânt răposatul unchiul domniei mele, Vladislav voevod, sfântului Antonie dela Vodița, satul Jidovștița cu Potocul și tot vârtejul dela mijloc, la Dunăre, la iuțeli, și venitul dela opt pescării și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la puntea de sus și Vodița cea Mare, pe amândouă părțile cu nucii și cu livezile, până la seliștea Bahnei și moara la Bistrița și 40 de sălașe de Țigani.

Acestea toate le dăruiește și le întărește domnia mea, cu toată porunca și întăritura, să fie nemiscate și neschimbate, de asemenea și satele să fie libere de toate prestațiile și dăjdiile și venituri ale domniei mele. Pe lângă acestea, poruncește domnia mea ca călugării din ambele mănăstiri să fie de sine stătători și după moartea cărmuitorului lor, să nu le puie nimeni alt cărmuitor, nici eu însumi, Mircea voevod, nici altul dintre cei de după mine, ci numai pe cel pe care ei înșiși îl vor binevoi; nici să se strice rânduiala și datina lui Nicodim și porunca mea. Cine ar îndrăzni să strice ceva din toate acestea sau să facă vreun rău, să fie blestemat de Dumnezeu Atotțiitorul, de prea curata Născătoare

de Dumnezeu și de toți sfinții și să fie părtași cu toți cei ce s'au lepădat de Domnul și L-au dat pe El morții.

In anul 6900 (1392), indiction 15.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369—1490. București 1938. Documentul Nr. 11.

3.

Fără loc și dată.

Mircea voevod întărește din nou toate privilegiile și proprietățile mănăstirii Tismana, privilegiul tatălui său Radul voevod, al unchiului său Vladislav voevod pentru Vodița, daniile mamei sale, doamna Calinichia și a lui Lucaci. Domnul adaugă și el din partea lui satele Trufești, Piatra, Obedin, Ceaurii, Ugrii, Dușești, Ploștina, Jarcovăț, Varovnic, Sușița, Novoselți, precum și zeciuiala produselor minelor de aramă dela Bratilov. Confirmă și satul Sagavăț, cumpărat de popa Nicodim dela Dan vodă. Poruncește ca egumenii să fie aleși de călugări, fără amestecul nimănui, nici măcar al domnului.

† Pentru că eu întru Hristos Dumnezeu binecredincios, Io Mircea voevoda, din mila lui Dumnezeu domn a toată Țara Ungrovlahiei, la începutul domniei dăruite mie de Dumnezeu am aflat o mănăstire în țara domniei mele la locul numit Tismana, pe care sfânt-răposatul părintele domniei mele, Io Radul voevoda, a ridicat-o din temelii și sfânt răposatul fratele domniei mele, Dan voevoda, a întărit-o cu multe lucruri. Deci a binevoit domnia mea să le fiu moștenitor, precum în domnie, și în aceasta și să înnoiesc așa dar pomana părintelui domniei mele și a fratelui, pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram al preasfintei stăpâne Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria să-l întăresc cu tot felul de daruri și veni-

turi și cele nedesăvârșite să le isprăvesc, și nu numai aceasta, dar și câte au dăruit părintele meu și frațele meu acestei mănăstiri pe toate să le confirm și să le întăresc, spre slava lui Dumnezeu, în lauda și cinstea prea slăvitei noastre stăpâne Născătoare de Dumnezeu, ca s'o aflu pe ea întăritoare și ajutoare în viața domniei mele, iar în ziua cea cumplită, mijlocitoare pentru viață veșnică.

Mai îniâi întărește domnia mea cele dăruite de sfânt răposatul părintele domniei mele, Radul voevod, satul vadul Cumanilor cu Toporna și balta Bistreț de la Tolpița la Garla-Repede, mai sus de Covacița, și pe lângă aceasta satele Hârsova cu Sălcișoara și Tismana, cât a fost Ligăcească și Rușească, și grâul din județul Jaleș, 400 de găleți pe fiecă an și 35 de burdufuri de brânză și 10 cașcavale și 10 burdufuri de miere.

Și pe lângă aceasta dăruiește și domnia mea satele Trufești și Piatra și Obedin și Ceaurii și Ugri și Dușești și Ploștina și Jarcoveț și Varovnic și Sușița și Novoselți și la Blatnița satul Pesticevo pe care l-a dăruit maica domniei mele, doamna Calinichia și satul Sogoino, pe care l-a dăruit Lucaci și Bistrița cu vama și Sagavățul pe care l-a cumpărat popa Nicodim dela Daň vodă și moara dela Bistrița pe care a dăruit-o mama domniei mele și Leurda și Cireșelu și Godinești.

Pe lângă aceasta întăresc ce a dăruit sfânt răposatul unchiu al domniei mele, Vladislav voevoda, Sfântului Andonie dela Vodița, satul Jidovștița și Petrovița și Vărgovița și întreg vârtejul din mijloc la Porțile de Fier și din opt pescării zeciuiială și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la hotarul Rușavei și Vodița cea Mare dela Dunăre cu seliștile Bahnei și cu nucii și cu livezile, Elhovița toată și Țerovăț. A dăruit domnia mea la baia dela Bratilov, dela roțile din Ciop Hanoș zeciuiială.

Acestea toate le dăruiește și le întărește domnia mea cu toată porunca și întăritura să fie nemîșcate

și neschimbate cât va trăi domnia mea și cât va trăi fiul domniei mele, Io Mihail voevoda.

Deasemenea și satele libere de orice prestații și dăjdii și venituri ale domniei mele. Pe lângă acestea poruncește domnia mea călugărilor din ambele mănăstiri să fie de sine stătători, după moartea cărmuitorului lor, nimeni să nu le pue cărmuitor, nici eu însumi, voevodul Mircea, nici altul dintre cei de după mine, numai pe cel pe care ei singuri îl vor bine voi, nici să se strice rânduiala și datina lui Nicodim și porunca mea. Cine ar cuteza, măcar însumi domnia mea, sau dintre fii domniei mele, sau vreunul dintre domnii ce vor sta pe urma mea și vor căuta să strice această întăritură și poruncă a domniei mele și rânduiala și datina lui Nicodim, pe unul ca acela să-l lovească Dumnezeu cu strașnica și dreapta lui judecată și să-i fie potrivnică prea sfânta stăpână Născătoare de Dumnezeu și să fie blestemat de cele șapte sfinte și ecumenice soboare și să fie socotit cu Iuda și cu Arie și cu toți cei ce s'au lepădat de Dumnezeu și l-au dat pe El morții.

Io Mircea voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București, 1938. Documentul Nr. 25.

4.

Fără loc și dată.

Mircea voevod întărește mănăstirii Tismana toate privilegiile și posesiunile ei, privilegiul tatălui său, Radul voevod, al fratelui său Don voevod, al unchiului său Vladislav voevod pentru Vodița. Apoi satele dăruite de dânsul: Jarcovățul, Sușița, Pesticevo, Anișul, două vărți, pe Jiu, zeciuiială din roțile minelor de aramă dela Bratilov. Întărește și satul Sogoino, schimbat de Nicodim în fața domnului pe Poronișii, Sagovățul cumpărat de Nicodim sub Dan-Vodă, Groșani jumătate, părțile dela Pocruia ale lui Tatomir,

Voicu și Radoslav, două părți pe Jaleș lăsate moștenire de Dimitrie Dăbăcescu, moara lăsată de mama domnului. Se întărește și rânduiala lui Nicodim, ca să-și aleagă singuri călugării conducătorul.

† Pentru că eu întru Hristos Dumnezeu binecredincios, Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu domn a toată Ungrovlahia, la începutul domniei dăruite mie de Dumnezeu am aflat în țara domniei mele, la locul numit Tismana o mănăstire, pe care sfânt răposatul părintele domniei mele, Io Radul Voevoda, din temelii a ridicat-o și sfânt răposatul fratele domniei mele, Io Dan voevoda, a întărit-o cu multe lucruri, de aceea a binevoit domnia mea, să le fiu urmaș precum în domnie, așa și în aceasta, să înnoiesc deci pomana părintelui meu și a fratelui pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram al preasfintei stăpâne Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria să-l întăresc cu tot felul de daruri și venituri și cele nedesăvârșite să le isprăvesc. Nu numai aceasta, dar și câte au fost dăruite sub părintele și sub fratele meu mănăstirii, pe toate să le confirm și să le întăresc pentru slava Dumnezeului meu spre lauda și cinstea prea slăvitei mele stăpâne și preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ca s'o aflu pe ea în viața domniei mele întăritoare și ajutătoare, iar în ziua cea cumplită a judecății, mijlocitoare de viață veșnică.

Mai întâi întăresc cele dăruite de sfânt răposatul părintele domniei mele, Ioan Radul voevod: satul Vadul-Cumanilor cu jumătate din Toporna și balta Bistrețul dela Topolnița până la Gârla-Repede, mai sus de Covacița, cu satul numit Hârsumunți și Tismana pe amândouă părțile, câtă a fost Ligăcească și Rușească și grâul din județul Jaleș, 400 de găleți pe fiecă an. Și cine va fi găletar, să nu întrebe de aceasta pe domnia mea, ci să trimită îndată la mănăstire.

După aceea întărește domnia mea câte a dăruit sfânt răposatul fratele domniei mele, Dan voevod: nucii, câți pomi sânt pe Jaleș la Dăbăcești și din casa domniei mele pe fiecare an, 10 burdufe de brânză, 10 cașcavale, 10 pături, 10 postavuri de manta și 10 postavuri de încălțăminte.

Pe lângă acestea dăruiește și domnia mea mai sus zisei mănăstiri a preasfintei Născătoare de Dumnezeu satul Jarcovăț cu Potocul și satul Sușița și satul Pesticevo și satul Sogoino, pe care l-a schimbat Nicodim în fața domniei mele pe satul dela Poroniți, și satul Saghievăț, pe care l-a cumpărat Nicodim sub Dan voevod, și jumătate satul Groșani și la Pocrui, baștina lui Tatomir și Voicu și a lui Radoslav și dela Jaleș a patra parte, pe care a dăruit-o mănăstirii însuși Dimitrie Dăbăcescu la moartea sa, și două bucăți din satul pe Jiu, numit Aniș și satul la Baltă numit Sălcișor și dela roțile lui Ciop Hanoș la Bratilov, zeciuială de aramă. Încă și moara pe care a dăruit-o mama domniei mele, doamna, la Bistrița, care a fost a arhimandritului Batea.

Încă pe lângă acestea întărește domnia mea câte a dăruit sfânt răposatul unchiu al domniei mele, Vladislav voevod, sfântului Antonie dela Vodița, satul Jidovștița și grâul, gălețile dela satul Costii, la Topolnița și vârtejul dela mijloc la Dunăre, la iuțeli și venitul dela opt pescării și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la puntea de sus și Vodița cea Mare pe amândouă părțile cu nuci și cu livezile până la seliștele Bahnei și moara la Bistrița și Țiganii, 40 de sălașe.

Acestea toate le dăruiește și le întărește domnia mea cu toată porunca și întăritura să fie nemișcate și neschimbate, de asemenea și satele libere de toate prestațiile și dăjdiile și venitul domniei mele.

Pe lângă acestea poruncește domnia mea ca călugării din amândouă mănăstirile să fie de sine stătători și după moartea cărmuitorului lor, nimeni să nu numească pe cărmuitor, nici eu însumi, voevodul Mircea, nici altul dintre cei de după mine, ci numai

pe cel pe care singuri îl vor binevoi, nici să se strice rânduiala și datina lui Nicodim și porunca mea. Cine ar cuteza, măcar însumi domnia mea sau dintre fiii domniei mele sau cineva dintre domnii cari vor sta pe urma mea și va strica această întăritură și poruncă a domniei mele și rânduiala și datina lui Nicodim, pe unul ca acela să-l lovească Dumnezeu cu strașnica și dreapta lui judecată și să-i fie potrivnică preasfânta stăpână, Născătoarea de Dumnezeu și să fie blestemat de sfintele șapte soboare ecumenice și să fie socotit cu Iuda și cu Arie cu toți cei ce s'au lepădat de Domnul și L-au dat pe El morții.

† Io Mircea voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369—1490. București 1938. Documentul Nr. 18.

5

Fără loc și dată.

Mircea cel Mare întărește unor moșneni moștile Plenița și Păstaia.

Vezi pentru existența acestui document, documentul Nr. 3 din domnia lui Dan I și mai jos documentul lui Alexandru Iliăș din 4 Mai, fără an, pentru Plenița și Păstaia, la domnia acestuia.

6.

Fără loc și dată.

Mircea cel Mare, scutește de vămi pe negustorii lui Vladislav Regele Poloniei și ai principelui Vitold, afară de Târgoviște.

„Să aibă voie de a veni în țara domniei mele cu mărfurile lor, fiindu-le venirea slobodă pe credința și sufletul domniei mele..... și numai într'un loc, unde le va fi deslegarea mărfurilor, la Târgoviște, acolo să plătească vamă..... vânzând și cumpărând, prin toate orașele, prin toate schelele depe Dunăre începând dela Porțile-de-Fier și chiar

până la Brăila, și prin toate căile din munți, și nicăiri să nu plătească vamă, nici într'un târg și nici într'o schelă; și unde vama va fi arendată de către domnia mea, acolo vameșul să nu cuteze a-i vămui, ci să pună pe socoteala domniei mele...“.

Intre acestea se înțelegeau și vămile doljene dela Jiu, Comani și Toporna.

Publicat de Hașdeu in Columna lui Traian.

7.

Fără loc și dată.

Mircea cel Mare scutește de toate vămile concedate sau nu, carele Mănăstirei Cozia.

† Intru Hristos Dumnezeu binecredincios și de Hristos iubitor, Io Mircea mare voevod și domn, stăpânind și domnind peste întreaga țară a Ungrovlahiei și peste părțile de peste munți și către părțile tătarești și herțeg al Amlașului și Făgărașului și domnitor al Banatului Severinului, a binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință și cu inima curată și a dăruit domnia mea acest preacinstit și cu bună față, prezentul hrisov al domniei mele, mănăstirii Sfintei și de viață începătoare Troițe, și cârmuito-rului ei, starețului kir....., ca să umble carele mănăstirești în țara domniei mele, iar unde se află vamă, sau cumpărată, sau necumpărată, nimeni să nu cuteze dintre vameși să se ispitească și să ia ceva carelor mănăstirești. Cine s'ar încumeta să le ia, acela va primi mânia lui Dumnezeu și blestemul sfinților 318 părinți și pedeapsă și urgie dela domnia mea ca călcător și neascultător al hrisovului domniei mele și al fiului domniei mele Mihail voevod.

Io Mircea voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369—1490. București 1938. Documentul 26.

Intre acestea se înțelegeau și vămile doljene dela Jiu, Comani și Toporna.

DOMNIA LUI MIHAI I

1418 Ianuarie 31 — 1420 August

1.

Fără loc [Iulie, 1419].

Mihail-Vodă scutește de toate vămile. concedate sau nu, carele mănăstirii Cozia și ale stareșului Sofronie.

† Eu, cel întru Hristos binecredincios și de Hristos iubitor, Io Mihail marele voevod și domn, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, încă și spre părțile tătărești și herțeg al Amlașului și al Făgărașului și domnitor al Banatului Severinului și de amândouă părțile peste toată Podunavia, până la marea cea mare și stăpânitor al cetății Dârstorului, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință și cu inimă curată și a dăruit dămnia mea acest prea cinstit, cu bună față și prezentul hrison al domniei mele mănăstirii Sfintei și de viață începătoarei Troițe și căpeteniei ei, stareșului kir Sofronie, ca să umble carele mănăstirii prin țara domniei mele, iar unde se află vama, fie cumpărată, fie necumpărată, nimeni să nu cuteze dintre vameși să se ispitească să dăuneze carelor mănăstirești. Cine s'ar încumeta să dăuneze cu ceva, până la un fir de păr pe cele mai sus scrise, acela va primi mânia lui Dumnezeu și blestemul sfinților 318 părinți și pedeapsă și urgie dela domnia mea, ca violator și neascultător al hrisonului domniei mele.

In anul 6927 (1419) luna Iulie 18.

† Io Mihail voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul Nr. 39.

Deci Carele Coziei erau scutite și la trecerea prin vămile Doljene, Vadul Comanilor, Toporna și vama dela Jiu-Cralova.

DOMNIA LUI DAN II

1420—1421 Mai, 1421 Noemvrie — 1423 vara,
1423 vara — 1424, 1427—1431 Iunie

Nr. 1.

Fără loc, 5 August 1424.

Dan II confirmă mănăstirii Tismana toate privilegiile ei mai vechi: al bunicului său, Radu vodă, al tatălui său, Dan vodă, al unchiului său, Vladislav voevod, pentru mănăstirea Vodița, precum și daniile doamnei Calinichia, mătușa lui, ale lui Lucaci banul și cumpărăturile popii Nicodim și ale lui Agaton dela Stanciu fiul lui Macher. In plus, domnul donează mănăstirii satele Varovnic și Podenii și confirmă vechea autonomie a mănăstirii.

† Pentru că eu întru Hristos Dumnezeu binecredincios, Io Dan voevod din mila lui Dumnezeu domn a toată țara Ungrovlahiei, la începutul domniei mele dăruite de Dumnezeu, am aflat o mănăstire în țara domniei mele la locul numit Tismana, pe care sfânt răposatul bunicul domniei mele, Io Radul voevod, a ridicat-o din temelii și sfânt-răposatul părintele domniei mele, Io Dan voevod, a întărit-o cu multe lucruri, de aceia a binevoit domnia mea să fie urmașul lor, precum în domnie, așa și în aceasta și să înnoiesc deci pomană părintelui, domniei mele, pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram al prea sfintei stăpâne Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria să-l întăresc cu tot felul de daruri și de venituri și să implinesc cele neisprăvite.

Nu numai acestea, dar și câte au fost dăruite acestei mănăstiri de bunicul meu și de părintele meu, toate să le întăresc și să le confirm, pentru slava lui Dumnezeu și spre lauda și cinstea prea slăvitei stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu, ca s'o aflu pe ea întăritoare și ajutoare în viața domniei mele, iar în ziua cea cumplită, mijlocitoare pentru viața veșnică.

Mai întâi întărește domnia mea cele dăruite de sfânt răposatii părinții domniei mele, satul Vadul Cumanilor cu Toporna și vama dela Calafat și balta Bistreț dela Toplița până la Gârlă Repede, mai sus de Covacița și pe lângă ele, satele Hârsova cu Sălcișor și Tismana, cât a fost Ligaceșcă și Rușescă și grâul dela județul Jaleș, 400 de găleți pe fiecă an și burdufuri de brânză 35 și 10 cașcavale și 10 burdufuri de miere și 10 postavuri de mantale și 10 postavuri de încălțăminte.

Pe lângă aceasta, dăruiește domnia mea satul Ceaurii și Dușești și Ugurei și cu ce a cumpărat în zilele domniei mele popa kir Agaton dela Stanciul, fiul lui Maher, și i-a dat un cal bun și două cupe și două linguri și un brâu de argint, și Ploștina și Leurda și Cireșul și Turcinești și Jarcovăț cu Potoc și Sușița cu Novoselți și la Blatnița satul Pesticevo, pe care l-a dăruit bunica domniei mele, doamna Calinichia, și satul Sogoi pe care l-a fost dăruit Lucaci ban și Bistrița cu vama și Sagavăț, pe care l-a cumpărat popa Nicodim dela Dan voevod și moara de la Bistrița, pe care a dăruit-o bunica domniei mele. După aceasta, întăresc ceea ce a dăruit sfânt răposatul unchiul domniei mele, Vladislav voevod, sfântului Antonie dela Vodița, satul Jidovștița și moara la Bistrița și vârtejul dela mijloc întreg la Porțile de Fier și dela opt pescării zeciuală și Dunărea dela povârnișul Oreahova până la hotarul Rușavei și Vodița Mare dela Dunăre cu seliștele Bahnei cu nucii și cu livezile și Elhovița toată și Terovățul și satul Varovnic și cu hotarul,

pe care l-a dăruit domnia mea și satul Podeni cu hotarul.

Acestea toate le dăruiește și le întărește domnia mea cu toată porunca și întăritura, să fie nemișcate și neschimbate, cât va trăi domnia mea și cât vor trăi rudele domniei mele.

De asemenea și satele să le fie libere de toate prestațiile și Țiganii, 40 de sălașe, să fie liberi de toate prestațiile și dările și veniturile domniei mele.

Pe lângă aceasta, poruncește domnia mea ca călugării din amândouă mănăstirile să fie de sine stătători și după moartea cărmuitorului lor, nimeni să nu așeze un cărmuitor, nici însumi eu, voevodul Dan, nici altul dintre cei de după mine, numai ei, singuri să pue pe cine vor binevoi, nici să se strice regula și datina lui Nicodim și porunca mea. Cine ar îndrăzni, măcar și însumi domnia mea, sau cine va sta domn pe urma mea și va strica această întăritură și poruncă a domniei mele și datina lui Nicodim, pe acela să-l nimicească Dumnezeu la cumplita judecată și să-i fie protivnică prea sfânta stăpână Născătoare de Dumnezeu și să fie blestemat de sfintele 7 soboare ecumenice și să fie părtaș cu Iuda și cu Arie și cu toți cei ce s'au lepădat de Domnul și cu acei Iudei care au strigat asupra Mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceace este și va fi în veci Amin.

Și s'a scris în anul 6932 (1424), indiction 2, luna August 5 zile.

† Io Dan voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul Nr. 46.

2.

Fără loc și dată (1420—1424).

Dan II întărește orașenilor din Târgoviște privilegiul lor dela vechii voevozi, să facă negoț în toată

țara, chiar la Severin și la Brăila, plătind vamă numai la Târgoviște, 12 ducoți pentru maja de ceară, tariful redus pentru piper, șofran, fier, bumboc și alte cumpărături. Florini să nu dea.

† Io Dan marele voevod și domn autocrat, dă domnia mea această poruncă a domniei mele orașului domniei mele, Târgoviștenilor: iată vă liberează domnia mea de toate și de vamă, să nu dați nicăieri, numai la Târgoviște, și apoi să umblați și pe la Severin și prin toate târgurile și la Brăila și prin toată țara domniei mele, nicăieri să nu dați. Și precum ați dat vamă mai înainte, astfel și acum: dela o majă de ceară 12 ducați, florini să nu fie; dela piper, dela șofran, dela fier, dela bumbac, adică dela toate cumpărăturile, să dați vamă mai puțin ceva; precum ați dat în zilele vechilor domni, astfel și acum. Iar cine ar strica, dintre boierii domniei mele, măcar și însuși domnia mea, să fie blestemat de Hristos Dumnezeu a tot țiitorul, Amin.

† Io Dan voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu, Documentele Țării Românești. Documente interne 1369-1490. București 1938 Documentul Nr. 44.

Negustorii Târgovișteni deci nu plăteau vamă nici la vama dela Jiu (Craiova) nici la Vadul Comanilor nici la Toporna (Bistrețul).

DOMNIA LUI VLAD DRACUL

1436 — 1442 Martie

1.

Argeș, 2 August 1439.

Vlad Dracul întărește mănăstirii Tismana toate daniile bunicului său, Radu voevod. ale unchiului său, Dan voevod. ale tatălui său, Mircea voevod, ale bunicii sale, doamna Calinichia și ale lui Lucaci, precum și daniile unchiului tatălui său, Vladislav voevod, făcute mănăstirii Vodița. Deasemenea confirmă cumpărăturile vechi ale lui Nicodim și obiceiu, lăsat de acesta, ca egumenul să fie ales de călugări, fără amestecul domnului

† Eu, cel întru Hristos Dumnezeu binecredincios și binecinstitor și de Hristos iubitor, Io Vlad voevod și domn, din mila lui Dumnezeu și cu bunăvoința lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, herțeg al Amlășului și Făgărașului, a binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată și am dăruit acest atotcinstit și cu frumoasă față, care este deasupra tuturor cinzelor și darurilor, prezentul hrisov al domniei mele, mănăstirii din țara domniei mele la locul numit Tismana, pe care sfânt răposatul părintele părintelui meu Mircea voevod, Radul voevod, din temelie a ridicat-o și sfânt răposatul fratele părintelui meu, Dan voevod, cu multe lucruri a întărit-o. Deci a binevoit domnia mea, precum în domnie, așa și în aceasta să le fiu urmaș și să înnoiesc deci pomana părintelui domniei mele pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram al preasfintei stăpânei Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria

să-l întăresc cu tot felul de daruri și venituri și cele neisprăvite să le împlinesc, nu numai aceasta, ci câte au dăruit părintele meu și fratele lui acestui hram, pe toate să le întăresc și să le confirm spre slava lui Dumnezeu și spre lauda și cinstea preasfintei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, ca s'o aflu pe Ea întăritoare și ajutătoare în viața domniei mele, iar în ziua cea cumplită mijlocitoare.

Mai întâi întărește domnia mea cele dăruite de bunicul domniei mele, Radul voevod: satul Vadul Cumanilor cu Toporna și Tismana, câtă a fost Li-gășească și Rușească și balta Bistreț dela Topolița până la Gârla-Repede, mai sus de Covacița și pe lângă aceasta și satele Hârsova cu Sălcișoara și grâul din județul Jaleșului, 400 de găleți, de câte ori e vremea dăjdiei, 10 burdufe de brânză și 10 cașcavale și 10 măsuri de miere și 10 postavuri de mantale și 40 de sălășe de Țigani.

Și pe lângă aceasta a dăruit părintele domniei mele, Mircea voevod, satul Ceauri și Dușești și Ploștina și Jarcovăț cu Potoc și Susița cu Novoselții și la Blatnița, satul Pesticovo, pe care l a dăruit doamna Calinichia, bunica domniei mele și Lucaci a dăruit și satul Săgoino și a dăruit unchiul părintelui domniei mele, Vladislav voevod, sfântului Andonie dela Vodița satul Jidoștița și moara dela Bistrița și vârtejul mijlociu întreg la Porțile de Fier și zeciuală dela opt pescării și Dunărea dela povârnișul Orehova până la hotarul Rușavei și Vodița Mare dela Dunăre cu seliștile Bahnei cu nucii și cu livezile și Elhovița toată și Țarovețul. Și a dăruit părintele domniei mele la mine, zeciuală dela roțile lui Ciop Haneș la Bratilov,

Aceastea toate le-am dăruit și domnia mea și le-am întărit cu toată porunca și întăritura ca să fie nemișcate și neschimbate, cât va trăi domnia mea și cât vor trăi fiii domniei mele, Mircea și Vlad și Radul. De asemenea și satele toate, încă și Sagovățul, pe care l-a cumpărat popa Nicodim dela

Dan voevod, să fie libere de orice prestații și dăjdii și venituri ale domniei mele.

Și pe lângă aceasta poruncește domnia mea călugărilor să fie de sine stătători în amândouă mănăstirile și după moartea cărmuitorului lor, nimeni să nu le așeze alt cărmuitor, nici eu însumi, Vlad voevod, nici altul nimeni de după mine, numai pe acela pe care ei singuri îl vor binevoi, nici să se strice regula și ordinul lui Nicodim și porunca mea. Cine ar îndrăzni, măcar și însumi domnia mea, sau dintre fiii domniei mele, sau oricare domn care va sta pe urma mea și va strica această întărire și porunca domniei mele și regula și ordinul lui Nicodim, unul ca acela să-l lovească Dumnezeu cu strașnica și dreapta lui judecată și să-i fie potrivnică preasfânta stăpână Născătoare de Dumnezeu și să fie blestemat de sfințele și ecumenicele 7 soboare și să fie socotit cu Iuda și cu Arie și cu toți cei ce s'au lepădat de Dumnezeu și l-au dat pe el morții.

Aceștia sânt martorii: jupân Tudor, jupân Stanciu, jupân Manea dvornic, jupân Stanciul fratele lui Mircea, jupân Tatul Sârbul, jupân Iarciul, jupân Stanciul Hanoi și Coica protovistier, Dimitru spătar, logofătul Ștefan, Semen stolnic, Șerban vistiari, Miclea paharnic, Badea comis. Eu Coica care am scris la Argeș, luna August 2 zile, anul 6947 (1439), indiction 2.

† Io Vlad voevoda, din mila lui Dumnezeu domn.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul Nr. 73.

DOMNIA LUI RADU-CEL-FRUMOS

1462 August — 1473 Noemvrie

1.

București, 10 Iulie 1464.

Radu cel Frumos întărește mănăstirii Tismana toate privilegiile acordate de strămoșii lui, adăugând și satele Fărcășești la Dunăre și Vătășești, zece găleți de grâu și două butoaie de vin. Întărește dreptul cel vechiu al călugărilor de a-și alege singuri egumenul și scutește toate proprietățile mănăstirii de orice dări și prestații.

† Intru Hristos Dumnezeu bine credincios și bine cinstitor și de Hristos iubitor și autocrat și cu mirul lui Dumnezeu uns, Io Radul voevod și domn și fiul marelui Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu și cu bunăvoința lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și herțeg al Amlășului și Făgărașului, a binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată și am dăruit acest atotcinstit și cu frumoasă față, care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, prezentul hrisov al domniei mele, hramului și locașului preacuratei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și mănăstirii domniei mele numite Tismana, pe care sfânt răposății părinții părintelui domniei mele, Vlad voevod, cu multe lucruri au întărit-o. Deci și domnia mea am binevoit să le fiu urmaș și întru aceasta, ca și în domnie și să înnoiesc deci pomana părintelui domniei mele și pentru viața și mântuirea domniei mele, acest hram

al preacuratei stăpâne vrem să-l întărim până și cât nu este puterea, după cum a dăruit părintele domniei mele pentru cinstea și lauda preasfintei stăpâne, ca să-mi fie ajutătoare în ziua cumplită a judecății.

Mai întâi întărește domnia mea și dăruiesc satul Vadul Cumanilor cu Toporna și Tismana, cât a fost Ligăcească și Rușească și balta Bistreț dela Toplița până la Gârla Albă, mai sus de Covacița și pe lângă ea satul Hârsova cu Sălcișoara.

Și pe lângă aceasta, a dăruit bunicul domniei mele, Mircea voevod, satul Ceauri și Ungurei și Ploștina și Jarcovăț cu Potoc și Sușița cu Novoselți și la Blatnița, satul Pesticevo, pe care l-a dăruit doamna Calinichia, bunica părintelui domniei mele, Vlad voevod, și satul Sogoino, pe care l-a dăruit Lucaci. Și unchiul părintelui meu Vlad voevod, Vladislav voevod, a dăruit sfântului Antonie dela Vodița satul Jidovștița și Vrăbița și Bistrița și vârtejul dela mijloc întreg la Porțile de Fier și zeciuală dela 8 pescării și Dunărea de povârnișul Oreahova până la hotarul Rușavei și Vodița Mare la Dunăre și seliștea Bahnei cu nucii și cu livezile și Elhovita și Țarovățul. Și încă și la mină, dela carele lui Ciop Hanoș dela Bratilov, zeciuală.

Acestea toate le întărește și le adaugă domnia mea, cinste pentru cinste, ca să fie cuvântul părintelui domniei mele împlinit și neschimbat, ca să primesc binecuvântare, iar nu blestem.

De asemenea și satele acestea toate și încă și Sagavățul, pe care l-a cumpărat, Nicodim dela bătrânul Dan voevod, să fie libere de toate dările și prestațiile, câte se află în țara și stăpânirea autocrată a domniei mele.

Și după aceea să le fie și satul....ști, a patra parte și Fărcășești dela Dunăre și Vatașești. Și încă le dau domnia mea pe fiecare an câte 10 găleți de grâu și două butoaie de vin.

Și încă le-am întărit și făgăduiala dela înte-

meierea acestei sfinte mănăstiri, care este întărită și de toți domnii, ca niciun domn, nici arhiereu, să n'aibă voie să așeze egumenul acestei mănăstiri, numai călugării singuri să așeze pe egumen. Pe cine le va place lor să așeze să-l așeze și domnia mea, și altfel să nu fie.

Deci le-am dat și domnia mea ca toate cele mai sus scrise să fie mănăstirii de ocină și de ohabă și spre veșnică pomenire și pentru hrana sfinților și dumnezeștilor călugări, începând dela vama oilor, de vama porcilor, de vama stupilor, de vinărici, de găletărit, de posade, de cositul fânului, de talpe, de călăuze, de transporturi, precum și de celelalte dări și prestații și să nu cuteze să le dăuneze acelor sate, nici judecător, nici banul Tismanei, nici vreunul dintre bircei, pentru că cine le-ar dăuna, chiar și cu un fir de păr, unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea, iar altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Blestem așează domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine alege Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele, sau din rude, sau, pentru păcatele noastre, ar sta din alt neam, dacă înnoiește și întărește și adaogă cinste la cinstea domniei mele, și pe acela Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, dacă nimicește și schimbă, și pe acela Dumnezeu să-l lovească și să-lucidă, aici cu trupul, iar în cel veac sufletește, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei cari au spus, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce este și va fi în veci. Amin. Și să-i fie potrivnică sfânta Născătoare de Dumnezeu.

Aceștia sânt martorii acestui hrisov: jupân Dragomir dvornic și jupân Voico Dobrița, jupân Cazan logofăt, jupân Stoica a lui Vintilă, jupân Neagoe a lui Borcea, jupân Duca, jupân Diia, logofăt Dimitru, Bratul spătar, Deatco stolnic, Ivan

paharnic, Neagoe comis. Coica a scris în cetatea București, luna Iulie 10, anul 6972 (1464).

† Io Radul vovoda, din mila lui Dumnezeu.

P. P. Panaitescu. Documentele Țării Românești. Documente interne 1369 — 1490. București 1938. Documentul 103.

2.

Fără loc și dată.

Radu cel Frumos întărește unor moșneni moșiile Plenița și Păstaia.

Vezi pentru existența acestui document. Documentul Nr. 3 din domnia lui Dan I și mai jos documentul lui Alexandru Iliăș din 4 Mai fără an, pentru Plenița și Păstaia, la domnia acestuia.

DOMNIA LUI VLAD CĂLUGĂRUL

1482 Martie — 1495 Octomvrie

1.

1495 (7003) Aprilie 19 Târgoviște.

Porunca lui Vlad Călugărul, prin care întărește lui Stoica cu feciorii lui și fetei lui Vlădaia cu feciorii ei, moșia Lumași și moșia Părului, ce le aveau bătrâne și drepte moșteniri de baștină.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vladu voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui Vladu voevod.

Datam Domnia mea această poruncă a domniei mele Stoicăi cu feciorii lui și cu fata lui anume Vlădaie și cu feciorii ei, ca să le fie lor moșia dela Lumași toată, și iar dela Păr toată pentru că aceste moșii sânt bătrâne și drepte moșteniri de baștină ale Stoicăi. Iar după aceia au venit Stoica înaintea domniei mele de au înfrățit pe fiesa Vlădaia preste moșiile lor ce s'au zis mai sus preste toate, ca să-i fie lui în loc de fecior, și domniile mele au dat un cal. Drept aceia am dat lor și domnia mea, ca să le fie lor moșiile stătătoare și ohabnice lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și oricăruia dintre dânșii i s'ar întâmpla mai înainte moarte, iar întru dânșii prigonire să nu fie și să fie moșiile și bucatele lui, feciorilor și fetei lui Vlădaiei iar alții nimenea amestec să nu aibă și de nimenea să nu se clinească după zisa domniei mele. Iată deci și mărturii am pus domnia mea pe jupan Drăghici vel dvornic, i jupan Cârștian biv dvornic și jupan Pâr-

vul și jupan Stoica logofătul, i Jupan Teodor vistier i Albul stolnicul, i Radul și Dragomir postelnici; și s'au scris în orașul Târgoviște Aprilie 19 leat 7003.

Io Vladu voevod (L. P.).

Arhivele Statului. București. Conдика Mănăstirii Sadova.

DOMNIA LUI RADU CEL MARE

1495 Octomvrie — 1508 Aprilie

1.

1503 (7011) Aprilie 19, Târgoviște.

Porunca lui Radu cel Mare prin care întărește stăpânirea asupra moșiei Lumașul și Părul lui jupân Stoica cu feciorii, fetii lui Vlădaia cu feciorii și nepoatei lui Stoica cu feciorii.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voevod și Domn a toată Țara Rumânească feciorul prea bunului și marelui Vladul Voevod. — Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele: jupan Stoica și feciorilor lui și fetii lui Vlădaia cu feciorii ei și nepoatei lui Stanca cu feciorii ei, ca să le fie lor Lumașul tot și Părul tot pentru că le este bătrână și dreaptă moșie de moștenire. — După aceia au venit jupân Stoica înaintea domniei mele de au înfrățit pe fiesă Vlădaie, și pre nepoata lui Stanca peste toate moșiile, peste Lumaș și peste Păr, ori câte va avea Stoica încă până va fi Stoica viu, el singur să stăpânească moșiile iar după moartea lui să stăpânească fata lui Vlădaia acele moșii ce s'au zis mai sus, iar după moartea Vlădei când nu se va găsi nici un fecior dintrânsa și când nu se va găsi din feciorii Stoicăi nici un fecior, atunci să aibă a stăpâni nepoata lui Stanca acele moșii ce s'au zis mai sus, și domniile mele au dat un cal bun. Pentru aceasta și domnia mea am dat ca să fie lor, pentru moștenire și ohabnică lor și feciorilor lor nepoților și strănepoților lor și oricăruia dintrânsii i s'ar întâmpla mai înainte moarte prigonire să nu

fie, și să fie celor rămași în veci și de nimenea să nu se clinească după porunca domniei mele. Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Barbul și Părvul, Craioveni jupan Cârștian și Badea care au fost vornici și jupan Stroe vel vornic și jupan Stoica logofătu și Danciul comisul și Bogdan Stuparu și Calotă vistierul i Badea paharnicul și Dragomir stolnicul i Neagoe și Dragomir vel postelnici. Și am scris eu Stanciul gramaticul în scaunul Țării Târgoviștii și ispravnic Ion Portariul. Aprilie 19 leat 7011.

Io Radul Voevod (L. P.)

Arhivele Statului, București, Condica Mănăstirei Sadova.

2.

1505 (7013) Martie 26, București.

Porunca lui Radu cel Mare, prin care întărește egumenului Chir Misail și călugărilor dela Mănăstirea Tismana, daniile făcute de Mircea Voevod: sillștele și gârlele Blatniței, Pesticevul, Toporna, Săgoina, balta Bistrețul cu două sate, amândoi Călugăreni, Bistrița, Trufești, Piatra, Obedinul, Ceauri, Ungurei și Dușești.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voevod și Domn a toată țara Ungrovlahiei... și marelui Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele hramului și lăcașului Adormirei a prea sfintei stăpânei noastre născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarii Mariei și năstavnicului părintelui egumen chir Misail și tutulor celor întru Cristos frați ca să le fie sileștile amândouă cu gârlele în Blatnițe și Pesticevul și Toporna și Săgoina și în dreptul Țibrului balta ce se chiamă Bistrețul, și pe lângă dânsa două sate și amândoi Călugăreni și Bistrița cu toate seliștele și livezile și viile ce sânt ale Bistriței și Trufești și Piatra și Obedinul și Ceauri și Ungurei și Dușești, acestea toate să fie ale sfintei mănăstiri pentru că sânt adăogate de răposatul întru sfințenie strămoșul domniei mele marele Io Mircea Voevod. După aceia le-am adăogat și domnia mea

acestea toate ca să fie ale sfintei mănăstiri din Tismana și sfinților și dumnezeieștilor monahi spre hrană, iar părinților noștri și nouă să fie spre vecinică pomenire. Drept aceia să le fie toate moșie ohabnică și de ori și cine nezăticită după hotărîrea domniei mele. Marturi jupan Barbul și jupan Pârvul Craiovenscul, jupan Stroe marele vornic, jupan Staicul Logofătul, jupan Pârvul comisul, jupan Calotă vistierul, Badea paharnicul, stolnicul, Dragomir Izvoreanul, Stan al II-lea logofăt, Neagoe și Radu stratornicii.

Scris în luna Martie ziua 26 în cetatea București, anul 7013.

Io Radul Voevod (L. P).

Arhivele Statului Craiova, Condica mănăstirii Tismana III, p. 608-609.

3.

1499 (7008) Septembrie 9.

Cartea lui jupân Calotă marele Ban al Craiovei prin care întărește lui Cârstea și lui Vlad ot Hleamna jumătate funia Dănișorilor, din moșia Hlevina, cumpărată dela mai mulți oameni, pe timpul lui Mihail Voevod.

Scris-am jupânul Calotă marele ban Craioveschi această carte a mea acestui om pre numea Cârstea și a lui Vlad ot Hleamna ca să le fie moșie în Hlevina funia Dănișorilor jumătate pentru că au cumpărat-o dela Stanciul și dela Radul și dela Bâra drept 1620 de asprii gata. Și iar au cumpărat dela Vivțul (sic) 3 agre drept 80 de asprii și 2 oi, și iar au cumpărat dela Dragul 3 agre drept loc de asprii și 1 oaie din funie Dragul. Și iar au cumpărat dela Dragul o vie drept 500 de asprii gata, și iar au mai cupărat dela Ceaușul 1 livede drept 210 de asprii, și au vândut acei oameni ce s'au zis mai sus de a lor bunăvoie în zilele credinciosului Mihail Voevod încă când au avut pace însă cu toți și cu știre

tuturor megiașilor. Și mărturii au fost Radul și Stan și Maleș i Bălan i Puica și Zarce și Stănilă și Pârvul.

Drept aceia și eu am dat cartea ca să fie ocină ohamnică în veci și nimeni să nu să ispitească a-l băntui sau să oprească preste această carte a noastră, că acela om rău va pății. Și într'alt chip să nu fie preste a mea zisă. Pis Iane.

Septemvrie 9 zile leat 7008.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, p. 726-7.

DOMNIA LUI NEAGOE BASARAB

1512 Ianuarie 23 — 1521 Septembrie 15

1.

1517 (7025) Iunie 3.

Porunca lui Neagoe Basarab Voevod, prin care întărește lui Pătru Văcrescul moșia Hlemna, pe care o avea bătrâna și dreapta moșie dela Radul Voevod.

Cu mila lui Dumnezeu Eu Basarab Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și bătrânului Basarab Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele lui Pătru Văcrescului (sic) și cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie anume Hlemna, toată cu toate hotarele. Inșă să știe hotarul din apa Jăiului pre Valea Muierăi și pă la calea Brestei și pă Piscul Sărbătoarei pă drumu cel bătrân până la gura pâraelor, dela gura pâraelor până la calea Diului, până la Piscul Rumănescu, și iar la apa Jăiului.

Pentru că au fost a lui bătrână și dreaptă moșie dă baștină încă mai dinainte din zilele bunului Radul Voevod. Și au venit Banul Barbul cel bătrân și au zis înaintea domnii mele ca să fie a lui această mai sus zisă moșie și s'au miluit dă dânsul ajungându-l și cu credincioasa lui slujbă, drept încă și vărsare de sânge.

Pentru aceasta au dat domnia mea lui Pătru Văcrescu ca să-i fie lui moșie ohamică, filor lui, nepoților lui și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească după zisa domnii mele. Incă și

mărturii am pus domnia mea, jupan Barbu cel bătrân, i procit.

Iunie (?) 3 zile leat 7025.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Cond. Călui și Bucovăț, p. 728.

2.

1517 (7025) Iunie 3.

Porunca lui Neagoe Basarab Voevod, prin care întărește lui Stan și Părvul Văcrescu și Neagoe, moșia Hlevna, pe care o aveau bătrână și dreaptă moștenire dela Radul Vodă.

Cu mila lui Dumnezeu Eu Basarab Voevod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și prea bunului Basarab Vodă, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele slugilor domnii mele Stan și Pătru Văcrescul și Neagoe cu feciorii săi câți Dumnezeu îi va dărui ca să le fie lor moșie anume Hlevna cu tot hotarul din siliștuță până în drumă pă piscul Sărbătoarei și până în Părău la marginea Tejăiacului și până în mijloca, pentru că iaste a lor bătrână și dreaptă moșie din zilele Radului Vodă celui bună. Și au venit Barbul banul cel bătrân și au zis în naintea domnii mele pentru că au dat această mai sus zisă moșie dela dânsul și au miluit pentru că precum să cade cu credincioasă și dreapte slujbe și cu vărsare de sânge. Drept aceia am dat și domnia mea ca să fie lor moșie ohamnică feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclătit preste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia jupan Barbul banul cel bătrân și jupan Calotă vel vornic și jupan Arvat vel logofăt i Dumitru vistier și Radu spătar i Drăghici păharnic i Neagoe vel postelnic.

Iunie 3 zile leat 7025.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirei Căluu și Bucovăț, p. 727.

DOMNIA LUI VLADISLAV

1523 Aprilie — 1523 Noemvrie

1.

1524 (7032) Iunie 16, București.

Porunca lui Vladislav Voevod prin care întărește Egumenului Mănăstirii Tismana, părintelui Istratie și călugărilor de acolo privilegiile date de alți domni de mai înainte asupra vămii. Calafatul cu târgul și Balta Bistrețul, vama și Balta Alba, Jiețul, Platățul, Cotlovul și Caliștea.

Cu mila lui Dumnezeu Io Vladislav Voevod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și prea bunului Vladislav Voevod dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului și năstavnicului mănăstirii Tismeanei carea iaste întru Hristos lăcaș și hramul prea curatei stăpânei noastre născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarei Marii și părintelui chir Istratie și tuturor fraților celor întru Hristos carii se găsesc întru sfânta mănăstire ca să le fie vama din Calafat cu târgul și balta Bistrețul și vama și Balta Albă și Jiețul și Platățul și Cotlovul și Caliștea pentrucă le iaste bătrâne și de moștenire dela domni bătrâni așa și domnia mea le-am dat sfintei mănăstiri precum au fost și mai înainte și să fie de hrană călugărilor, iar părinților domniei maele și domniei meale vecinică pomenire. Drept aceastea să fie volnici călugării din Tismana, să ia ceale cuvincioase dintr'aceste vămi și dintr'aceste bălți și veri care boierin ce rădică vistieria, el să fie volnic să ia vamă la Jii, unde au fost și mai înainte, iar la Calafat să nu aibă treabă ci să aibă

numai călugări din Tismana, și veri cari boierin sau curtean sau veri cine va fi de va duce sare sau oi sau orice dobitoace și va vinde iară călugării să fie volnici ca să le ia vama, și nimini să nu îndrăznească a i-o opri că mare răutate și urgie va lua de către domnia mea un om ca acela, iar alta să nu fie și să fie volnici vameșii călugărilor să scrie în catastih pre care nu va plăti și să aducă la domnia mea și oricarele va strica această poruncă a domniei mele și nu va întări aceleia să-i fie pârăse prea curata Maica lui Dumnezeu și înfricoșata și nemitarnica judecată, și să aibă blestemul al 318 purtători de Dumnezeu părinți din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Aria și cu alți jidovi carii au strigat asupra domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Is Hs. Sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor care iaste și va fi în veaci amin și într'alt chip să nu fie.

Și s'au scris în București, Iunie 19 anul 7032.
Io Vladislav Voevod (L. P.).

Arhivele Statului, Craiova.

Condica mănăstirii Tismana volumul III, p. 651.

DOMNIA LUI MOISE

1529, Ianuarie-Februarie — 1530 Iunie

1.

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște.

Porunca lui Moise Voevod, prin care dăruiește ieromonahului Efstratie și călugărilor dela mănăstirea Tismana, vama Calafatului, dinpreună cu Bistrețul, Balta Albă și Platețul, hotărînd și ce vamă să ia.

Cu mila lui Dumnezeu Io Moise Voevod și Domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Vladislav Voevod dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Tismana hramul iar și lăcașul prea sfintei și prea curatei și prea blagoslovitei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Mariei și cinstitei și slăvitei sale adormiri și igumenului și povățitorului cuvântătoarei turmei lui Hristos ieromonahul Efstratie și tutulor fraților câți sânt în sfânta mănăstire dă domnia mea vama Calafatului ca să le fie lor drept moșie ohabnică și să ia vama dela Calafat, de cal aspri 6 și de bou 3 și de vacă aspre 2, și de două oi o aspră și de sac cu grâu aspre două și de 100 bolovani 3 bolovani, și de o bute vin aspri 10.

Bistrețul și Balta Albă și Platețul sânt moșie ohabnică și moștenească, și din 10 pești un pește; și de acia măcar baltă mică măcar mare până în Calafat din zece pești un pește și pe aceste bălți ce se va săpa de luntre bani trei zeci și de majă aspri 15 și de car aspre 4 și de povară pe cal aspre 2 și din Blatnița până în Severin măcar mic măcar

mare din zece pești unul. Încă și blestem așează domnia mea cum că după moartea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi țării Valahicești domn din rodul inimii domniei mele sau din rudeniile domniei mele sau după păcatele noastre, din altă seminție, dacă va cinsti și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar de-l va călca și nu-l va cinsti, și nu-l va întări pe acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-l ucigă aici cu trupul iar în viitorul veac cu sufletul și să aibă împărtășire cu Iuda și cu Aria și cu ceilalți Iudei, cei ce au strigat asupra Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor precum și va fi în veci amin. Aceștia sunt mărturii; jupan Drăghici fostul vornic și jupan Neagoe marele vornic și jupan Radul marele Spătar și Badea marele stolnic și Radul marele postelnic, ispravnic Teodor marele logofăt. Și eu Dragomir am scris în slăvita cetate Târgoviște.

Luna Maiu ziua a 12-a anul 7037.

Io Moisi Voevod (L. P.).

Arhivele Statului Craiova, Condica mănăstirii Tismana, Volumul III, p. 653.

DOMNIA LUI VLAD INNECATUL

1530, Ianuarie — 1532 Septemvrie

1.

1530 (7038) Ianuarie 20, Târgoviște.

Porunca lui Vlad Voevod prin care întărește mănăstirii Sadova moșie în Nedeia și Zăval precum și un sălaș de țigani.

Cu mila lui Dumnezeu Io Vladul Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Vlăduț Voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Sadova unde este hramul sfântului Nicolae ca să-i fie moșie Nedeia și Zăvalul cu toate hotarele pe unde au fost hotarele cele bătrâne, pentru că-i este bătrâne și drepte moșii de moștenire și date de răposatul Pârvul banul al Craiovei. Drept aceia și domnia mea am dat și am miluit ca să fie sfântului lăcaș de întărire și domniei mele pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri un sălaș de țigani anume: Nicola cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că iar este dat de Pârvul Banul al Craiovei.

Drept aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri ca să fie de întărire și fraților întru hrană, iar domnii mele întru pomenire.

Și de nimenea să nu se clătească după porunca domniei mele. Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Hamza vel ban și jupan Tudor vel logofăt, și jupan Șerban vel vornic, și jupan Vlăsan vel logofăt, și Radul Vucovici vel vistier, și Drăghici vel spătar, și Danciul comisul, și Staico stolnicul, și

Staico vel postelnic, și ispravnic Șerban, și Vlăsan vel logofăt.

Și am scris eu Dragomir logofătul în Târgoviște. Ghenarie 20 leat 7038.

Io Vlad Voevod (P. D.).

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Sadova.

DOMNIA LUI VLAD VINTILĂ

1532, Noemvrie — 1534 Septemvrie

1533 (7041) Iunie 3 București.

1.

Porunca lui Vlad Vintilă, prin care întărești mănăstiri Tismana două seliști Călugărenii, de lângă Bistrița.

Cu mila lui Dumnezeu Io Vlad Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se zice Tismana, ca să-i fie lângă Bistrița două seliști ce se chiamă Călugăreni, pentru că este bătrână și dreaptă moșie și moștenească a sfintei mănăstiri ce este mai sus scrisă, așa și domnia mea i-am dat ca să-i fie, moșie ohabnică și altul nimenea amestec să naibă, pentru că am văzut domnia mea alte cărți bătrâne.

Drept aceia i-am dat-o și domnia mea ca să-i fie neclintită după hotărârea domniei mele; iată și marturi așază domnia mea: jupan Hamza marele ban Jienesc, și jupan Drăghici marele vornic și jupan Teodor marele logofăt și Șerban fostul vornic și Vlăsan fostul logofăt și Drăghici spătaru și Stoica vistierul și Radul, paharnicul și Staico comisul și Vintilă stolnicul și Barbul marele postelnic.

Scris în Cetatea București luna Iunie ziua 3, anul 7041.

Io Vlad Voevod (L. P.).

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Tismana, Volumul III, p. 735-736.

2.

1534 (7034) Septembrie 6, Furești.

Porunca lui Vlad Vintilă Voevod, prin care întărește igumenului părintele Teofan și călugărilor dela mănăstirea Tismana, seliștele Sagovăfului, Pesticcevil, Toporna Sogoina, amândoi Călugărenii, Trufești Piatra, Obedinul și Ungureii, dăruite de alți domni bătrâni.

Cu mila lui Dumnezeu Io Vlad Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul prea bunului și marelui Radul Voevod, dă domnia mea, această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce se numește Tismana, unde este hramul cinstitei adormiri a prea sfintei curatei și prea binei cuvântatei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarei Mariei, și năstavnicului părintelui igumen chir Teofan și tuturor celor întru Hristos frați ca să le fie seliști amândoi Sagovății și Blatniță și Pesticcevil și Toporna și Sogoina și amândoi Călugărenii și Trufești și Piatra și Obedinul și Ungureii toți pentru că au fost bătrâne și drepte moșii și moștenești ale sfintei mănăstiri din Tismana date încă de bătrânii domni ce au fost mai înainte de domnia mea. Iar după aceia a avut prigonire părintele igumenul Teofan în naintea domniei mele cu fiu lui Stoica, din Copăceni cu Pătru și cu Drăgoiu pentru o seliște ce se chiamă Ungureii, între aceasta domnia mea am judecat și am căutat lor lucrul după dreptate și după lege cu toți dregătorii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile bătrânilor domni a răposatului Io Mircea Voevod, și al lui Io Ban Voevod și cartea părintelui domniei mele Io Radul Voevod, pentru această seliște Ungureii ci am aflat domnia mea că a fost dată și adăogată și făcute cărțile cu mare blestem. Așa și domnia mea am dat și am adăogat această mai sus zisă seliște Ungureii iar Pătru și Drăgoi ei au rămas de lege din naintea domniei mele.

Drept aceia și domnia mea am dat sfântului și dumnezeescului loc, ca să-i fie moșia ohabnică și de orșicine nezăticită după zisa domniei mele.

Iată și martori așează domnia mea jupan Drăghici marele pârçalab, și jupan Șerban marele vornic și jupan Vlaicul marele logofăt și jupan Dragomir spătarul și jupan Toma banul și jupan Drăghici spătarul și Radul paharnicul și Staico comisul și Vintilă stolnicul și Badea Aiaz marele postelnic.

Ispravnic Tatu logofăt.

Și eu Țalapi ce am scris în Furești luna Septembrie, ziua 7 anul 7043.

Io Vlad Voevod (L. P.).

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Tismana, Volumul III, p. 738-41.

3.

1534, Septembrie 12.

Porunca lui Vlad Vintilă Voevod dela Slatina prin care întărește lui Vlaicu mare logofăt, fraților săi și feciorilor lor moșie în Spinișor, Stângăceaua și Fratoștița.

Cu mila lui Dumnezeu Io Vlad Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Radului Voevod dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dirigitor al domniei mele jupânului Vlaicul marele logofăt și cu frații săi jupan Mihnea stolnicul și Badea și cu feciorii lor câți le va da Dumnezeu, ca să le fie bucatele Radului dela Spinișor și ale fratelui său Vladul moșie la Spinișor și în Stângăcea și la Fratoștița de așisderea părțile lor câte se vor alege și sat și țigani și vii și grâu și marfă și tot ce sânt bucate ale Radului și ale fratelui său.

Pentru că Radul și fratele lui apoi ei le-au pierdut pă ele cu rea hiclenie încă dela răposatul Vlad Voevod cel tânăr, căci a fost Radul strângător de bir în județul Jiul de Jos, și a fost fugit cu birul și cu haraciul Țării Românești și împăratului

peste Dunăre cu 3000 aspri. Iar răposatul Vlad Voevod, el l-a ajuns cu dreaptă judecată și cu cale dela cinstita poartă și l-a prins cu dreptate l-a judecat și l-a ajuns legea a-și pierde capul. Și l-a pierdut pă el după fapta lui, ca pe un hiclean, iar cu bucatele-i mai sus zise, a miluit pe mai sus zisul dregător al domniei mele.

Stoica Nicolaescu : Documente slavo-române, București 19..., p. 247-48.

DOMNIA LUI RADU PAISIE

1535, Iunie 12—1545, Martie 17

1.

1535 (7043) Iulie 22, Târgoviște

Porunca lui Radu Vodă Paisie prin care dăruiește lui jupan Țalapie logofătul, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă prin fără stăine, siliștea de peste Jiu, numită Strâmbele.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voevod, și domn a toată Țara Munteno-Românească, feciorul marelui și prea bunului Radul Voevod.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele jupan Țalapie logofătul cu frații lui, și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie seliștea de peste Jiu ce se numește Strâmbele toată, și cu bălțile și cu gârla, și cotlovele toate, și balta și gârla, și în câmpu și Dumbrava Năsipului toată, și până în hotarul Călugărenilor, și de acia până în hotarul Hrastului, pentru că această seliște, și moșii au fost pustiit loc domnesc fiind al domniei mele.

Iar domnia mea am miluit pe boerul domniei mele mai sus scris jupan Țalapie logofătul, pentru slujba care mi-au slujit domniei mele, prin țări străine, cu dreaptă și credincioasă credință, pentru aceia i-am dat și domnia mea, ca să-i fie întru moștenire și ohabnice și de nimenea neclătite după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe jupan Drăghici dvornicul și jupan Teodor logofătul și jupan Șerban vel vornicu și jupan Vlaicul vel lo-

gofăt și jupan Barbul vel ban al Craiovei și jupan Toma banul și Stroe spătarul și Udriște vistierul și Radul Pașadia paharnicul și Stoico comisul și Vintilă stolnicul și Badea Aiaz vel postelnic și ispravnic Vlaicul vel logofăt, și Șteful stolnicul.

Și eu Dragomir carele am scris această carte, în scaunul cetății Târgoviștii, în luna lui Iulie 22 anul 7043.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Govora.

2.

1536 (7044) Ianuarie 4, București

Porunca lui Radu Paisie Voevod prin care dăruiește siliștile Strâmbele și Băilești logofătului Tatul și logofătului Țalapie drept răsplată pentru dreapta și credincioasă slujba lor.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voevod și domn a toată țara Munteno-Românească, fiul marelui și prea bunului Radul Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerilor domniei mele lui jupan Tatul logofătul și lui jupan Țalapie logofătul și cu fi lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie seliștea preste Jii ce se numește Strâmbele, cu toate cotiturile, și seliștea Băilești cu toate seliștele și dumbrava și Piscul Năsipului și hotarul să se hotărască cu Hristeani și dela Valea hotarul să se știe, să se hotărască cu mănăstirea dela Tismana și dela Tutana de către Călugăreni și bălțile să se știe anume: Baciovil și de acia în sus până în Cotlova cea Mare și Cotlova cea Mică și pe uscat și pe apă până unde cade în Dunăre, pentru că aceste seliște și bălți au fost locuri domnești încă din zilele răposatului bătrânului Mircea Voevod.

Iar Domnia mea am miluit pe sluga domniei mele jupan Țalapie logofătul pentru slujba ce mi-a slujit domniei mele, iar după aceia au venit Țalapie logofătul înaintea domniei mele de au pus și de au înfrățit peste toate aceste mai sus zise moșii și se-

liște și bălți peste jumătate pre jupan Tatul logofătul precum ca să fie frați nedespărțiți unul ca și altul, de a lor bună voie, și încă au câștigat și de către domnia mea lui jupan Tatul logofătul și lui Țalapie logofătul aceste toate mai sus zise moșii și seliște și bălți, ca să le fie moșii ohabnice lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor, iar vânzare să nu fie și de nimenea să nu se zăticnească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Drăghici dvornicul și jupan Teodor logofătul și jupan Șerban vel ban Jienesc și jupan Vintila vel dvornic și jupan Vlaicul vel logofăt și jupan Toma banul și Stroe spătarul și Udriște vistierul și Radul paharnicul și Staicu comisul și Dragu stolnicul și Badea Aiaz vel postelnic, ispravnic Vlaicu pârcaľabu.

Și am scris eu Tudoran în scaunul Cetății București Ghenarie 4, anul 7044.

Io Radul Voevod (L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Govora, pagina 385-387.

3.

1542 (7050) Iunie 30, Târgoviște.

Porunca lui Radu Voevod prin care întărește Mănăstirea Govora satul Strâmbele cât a fost partea lui Tatul logofătul și fratesău Stan clucerul.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radu Voevod și domn a toată Țara Munteno-Românească, fiul marelui și prea bunului Radul Voevod.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce se numește Govora ca să-i fie din satul ce se numește Strâmbele jumătate și pe uscat și pe apă și pretutindenea, cât au fost partea lui jupan Tatul vel logofăt, și a frăține-său jupan Stan cluceru pentrucă au adăogat și au închinat mai sus zisul sat sf. mănăstiri, ei singuri de a lor bună voință ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și întru moștenire ohabnice spre a fi călu-

gărilor de hrană, iar lor și părinților lor întru vecinică pomenire și de nimenea să nu se zăticnească după cuvântul domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Staico dvornicul și jupan Coandă vel dvornic și Drăghici biv spătar și Udriște vistierul și Dragomir spătar și Albul stolnicul și Cracea pāharnicu și Badea comisul și Stanciul vel postelnic, ispravnic Radul logofătul și eu Nan cel gros, am scris în scaunul cetății Târgoviște în luna lui Iunie 30 anul 7050/1542.

Io Radul Voevod.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Govora, p. 337-38.

DOMNIA LUI MIRCEA CIOBANUL

1545, Martie 17—1554, Februarie 28

1.

1545 (7054) Decembrie 5 București

Porunca lui Mircea Vodă Ciobanul, prin care întărește lui jupan Preda postelnicul stăpânirea asupra satului Gura Dălgii, rămas moștenire dela tatăl său Giurea logofătul.

Cu mila lui Dumnezeu Io Mircea Voevod, și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul prea bunului și marelui Radul Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele boerului din casa domniei mele jupanului Preda postelnicul și cu fii săi câți Dumnezeu, îi va dărui, ca să-i fie satul ce să numește Gura Dălgii, tot cu toate hotarele și cu toate seliștele, câte au stăpânit Giurea logofătul, tatăl lui Preda postelnicul, pentru că acest mai sus numit sat au fost bătrână și dreaptă moșie moștenească a lui Giurea logofătul, și miluit de Vlăduță Voevod.

Drept aceia și domnia mea am dat și am miluit pe jupan Preda postelnicul cu acest mai sus numit sat Gura Dălgii, ca să-i fie moșie ohabnică lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui, și de nimeni neclătit după porunca domniei mele.

Iată și mărturii, jupan Vintilă marele dvornic, jupan Radul marele logofăt, și Coanda Vistierul, și Barbul spătarul, și Stefu stolnicu, și Gheorghe comisul, și Badea Zmlău paharnicu, și Stan postelnicul, și ispravnic Radul marele logofăt. Si eu Vâlcul din

Pogonești Diaconul, care am scris în orașul București, luna Decembrie 5, leat 7054.

Io Mircea Voevod.

(locul pecetii)

S'a tălmăcit întocmai după hrisovul slavonesc din condica mănăstirii Zlătari de Zaharia Nenovici.
1850 Februarie 16, București.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Secția Istorică, Mănăstirea Zlătari, Pachetul 9, Documentul 1, traducere.

2.

1547 (7055) Iunie 2, București.

Mircea Vodă Ciobanul confirmă mănăstirii Tismana stăpânire peste toate satele, bălțile și vămile ce au avut dela început.

. . . Iată și eu bine credinciosul și piosul și iubitorul de Christos și de sine stăpânitor, Io Mircea Voevod fiul marelui și prea bunului Radul Voevod și domn a toată Țara Rumânească . . . dat-am acest întru tot cinstit și frumos și prea onorat, mai presus de toate cinstile și darurile, crisojul de față al domniei mele rugătorului domniei mele, egum. ierom. Mardarie și ascultătorului sf. mănăstirii, Avxentie diaconul și tuturor fraților ce se află în acel sf. lăcaș, pentru ca să fie sf. și dumnezeieștii mănăstiri ce se zice Tismana satele anume . . . și satul Vadul Cumanilor și cu Toporna și balta Bistrețu dela Toplița la Gârla Repede mai sus de Covăcița, cu satul ce se zice Hrisomuinții și vama la Calafat vericâtă este partea sf. mănăstiri toată și vama ce este la plaiu din Olteț până în Orșova partea sfintei mănăstiri toată, și la balta dela Bistreț ce s'a scris mai sus, două siliști, ambele Călugărenii și Ploștina toată cu toate hotarele și satul ce se chiamă Jarcovățul și siliștea Stâncisor la balta Bistrețu, la Bdele ce a fost odată satul Bresnița și ambele Varovnice . . . și din Virul de mijloc la

Dunăre tot la Iuți și venitul dela 8 vârșii și Dunărea dela Cataracta nukului de Podul de sus și Vodița Mare pe ambele laturi pentru că aceste mai sus scrise sate și bălți și siliști și hotare și vămi am căutat și citit domnia mea cărțile întâilor și bătrânilor sfânt răposați părinți și strămoși ai domniei mele Domni ai Țării Românești și am aflat domnia mea că sunt bătrâne și drepte moșii și bucate sf. mănăstiri și moșteniri dela întemeierea Țării Românești...

Alexandru Ștefulescu, Mănăstirea Tismana; Ediția Administrația Cassei Bisericii, 1909, București, paginile 235-240.

DOMNIA LUI PĂTRAȘCU-CEL BUN

1554, Februarie 28 — † 1557, Decembrie 26

1.

1553 (7061), Ianuarie 7.

Porunca lui Pătrașcu cel Bun, prin care întărește lui jupân Gane biv vel portar, dreptul de stăpânire asupra satului Vianu, care fusese al jupânesii Velica din Șetoae și cu care îl miluise Mircea Voievod.

Cu mila lui Dumnezeu eu Pătrașco Voievod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Radul Voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiarului domniei mele jupânul Ganii biv vel portar și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Vianul tot cu toate hotarele celea bătrâne, pentru că acest sat ce s'au scris mai sus, Vianul el au fost bătrân și de moștenire al jupânesii Velicai din Șetoae, și pentru că au venit Mircea Voievod în Țara Rumânească atunci au miliuit pe Gane portarul cu această sată, ce s'au scris mai sus Vianul, pentru slujba carea i-au slujit prin țări streine cu vărsări de sânge. Iar după aceea el s'au găsit un ovrei ucis pe această sată, ce s'au scris mai sus Vianul. Deci au fost venit maica și muerea ovreiului de s'au apucată de această sată, ce s'au zis mai sus Vianul, și s'au fost și părât în naintea Mircii Voievod. Iar într'aceia domnia lui au căutat și au judecată și au dat satului Vianului cum ca să plătească sângele ovreiului cu 40.000 de aspri și să fie judeci, iar într'aceia Gane portar el nu s'au

suferit ca să-și spargă casile și curțile ci au căzut înaintea Mircii Voivod de s'au jăluit cum că nu are loc să șază, dacă-l va scoate pre el din sată, iar într'aceia Mircea Voivod, domnia lui s'au milostivit și au dat acele 40.000 de aspri din mâna domnii lui maicii și muerii ovreiului de i-au plătit sângele lui și au miluit pe Gane portar cu această sată ce s'au zis mai sus Vianul ca să fie domnii lui pomană în veci și au făcut și carte domnii lui cu mare blestem, cum după mergire domnii lui spre cine va alege domnul Dumnezeu din feciorii domnii lui sau din alte neamuri să fie domnia Țării Rumânești și această domnă să se milostivească să învoiască și să întărească această carte domnii lui ca să aibă și el pomană împreună cu domnia lui în veci de veacă, iar cine va vre să strice această mai sus scrisă pomană a domnii lui iar acela să fie proclat și afurisită de 318 părinți dela Nicheia și de cei 12 apostoli și să aibă o odihnă cu Iuda și cu Aria denpreună, în veci de veacă și mitarii(?) Cu fariseii care răpște(?) spre domnul Dumnezeu și Mântuitoru nostru Is[us] H[risto]s. Iar după aceia Mirce Voivod i s'au întâmplat de i-au luat domnu Dumnezeu și cinstitul împărata domnia de o au dat-o domnii mele și eu cum șezut în scaunul domnii lui în Târgoviști, iar jupâneasa Maria fata jupânesii Velicăi din Șătoaia deci au căzut în nainte domnii mele și așa fără în naintea domniei mele pe Gane portar, cum că acest sată ce scrie mai sus Vianul, iaste al ei de moștenire și n'au plătit Gane portar nici un ban ovreiului, iar Gane portar el au scos carte Mircii Voivod cum că au fost plătit aspri 40.000 în mâna ovreiului, iar după aceia jupâneasa Maria ia pârâia cum că iaste satul asupra de aceste 40.000 de aspri. Iar într'aceia domnia mea am căutat și am citită însumi domnia mea și carte Mircii Voivod și am înțeles din toate și am dată Ganii portar cum ea să ție satul Vianul și să întoarcă încă 40.000 de aspri jupânesii din Șetoae pân va plăti 80.000 de aspri și s'au tocmită

din nainte domnii mele și din nainte tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele din divană de a lor bună voe.

Drept aceia am dată și domnia mea Ganii ce au fost mare portar și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui, ca să-i fie lui moșie ohamnică și de nimene să fie neclătit preste zisa domnii mele, că iată și mărturii am pus domnia me Socol velichi vornic, jupân Tudor vel logofăt, Dragomir vel vistier, i Stameni spătar, Lăpădat paharnic, i Radul stolnic, i Vlad comis, i Cernica vel postelnic.

I ispravnic Socol vel vornic.

Ghenarie 7 zile leat 7061¹⁾. (1553).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice.

Condica Mănăstirii Căluu și Bucovățul Nr. 722, fila 201-202.

2.

1555, Septembrie 15.

Hrisovul prin care Petrașco Voevod dăruiește fiicei sale jupânița Maria, satul Șegarcea.

Eu cel întru Christos Dumnezeu, drept credinciosul și bine cinstitorul și de Christos iubitorul și singur stăpânitorul Io Petrașco voevod, fiul marelui și prea bunului Radul Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, domnind și stăpânind toată țara Ungro-Vlahiei, am binevoit, domnia mea din buna mea voință, cu inimă curată și luminată a domniei mele și a-mi dărui domnia mea acest a tot cinstit și bine închipuit și prea respectat, carele este mai presus decât toate cinstitele daruri de acum, hrisovul de față al domniei mele cinstitei și din inimă fiicei domniei mele jupâniței Maria și feciorilor ei câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei satul Șegarcea de pe Jiu, tot cu tot hotarul și cu apa și cu pădurea și de pretutindeni. Pentru că acest mai sus zis sat Șegarcea încă mai dinainte vreme, de răposatul părintele domniei mele Radul Voevod,

1) Data probabil greșită.

a fost cumpărat dela jupânița Marga și dela jupânița Velica, pentru 60.000 aspri gata, de argint. Și întru aceia, domnia lui pentru pomeana domniei sale m'a dăruit pe domnia mea cu acest mai sus zis sat Șegarcea, și încă am miluit și pe alte neamuri ale domniei mele a fi cu domnia mea peste acest sat.

Apoi, când a fost în zilele domniei mele, de buna lor voie, toate aceste rudeni ale domniei mele, au poftit dela domnia mea să le întorc lor aspri prestre părțile lor din acest sat. Și domnia mea le-am înapoiat lor acești mai sus ziși aspri toți, ca să-mi rămâie domniei mele tot satul Șegarcea moșie de moștenire și în pace și slobodă. Iar după aceia domnia mea cu acest sat ce s'au zis mai sus Șegarcea, așa am dăruit și l-am dat domnia mea din inimă fiicei domniei mele, jupâniții Mariei să-i fie ei acest sat, Șegarcea toată moșie și sat de moștenire la mâna ei, până în veac. Și după aceia, iarăși, când m'a oprit pe domnia mea cinstitul împărat în țara Turcească și mi-a rămas doamna domniei mele în Țara Românească, atunci cumnatul domniei mele Neagoe Spânaciul, luatu-mi au dela Doamna domniei mele avutul domniei mele aspri de argint 60.000 și inele de aur 20; și postavuri de aur 8 (bucăți) și încă cu acestea multă marfă mi-a luat domniei mele. Dar din vremea în care iarăși mă dăruii Domnul Dumnezeu și domnul nostru cinstitul împărat cu baștina părintelui domniei mele Țara Românească, apoi domnia mea pentru acel avut, am luat domnia mea parte de bucate și satele și țiganii, cumnatului domniei mele Neagoe Spânaciul.

Deci iarăși domnia mea . . . mai sus numitele bucate le-am dat domnia mea, să fie din inimă fiicei domniei mele jupâniței Maria și iarăși, când a fost la nuntă (din inimă fiicei domniei mele jupâniței Maria) au dăruit-o de a ei bună voie cu jumătate din satul Mărați pe prea iubită fiică a domniei mele pe jupânița Maria cu jumătate din acest sat Mărați ce s'au zis mai sus. Intru aceia domnia mea pentru acel dar am dăruit domnia mea pe cum-

nata domniei mele, pe jupânița Stanca cu 15.000 aspri gata. Drept aceia am dat și domnia mea din inimă fiicei domniei mele jupâniței Maria ca să-i fie ei aceste mai sus zise sate și țigani drept moșii ohabnice ei și nepoților ei și strănepoților ei. Și de către nimeni neclintite după zisa domniei mele.

Stoica Nicolăescu. Documente slavo-române, București 1938, pag. 295-96.

3.

1558 (7066) Ianuarie 8,

Porunca lui Petrașcu Voevod cel Bun, prin care dăruiește jumătate satul Iamnic lui Mihai și Pătru.

Milostiiu bojiu Io Petrașco Voevod i gospodin văsoe zemle Ugro Vlahiscoe sin velicago i pre dobrogo Radul Voevod davat gospodstva-mi sie poveleniu gospodstva-mi Banciului i Mihai i Pătru și cu feciorii lor câți Dumnezeu le vor da ca să le fie lor satul Iamnicul jumătate du prestre tot hotarul din apă și din pădure jumătate pentru că au cumpărat-o Banciul și Mihai care-i scrie mai sus dela jupâneasa Caplea, soția lui Calotă drept 6.000 aspri turcești și o au vândut o de a lor bună voe, iar cine va întoarce și va strica această cumpărătoare, unul ca acela să fie afurisit de 318 părinți cei din Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Aria.

Pentru aceasta am dat și domnia mea Banciului și lui Mihai și lui Pătru și lui Pană ca să le fie moșie ohabnică lor feciorilor și strănepoților lor.

Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Socol vel vornic și jupan Tudor vel logofăt, jupan Dragomir vel comis, i jupan Stanciul spătar i Radul Stolnicul, i Lepadat paharnic i Cernica vel postelnic i ispravnic Tudor vtori logofăt.

Și am scris eu Banciul în scaunul cetății Bucureștilor.

Ghenarie 8 leat 7066.

Arhivele Statului București. Bunuri Publice.
Condica Mănăstirii Jitianu Nr. 723, foaia 452-453.

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

PREOT D. BĂLAȘA

22 AUGUST

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL I

PARTEA II-a

DOCUMENTE

APARE ÎN

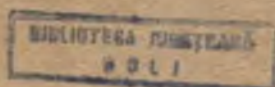
OLTENIA

DOCUMENTE • CERȚETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

PH. 760

CRAIOVA

„OLTENIA”

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA V-a

PARTEA II-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA

Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; *Bălașa, Pr. Ion*, Craiova; *Băreclă, Prof. Al.*, Turnu-Severin; *Câncea, Ioan V.*, Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; *Ciașanu, Preot G. F.*, Craiova; *Costescu, Prof. C. I.*, Craiova; *Dinculescu, Prof. N. G.*, fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; *Firulescu, Preot I.*, Cornu Dolj; *Iliescu, Octavian O.*, Craiova; *Mândroceanu*, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; *Mazilescu, Preot Ioan S.*, Amărăști-Romanați; *Mețulescu, Dr. Aurel*, Craiova; *Neda, Prof. Ioan M.*, București; *Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S.*, Directorul Arhivelor Statului din Craiova; *Paleologu, V. G.*, Corlate Dolj; *Petrescu, Maria I.*, Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; *Popescu-Cilieni, Pr. I.*; *Stănică, Preot Constantin*, Orodel Dolj; *Șucu Ion*, Arhivar Arhivele Statului, București; *Vincenz, Arhitect A.*, Craiova.

Abonamentul la cartea V-a este de lei 500.

DOMNIA LUI MIRCEA CIOBANUL

1558, Ianuarie — † 1559 Septemvrie 21

1.

1559 (7066) Aprilie 28

Porunca lui Mircea Ciobanul, pentru stăpânirea moșiei Radovanu, de către Moși și alții, fiind răscumpărată de ei.

Cu mila lui Dumnezeu Io Mircea Voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Radului Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni anume Moși și Mehedințul și Neagoe și Stan și Dan și Iovan și Lupul și Stan și Mator și Streico și Ioniș și Stănciulețul și Cârștian și Strâmtur și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru și Oprea și Bălan și Manea și Steful și Stănislav și Grozea și Mițura și Pulea și Ciuboață și Anghel și Părvul și Diicul, ca să le fie lor moșie în Radovan veri câtă să va aleage moșia Radovanului cu ai lor feciori căți Dumnezeu le va dărui. Pentrucă au răscumpărat această mai sus zisă moșie de către domnia mea mai de nainte vreamă drept 217 vaci și s'au dat drept 8.500 de aspri ca să fie lor moșie moștenitoare,

Drept aceia le-am dat și domnia mea ca să fie lor moșie ohabnică lor și feciorilor lor și nepoților, strănepoților și de niminea să fie neclătit peste zisa domniei mele. Că iată și mărturii am pus

domnia mea jupan Burtea vel vornic i jupan Bogdan vel logofăt și Cârstea vistier i Chiriac stolnic i Nana comis i Balomir paharnic i Dobruș vel postelnic și cu Bogdan vel logofăt. S'au scris.

Aprilie 28 zile, leat 7066.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirei Căluu și Bucovățul Nr. 722, pagina 661.

2.

Porunca lui Mircea Ciobanul voevod pentru stăpânirea satului Radovanul de către Moși și alții pentru că au răscumpărat acea moșie.

1559 (7067) Iunie 21

Cu mila lui Dumnezeu Io Mircea Voivod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și prea bunului Radu Voevod dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Radovanului anume Moși și Mehedințul și Neagoe și Stan și lui Dan și lui Ivan și Lupului și lui Stan și Mator și Streco și Ioniși și Stănciuțelul și Cârstian și Strâmtul și Stan și Opriș și Stan și Belea și Pătru și Stoica și Căprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru, Oprea și Bălan și Manea și Șteful și Stănilav și Grozea și Mițurea și Pulea și Ciuboată și Ciuboată și Părvul și Diicul și Vialir și ai lor feciori câți Dumnezeu le va dărui ca să le fie lor moșia Radovanul toată veri câtă se va alege de pretutindenea, pentru că o au cumpărat acești oameni numiți mai sus ce s'au scris de domnia mea mai de nainte vreamă drept 217 vaci și acum iar au dat domniei mele 8500 aspri gata pentru această mai sus numită moșie, cum ca să fie lor moștenire dela domnia mea. Inșă să se știe cine ce au ținut dintr'această moșie toți oamenii ce s'au zis mai sus o funie de moșie iar altul niciunul să nu ție mai mult ci să ție toți împrejur pentru că așa s'au dat aceastea ce s'au zis mai sus aspri și vaci.

Drept aceia, am dat și domnia mea ca să fie lor aceasta ce s'au zis mai sus moșie ohamnică lor și feciorilor, nepoților și strănepoților, și de nimenia să fie neclintit peste zisa domnii mele, că iată și mărturii am pus domnia jupan Byrtea vel vornic, i jupan Bogdan vel logofăt, i Cârstea vistier, i Bărcan spătar, i Ivancea stolnic, i Balomir paharnic, i Nan comis, i Stanciul Dobruș vel postelnic, i Vlaicul vel armaș. Scris eu Stanciul din Miroși.

Iunie 21 zile, leat 7067.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluu și Bucovăț, Nr. 722, pagina 630—631.

DOMNIA LUI PETRU CEL TÂNĂR

1559, Septemvrie 21 — 1568, Iunie 2

1.

1560 (7068) Aprilie 30.

Porunca lui Petru cel Tânăr, prin care întărește Spahiului dreptul de stăpânire peste o moșie din Hlemna.

Cu mila lui Dumnezeu Io Pătru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Spahiului și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie anume Hlemna, din partea Cozmii a treia parte și din câmp și din apă și din pădure și du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat-o Spahiul dela Cozma drept 890 de asprii și au vândut Cozma de a sa bună voie; iar după aceia Cozma, el de a sa bunăvoie, el s'au înfrățit cu Spahiul ca să fie doi frați. Iar cine dintrânșii va vrea să spargă această frăție, acela să fie proclat și anatema de 318 de părinți. Iar după aceia au venit Spahiul naintea domnii mele de s'au amestecat și s'au înfrățit pre a lui sor și cu ai lor feciori, câți Dumnezeu îi va dărui, pre ale lui moșii, pre toate, ca să fie frați împrejur cu surorile lui și cu ai ei fii, pentru că le-au amestecat și le-au înfrățit Spahiul pă ale lui surori de a sa bună voie.

Drept aceia am dat și domnia mea Spahiului și surorilor lui ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor, nepoților și de nimenia să fie clătită peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia

mea: jupân Nedelco marele vornic și jupân Bogdan marele logofăt și Stan spătar și Bărcan comis și Balomir păharnic și Ureche stolnic și Bogdan marele logofăt. Și am scris eu Bade logofăt ot București în Divan.

Aprilie 30 zile, leat 7068.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condicta Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, pagina 729-730.

2.

1560 (7058) Iulie 5, București.

Porunca lui Petru cel Tânăr, prin care întărește stăpânirea satului Radovan de către Moși și alții, pentru că îl aveau cumpărat dela Mircea Voevod.

Cu mila lui Dumnezeu Io Petru Voevod și domn a toată Țara Rumânească fiul marelui și prea bunului Mircei Voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Moș și Mehedințul și Neagoe și Stanciul și Dan și Iuvan și Lupul și Stan și Mator și Streico și Ioaneș și Stanciuleți și Cristian și Stramura, și Stan, și Opris și Stan, și Belea și Pătru și Stoica și Caprariul și Bogdan și Danciul și Dan și Dumitru și Oprea și Balan și Manea și Steful și Stanislav și Grozea și Mitura și Pulea și Ciobota și Anghel și Pârvul și Diicul și Lapadat și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie satul Radovanul tot și cu tot hotarul, oricât se va alege, toată moșia Radovanului. Pentru că o au cumpărat acești mai sus ziși oameni această mai sus zisă moșie mai denainte vreme dela răposatul părintele domniei mele Mircea Voevod drept 117 vaci. Și încă și al doilea rând iar au cumpărat dela părintele domniei mele drept 8500 de aspri gata. Pentru aceasta am dat și domnia mea acestor mai sus numiți oameni, ca să le fie satul Radovanul tot întru moștenire și ohabnic lor și feciorilor, nepoților și strănepoților

lor și de nimenea să nu se clătească, — după cuvântul domniei mele. —

Iată și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Nedelco vel dvornic și jupan Bogdan vel logofăt și jupan Ene vel vistier și jupan Stan vel spătar, și jupan Ureche vel stolnic și jupan Stanciul Dobrușanu vel postelnic, și ispravnic jupân Nedelco vel dvornic. Și eu Dragomir, carele am scris în scaunul cetății Bucureștii în luna lui Iulie în cinci zile, văleat dela zidirea lumii 7068.

Io Petru Voevod.
(pecetea gospodar)

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condicta Nr. 443, pagina 119.

3.

1562 (7070).

Porunca lui Petru cel Tânăr voevod domn al Țării Românești prin care întărește lui Stanciul și fiilor săi ocinele Plenite și Pitra (după originalul slavon).

Cu mila lui Dumnezeu eu Petru Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul cu fii câți lor Dumnezeu îi va da ca să fie ocină la Plenite și la Pitra din partea moșului lor jumătate... veche și dreaptă ocină și moștenire. Dar după aceia a fost o ceartă între Stanciul și Nan înaintea Domniei mele cu Ioan despre această sus numită ocină pe care a dat-o lui Bosu al său. Și aceasta domnia mea am văzut și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiți dregători ai Domniei Mele și am dat domnia mea lui Stanciul și Nan lege 12 boieri ca să jure înaintea domniei mele... un metoh cu această susnumită ocină... Nan dela lege și dela... această apă... ocină... Stanciul zile... În anul 7070.

Io Petru Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn.
(L. P.)

Arhivele Statului Craiova, Documentul Nr. 83.

4.

1564 (7073), Septembrie, 5.

Porunca lui Petru cel Tânăr Voevod către mânăstirea Govora, prin care îi dăruiește jumătate din satul Strâmba.

Cu mila lui Dumnezeu eu Petru Voevod și domn a toată Țara Munteno-Românească, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mânăstirii ce se numește Govora ca să-i fie satul Strâmbele jumătate ori cât se va alege de pretutindenea, pentru că au fost bătrân și drept și de moștenire sat al sfintei mânăstiri, ci au fost cutropit de banul Radoslav, într'aceia domnia mea m'am încredințat și am aflat că au fost acel sat de moștenire sfintei mânăstiri dar l-au fost împresurat banul Radoslav în silnicia lui, pentru aceia am miluit domnia mea pe sfânta și dumnezeiasca mânăstire, ca să-i fie mai sus numitul sat întru moștenire și ohavnic în veci, iar domnii mele vecinică pomenire. Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Nedelco vel dvornic și jupan Ivan vel logofăt și Stan spătar și Iacov vistierul și Bârcan comisul și Pană stolnicul și Manea paharnicu și Ghiorma postelnicu și ispravnic Ghiorma vel postelnic și am scris eu Miroslav în luna lui Septembrie 5 anul 7073 (1564).

Io Petru Voevod.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mânăstirii Govora, pagina 388-389.

5.

1567 (7075) Aprilie 30 București

Porunca lui Pătru cel Tânăr Voevod prin care dă două funii de moșie în Cioroiu lui Măican și altora.

Cu mila lui Dumnezeu Io Pătru Voivod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și pre

bunului Mircii Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Mihului și lui Măican, Stan, Dumitru, Mane, Tatul și lui Țisană, Dobrotă și Stan, Pascul și Neagoe, Tânjală și Bodeiu, Stoica și Dragomir, i Cucio, Micul, i Radul Pârcălab, Stan și Cărsitan, Iona, Solomon, Anghel și Bălan, Pătru și Lazăr, Dobre, Albul, Mihăilă, Stanciul, i Cruciun și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va da pentru că am dat lor moșie în Cioroiu două funii de preste tot hotarul partea Goicei toată și partea Oancei toată și toată partea lui Stănimir oricât ține în Cioroiu și din val și din câmp și de preste tot hotarul pentru că s'au cumpărat aceste numite mai sus părți de moșie Cioroiu de acești mai sus numiți dela Goice și dela Oancea și dela Dragomir drept 18.000 asprii însă mai nainte în zilele răposatului părintelui domnii mele Mircii Voivod însă să știe câte câți bani au dat la această moșie: Mihul au dat singur asprii 1000, Măican asprii 1000, Unte asprii 1000, Stan asprii 1000, Stanciul asprii 1000, Pătrul asprii 1000, Mane asprii 900, Tatul asprii 1000, Luțcan 1000, Dobre 500, Stan 1000, Cărstian 500, Pascul 500, Neagoe 500, Tânjală 500, Badea 500, Dobre 300, Stoica 250, Dobromir 250, Cuciul 200, Micul 400, Ivan 200, Radul 200, Stan 200, Iona 200, Solomon 1350. Însă să ție Buzăianii două funii și Deveseleanii o funie. Și iar au mai cumpărat Anghel dela Unte drept asprii 200 și au cumpărat Pătru dela Mane drept asprii 100 și iar au cumpărat Banciul dela Pătru dela Manea drept asprii 100, iar au cumpărat Anghel dela Neagoe drept asprii 100, și iar au cumpărat Anghel dela Stan asprii 100, și au cumpărat Bălan dela Uica drept asprii 100, și au cumpărat Cruciun dela Neagoe drept asprii 100, și Pascul dela Stan de asprii 200 și Stanciul.... de asprii 100 și Ioana dela Stan de asprii 200 și Tânjală dela Badea de asprii 100 și au cumpărat Dobre dela Mane de asprii 100. Și acești bani datu-s'au în mâinile acestor oameni mai sus numiți în mâna Goiștii în mâna lui Stănimir în mâna Oancii.

Pentru aceasta am dat domnia mea numiților mai sus oameni aceste mai sus numite moșii ohabnice lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimenea clătît peste zisa domniei mele. Inșă și mărturii am pus domnia mea jupan Neagoe biv vel ban, Nedelco vel vornic, Borte biv vel logofăt, Ivan vel logofăt, Iane vel vistier, Bârcan vel comis, Stan vel spătar, Pană vel stolnic, Mane vel păharnic, Gheorghe vel postelnic. S'au scris în scaunul și oraș în București. Aprilie 30, 7075.

Aceasta s'au scris câți au fost dat-o danie la mânăstire și acum cu aceasta stăpânește mânăstirea ace moșie iar altă carte n'are pă acele părți.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mânăstirii Căluul și Bucovățul, Nr. 722 pagina 447-448.

6.

1567 (7075) Mai 1.

Hrisovul lui Petru cel Tânăr voevod, prin care întărește lui Drăgoiu și feciorilor lui niște moșie în Plenîța și în Piatra, asemenea Vișei și Neagăi, ficele lui Drăgoiu, în Plenîța.

Cu mila lui Dumnezeu eu Pătru voevod și domnitor a tot pământul Țării Rumânești feciorul marelui și bunului Mircea Voevod dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoiu cu feciorii lui anume Mihul și Stan, Oancea și Ivan, pentrucă am dat lor moșia în Plenîța 1 funie în țelină și iar am dat Vișei și Neagăi tetelor lui Drăgoi în Plenîța a șasa parte din funia lui Drăgoiu pe care o au cumpărat dela Danciul drept 900 asprii și au răspuns Drăgoi și feciorii pentru această moșie numită mai sus pentru o șugubină și vaci și iar au avut Drăgoi pără pentru această moșie ce scrie mai sus și au strâns Drăgoi 12 boiari și au cheltuit Drăgoi cu feciorii lui pentru acești 12 boiari asprii 300 și iar au mai cheltuit Drăgoi cu feciorii lui iar pentru această moșie numită mai sus cu 24

de boieri asprii 260 și iar am dat lui Drăgoi și feciorilor lui moșie în Piatra toată partea lui pe care o au cumpărat dela Danciul și hotarul să se știe până în Corn și în Orodel partea lui Drăgoi cât se va alege și din Strâmba partea lui Drăgoi cât se va alege și din Strâmba până în Piatra a Nanului și iar am mai dat lui Drăgoi moșie în Plenîța Târgovișteanului pe care o au cumpărat Drăgoi și feciorii lui dela Târgovișteanul drept asprii 50 și să stăpânească Stan din partea Târgovișteanului a treia parte pentru aceasta am dat domnia mea acestor mai sus numiți oameni ca să fie lor moșie ohamnică și feciorilor nepoților și strănepoților și de nimeni neclintiți peste zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea; jupan Nedelcu vel vornic, jupan Ivan vel logofăt Stan spătar Iane vistier Bârcan comis, Pană stolnic Gheorman vel postelnic Ivan vel logofăt și am scris cu Dajul Diaconul. Maiu 1 l(ea)t 7075.

Arhivele Statului București, pachetul VIII, Nr. 1, Comunicat Pr. C. Stănică-Orodel.

7.

1568 (7067) Ianuarie 13, București

Porunca lui Petru cel Tânăr Voevod pentru stăpânirea moșiei Radovanul răscumpărată dela Marcea Postelnicul.

Cu mila lui Dumnezeu eu Petre Voevod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și prea bunului Mircei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Rădovanul ca să fie lor moșie în satul Rădovanului, tot satul cu tot hotarul, pentrucă s'au răscumpărat dela răposatul Mircea Voevod părintele domniei mele drept 8.500 de aspri gata. Iar când au fost acum iar acest mai sus zis sat Rădovanul el a fost de moștenire al Marcei Postelnicul. Deci așisderea s'au tocmit satul Rădovanul cu Marcea Postelnicul de s'au răscumpărat de către Marcea Postelnicul cu 10.000 de asprii. Și

au dat în mâna Marcei Postelnicul opt mii cinci sute de asprii. Iar 1.500 de aspri ce au rămas i-au lăsat Marcea postelnicul în mâna satului Rădovanul, pentru că au miluit pe o slugă a lui credincioasă anume Dumitru din Șăgarcea, cum ca să aibă și Dumitru moșie în Rădovan, ca și ceilalți săteni drept acești 1.500 de aspri, care nui-au luat Marcea Postelnicul dela satul Rădovanul. Inșă să știe câte funii au cumpărat din satul Rădovanul toți oamenii din sat anume: Moșu o funie întreagă și Dumitru sluga Marcei Postelnicul o funie întreagă, și Dan o funie întreagă, și o jumătate de funie și Bazan și Creciun dintr'o funie jumătate și Driu o funie întreagă și Stoica o funie întreagă, și Dumitru o funie întreagă, și Carstian dintr'o funie jumătate și Bogdan o funie întreagă și Voico dintr'o funie jumătate și Dobra o funie întreagă și din funia Dobrei a patra parte au cumpărat Neagul și Danciul o funie întreagă. Și iar să fie Dumitru din funia Danciului a treia parte și Iova dintr'o funie jumătate și Petrișor și cu Zeașu altă jumătate și Stramura dintr'o funie jumătate și Dumitru o jumătate și Părvul o funie întreagă și Mihăilă cu nepotu-său Pătru o funie întreagă și Vlaicul o funie întreagă și încă iar și funia Vlaicului să fie Predei a patra parte și lui Lăpădat dintr'o funie jumătate și Radului dintr'o funie jumătate și lui Stan o funie întreagă și jumătate și Dumitru și Radomir și Stanciului o funie și să aibă Vladul a patra parte din funia lui Dumitru și popa Stanislav o funie și jumătate și Pătru o funie și Bălan o funie și Dumitru cu Baca o funie și jumătate și Cârstea o funie și Ionașco o funie, și din funia lui Ionașco să aibă a patra parte și Radul jumătate de funie și Dumitru o jumătate de funie și să aibă Neaga din partea lui Dumitru a patra parte și cu Dumitru o funie întreagă și popa Anghel o jumătate de funie și Dlăban și Stoian să aibă dintr'o funie jumătate și Beală o funie și Drăgoi o funie și Radul și Mușa o funie și Bogdan o funie și Grozea o funie și Mitura o funie și să aibă Creciun din funia Miturii a patra

parte și Brata o funie și să aibă Neagomir din funia Bratei a patra parte și Stanciulețul o funie și Costea o funie. Inșă să știe moșia Rădovanului: din lacul Vițelului până în țărmurile Târnăvii și din obârșia Poenii Boței până în padina Fântânelelor pentru că au vândut Marcea postelnicul de a sa bună voe din înaintea megiașilor și din înaintea domnii mele.

Drept aceia am dat domnia mea acestui mai sus zis sat Rădovanul, ca să fie lor moșie întru moștenire și ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Nedelco vel dvornic și jupan Ivan vel lofogăt, și jupan Iane, vel vistier, și jupan Barcan vel comis și jupan Stan biv vel spătar, și jupan Pană vel stolnic, și jupan Ionașco vel paharnic și jupan Chiorma vel postelnic și ispravnic jupan Ivan vel logofăt.

Și am scris eu Dafut logofătul în scaunul cetății Bucureștilor în luna Ghenarie în 13 zile, dela Adam curgerea anilor până acum văleatul 7076.

Io Pătru Voevod

pecetea domnească

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, pagina 119—121.

DOMNIA LUI ALEXANDRU

1568, Iunie 14—1574, Mai

1.

1570 (7078) Ianuarie 16, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește lui Dumitru și vărului său Neculce, moșie la Lipov, pentru că era a lor bătrână și dreaptă moșie de baștină, din care ei vând două funii la mai mulți oameni, Domnul întărind și această vânzare.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihni Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Dumitru și cu vărul lui anume Neculce și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie la Lipov a lor parte toată oricâtă s'ar aleage du preste tot locul, din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și cu tot hotarul, pentru că au fost a lor bătrână și dreaptă moșie și de baștină. După aceia Dumitru și cu vără-său Neculcea ei singuri au venit în naintea domnii mele de au vândut dintru a lor parte de moșie du preste tot locul doao funii la Lipov însă lui Rale cu feciorii lui drept 150 asprii și Buii drept 50 aspri și lui Dobromir drept 50 asprii și lui Filip cu feciorii lui drept 150 aspri și lui Velico drept 200 asprii și lui Tișligă cu frații lui și cu cumnatul lor Ternea drept 300 asprii și lui Sâmbontin drept 50 asprii și lui Ștefan drept 150 și lui

Bărtan drept 50 asprii și lui Tudor cu frații lui drept 200 asprii și Iuvei drept 50 asprii și lui Radoslav drept 50 asprii și lui Stănilav drept 50 aspri și Stanciului drept 150 aspri și lui Dobre drept 50 aspri și lui Novac cu frații lui 150, și Tornicii cu frații lui drept 150 și Vuii cu feciorii lui drept 150 asprii. Pentru că au cumpărat acești mai sus scriși oameni aceste funii de moșie dela Dumitru și dela vără-său Neculcea însă din partea lor două funii du preste tot locul prețul din 2150 asprii. Și au vândut Dumitru și cu Neculcea această moșie ce s'au scris mai sus de a lor bună voie și din naintea domnii mele și cu știrea tuturor megieașilor din sus și din jos.

Pentru aceasta am dat și domnia mea acestor oameni ce s'au scris mai sus ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Neagoe velichi dvornic și Ion vel logofet, și Stan spătar, și Badea vistier, și Ivașco stolnic și Mitrea comis, și Gonțea paharnic, și Stoichița vel postelnic.

Ispravnic Stoica logofăt.

Am scris eu Baldwin în luna Ghenarie 16 dni în scaunul orașului București, văleat 7078.

† Floru Ierei, dascăl slovenesc.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, pachet 6, documentul 2.

2.

1570 (7078) Mai 23

Porunca prin care Alexandru Voevod întărește lui Stoican partea sa de moșie din Ciufura ce ia fost dăruiată de către Radul logofăt pentru credincioasă slujbă.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alicesandru Voivod și Domn a toată Țara Românească, feciorul ma-

relui Mircea Voivod, feciorul Mihnei Voivod, dat-au domnia mea lui Stoican ca să-i fie ocină în Ciutura a treia parte din câmp, din pădure și din apă și din șazutul satului și de peste tot pentru ca această ocină fost-au moșia a Radului logofăt cu care au miluit Radul logofăt pe Stoican cu această mai sus zisă ocină pentru că i-au fost slujit foarte cu dreptate mai de nainte vreme. Apoi Stoican n'au putut să se odihnească despre oamenii din Ciutura, de Ciorîca și de Oprea. Așa pârâia Ciorîca în naintea domnii mele cum că iaste aceasta ocină a lor de moșie și n'au fost frați cu logofăt Radul pă acea moșie mai sus zisă. Apoi domnia mea am căutat și am judecat cu dreptate după lege cu toți cinstiții boiarii domnii mele. Și am găsit și am adevărat cum că au fost frate și Radu logofăt pă această moșie cu Ciorîca și cu Oprea încă din zilele răposatului Mircea Voivod, apoi l-au miluit Radul Logofăt pe Stoican cu această ocină. Și au rămas Ciorîca și Oprea de judecată din naintea domnii mele.

Drept aceia am dat și domnia mea lui Stoican ca să-i fie moșie ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de niminea să nu să strice sau să să mișce după cum am zis domnia mea.

Iată domnia mea și mărturii am pus, jupan Neagoe vel vornic, i jupan Ion vel logofăt, i Stan spatariul, i Mircea comisul, i Bratul vistier, i Conța pah., i Stoica vel stolnic.

Mai 23 zile, 7078.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, pagina 1058 — 1059.

3.

1570 (7078) August 7.

Cartea lui Alexandru Voevod prin care întărește cumpărăturile lui Stanciu, Stanislav, Chie, Toada, Stoiul, Stan, Stoia, Șerban Tatul și Dan cumpărăturile de moșie din Milești.

† Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată Țara Rumânească fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod, nepotul lui Mihnea Voevod, dă Domnia Mea lui Stanciu și lui Stanislav și lui Chie și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va mai da, ca să le fie lor de ocină la Milești din partea Radului a treia parte pentru 350 (aspri) dela cișmea până în hotar și din câmp 2 țarine. Și le-a vândut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos. După aceea a cumpărat Toader ocină în Mileștii-de-Sus dela Oprea a patra parte pentru 1000 (aspri) gata. Și a vândut de a lui bunăvoie și cu știrea a multor megiași din preajma locului. Și iar au cumpărat Toader la Mileștii-de-Jos partea Armancăi toată, de pretutindeni pentru 700 aspri gata. Și a vândut Armanca de a ei bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului. Și după aceea a cumpărat Staiul ocină în Mileștii-de-Jos partea lui Vlad toată de pretutindeni pentru 650 aspri gata și o vie. Și a vândut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor. Și după aceea iarăși au cumpărat Stan cu frații Stoia și Șerban și Tatul ocină în Mileștii-de-Jos dela Corlat a cincea parte pentru 550 aspri gata. Și a vândut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor. Și după aceea au cumpărat Dan o vie dela Stoica din Cearăști să-i fie de moșie, pentru 200 aspri. Și au vândut Stoica de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos. Drept aceea am dat și Domnia Mea acestor oameni ce s'au scris ca să le fie acele ocine ce s'au cumpărat, stătătoare lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintite după porunca Domniei Mele. Iată și martori așează Domnia Mea: jupan Dobromir, mare ban al Craiovii și jupan Dragomir, mare vornic și jupan Radul, mare logofăt și Stan, spătar și Mitrea, comis și Badea, vistier și Ivașco, stolnic și Gonța, paharnic și jupan Stoichița, mare postelnic și ispravnic Dragomir, mare vornic.

Scris luna August 7 zile iar dela Adam cursul anilor 7078 (1570).

† Io Alexandru Voevod. (l. p.) Din mila lui Dumnezeu Domn.

Arhivele Statului Craiova, Documente Nr. 437.

4.

1570 (7079) Septembrie 27.

Porunca lui Alexandru Voevod fiul lui Mircea Vodă prin care întărește lui Mancea tiul lui Mihai partea de moșie în Stejar.

Cu mila lui Dumnezeu Eu Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod și nepotul Mihniei Voevod, dat-am Domnia Mea această poruncă a Domniei Mele slugii Domniei Mele Mancii feciorul lui Mihai și cu feciorii lor câți le va dăruî (Dumnezeu) ca să le fie lor moșie în Stejar a lui parte toată veri câtă să va alege de pretutindenea, pentru că iaste a lui bătrână și dreaptă moșie de moștenirea. Iar după aceia au venit Mancea înaintea Domniei Mele de s'au înfrățit cu sluga Domniei Mele Flore postelnic și au intrat în biserică de a sa bunăvoie ca să fie frați în veci. Deci Mance el au dat și au dăruit pe Flore postelnic cu zece pași de moșie din Stejar dupretutindene din câmp și din Bănești 10 pași de siliște veri cât se va alege a lui parte. Și iar au dăruit Mance Florii dintru a lui moșie din Cricov 20 de pași de a sa bunăvoie. Iar Flore postelnicul el au dăruit pre Mance cu un cal pintenog bun și prețul lui au fost drept 1000 de asprii și s'au înfrățit de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea Domniei Mele. Drept aceia am dat și Domnia Mea Florii postelnic și feciorilor lui ca să le fie moșie ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților de nimenea [să fie clătită peste zisa Domniei Mele. Că iată și mărturii am pus Domnia Mea jupân Neagoe marele

vornic i jupân Ivan vel logofăt și Stan spătar și Mitre comis și Bratul vistier și Badea stolnic și Gonțe păharnic și Stoica vel postelnic.

Septembrie 27 zile, leat 7079.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condicta Mănăstirii Călușul și Bucovașul, Nr. 722, filele 741-742.

5.

1570 (7079) Decembrie 16, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește Jupânesii Calei și feciorilor ei, stăpânirea asupra Satului Răclușa cu tot hotarul.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și prea bunului Mircei Voevod, nepotul Mihniei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, jupânesii Calei și feciorilor ei câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie satul Răclușa tot cu tot hotarul, pentru că este a ei bătrână și dreaptă moșie de moștenire. După aceia avut-au pără jupâneasa Calea înaintea domniei mele cu Vladislav și cu ceata lui din Diojdi și așa părăia Vădislav cum că iaste acest sat ce scrie mai sus, al lui de milă, cu care l-ar fi miluit răposatul Radu Vodă, carele au perit la Râmnic. Într'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege, împreună cu toți cinstiți dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Vladislav și ceatei lui lege cu 12 boieri, ca să jure cum că iaste al lui acest sat ce scrie mai sus, că l'ar fi miluit răposatul Radu Vodă, carele au pierit la Râmnic și nu iaste al jupânesii Calei dreaptă moștenire. Iar Vădislav cu ceata lui n'a putut să jure nici cum, ci au rămas de lege înaintea domniei mele. Pentru aceasta am dat și domnia mea jupânesii Calei și feciorilor ei, ca să le fie lor moșie ohabnică, feciorilor și nepoților și strănepoților ei și să dă către nimenea să nu

se clintească, după zisa domniei mele. Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir vel dvornic și jupan Ivașco vel logofăt i Stan spătarul și Dumitrul Vistierul și Mitrea Comisul și Badea stolnicul și Gonțea paharnicul și jupan Stoichița vel postelnic. Și ispravnic și jupan Dragomir vel dvornic.

Și s'au scris în scaunul cetății București.

Dichemvrie 16, leat 7079.

Io Alexandru Voevod.

(Locul peceții)

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirei Sadova.

6.

1570 (7078) Ianuarie 16, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește stăpânire lui Dumitru și vărului său Neculce peste o moșie la Lipov.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihni Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Dumitru și cu vărul lui anume Neculce și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie la Lipov, a lor parte toată oricâtă s'ar aleage duprește tot locul, din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și cu tot hotarul, pentru că au fost a lor bătrână și dreaptă moșie și de baștină. După aceia Dumitru și cu vărul său Neculcea ei singuri au venit în naintea domnii mele de au vândut dintru a lor parte de moșie duprește tot locul, doao funii la Lipov, însă lui Rale cu feciorii lui drept 150 aspri și Buii drept 50 aspri și lui Dobromir drept 50 aspri și lui Filip cu feciorii lui drept 150 aspri și lui Velico drept 200 asprii și lui Tișligă cu frații lui și cu

cumnatul lor Ternea, drept 300 asprii și lui Sâmbontin drept 50 asprii și lui Ștefan drept 150 și lui Bărtan drept 50 asprii și lui Tudor cu frații lui drept 200 (aspri) și Iuvei drept 50 aspri și lui Radoslav drept 50 aspri și lui Stănilav drept 50 aspri și Stanciului drept 150 aspri și lui Dobre drept 50 aspri și lui Novac cu frații lui 150, și Tornicii cu frații lui drept 150 și Vuii cu feciorii lui drept 150 asprii. Pentru că au cumpărat acești mai sus scriși oameni aceste funii de moșie, dela Dumitru și dela vărul său Neculcea, însă din partea lor două funii duprește tot locul, prețul cin 2150 asprii. Și au vândut Dumitru și cu Neculcea această moșie ce s'au scris mai sus de a lor bună voie și din naintea domnii mele și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos.

Pentru aceasta am dat și domnia mea acestor oameni ce s'au scris mai sus ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Neagoe velichi dvornic și Ioan vel logofet, și Stan spătar, și Badea vistier, și Ivașco stolnic și Mitrea comis, și Gonțea paharnic, și Stoichița vel postelnic.

Ispravnic Stoica logofăt. Am scris eu Baldovin în luna Ghenarie 16 dni în scaunul orașului București, văleat 7078.

† Floru Ierei, dascăl slovenesc.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Secția Istorică, Mănăstirea Zlătari, pachetul 6, doc. 2 (trad).

7.

1571 (7079) Iunie 1, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care dăruiește lui Florea postelnic și feciorilor satul Bâzdâna, pentru credincioasa lui slujbă prin țări streine.

Cu mila lui Dumnezeu Eu Alexandru Voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui

și prea bunului Mircii Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele Florii postelnic și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moșie satul Bâzdâna tot, cu tot hotarul. Pentrucă l-am miluit domnia mea pentru slujbe credincioase, care mi-au slujit domniei mele prin alte țări stăine. Pentrucă acest sat au fost al Stanciului Bengăi el au perit de cătră domnie cu rău ficleşug, iar Flore postelnic el au ajuns cu dreptate și credincioase slujbe de către domnia mea. Pentru aceasta am dat și am miluit pre această slugă credincioasă a domniei mele, (ce) s'au zis mai sus Flore postelnic, ca să-i fie lui moșie ohabnică feciorilor, nepoților și strănepoților și da nimeni să nu să clătească preste zisa domniei mele. Că iată și blestem am pus domnia mea. Cine va vrea să rumpă această carte a domniei mele și nu va vrea să o întărească și să o înnoiască, iar acelui om să de Dumnezeu să să răsipească trupul lui și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, care au fost în Nicheia și să aibă parte ca Iuda și Harie și să fie în veci, amin. Că iată și mărturii am pus domnia mea pă jupân Dragomir vel vornic și pă jupân Ivașco marele logofăt și jupân Stan marele spătar și jupân Mitrea comis și Dumitru vistier și Bade stolnic și Gonțe paharnic și Stoica marele postelnic și Stan ce au fost mare clucer. Și eu Hamza am scris în scaunul cetății Bucureștilor.

Iunie 1 zile, leat 7079.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluțul și Bucovățul, Nr. 722, filele 777-778.

8.

1571 (7079), Iulie 10.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care dăru-este satul Buhanul, ca răsplată pentru slujbă, următorilor: Vuia cu frații lui, Dănilă cu feciorii lui, Pătru cu frații lui și Gorun cu frații lui.

† Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui

și prea bunului Mircii Voevod, nepot Mihniei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: Vuui cu frații lui, i Dănilă cu feciorii lui, i Pătru cu frații lui, i Gorun cu frații lui și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Buhanul tot și cu tot hotarul și de preste tot, pentru că acest sat au fost satul domniei mele, iar întru aceia domnia mea am miluit pre acești mai sus ziși slugi ai domniei mele cu acest mai sus zis sat, drept slujba cari au slujit domniei mele, ca să fie lor de moștenire, iar domniei mele pomeanire în veaci.

Pentru aceia am dat și domnia mea Vuui, i lui Dănilă, Pătru i Gorun ca să fie lor satul Bohanu întru moștenire și ohabnic lor, feciorilor lor, nepoților i strănepoților, și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir vel dvornic, i jupan Ivașcu vel logofăt, i Dumitru vistier, i Stan spatar, i Badea stolnic, i Mitrea comis, i Gonța paharnic, i Stoica vel postelnic, i ispravnic Dragomir vel dvornic.

Și am scris eu Mircea Gramaticu. Iulie 10, 7079.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească din cuvânt în cuvânt, după hrisovul slovenesc de mine Dionisie ecl[isiarh], 1785.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Episcopia Râmnic, Pachețul 11, Documentul 1 (secția istorică) original și copie în pergament.

9.

1570-1571 (7079).

Hrisovul lui Alexandru Voevod fiul lui Mircea Voevod prin care da lui Ștefan fost mare clucer și fiilor săi satul Perișorul, Cârna și parte din Mărăcine.

Intru Hristos Dumnezeu credincios și blagoslovit și de Hristos iubitor și singur stăpânitor, Eu Alexandru Voevod, feciorul marelui și prea bunului

Mircii Voievod, feciorul Mihnii Voivod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, încă și plaiurile și laturile Almașului și Făgărașul, Hațegul. Bine am voit Domnia Mea cu a mea bunăvoie și cu curată și luminată inimă a Domnii Meale precum am proslăvit pe Hristos, cel ce m'au proslăvit pă mine și pre scaunul sfânt ce au răposat părinții Domnii Meale, cu mărire m'au înălțat. Drept aceia am dăruit și Domnia Mea acest cinstit și cu bun chip și prea cinstit preste toate cinstitele daruri ce au ajuns hrisevul Domnii Meale, cinstitului dregătorului Domnii Meale jupânului Stepan ce au fost mare clucer și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Perișorul, tot hotarul, pentru că jumătate de sat, din Perișorul l-au cumpărat acesta ce s'au zis mai sus dregătoriul Domnii Meale dela jupâneasa lui Matei din Caracal, anume Stanca, drept 8000 de asprii de argint, iar aceilaltă jumătate de sat den Perișorul o au dat și au miluit... jupânului Vlăsan, anume Maria și cu feciorii ei pe jupân Stepan clucer cu o jumătate de Perișor pentru slujba ce le-au slujit lor. Și când au miluit jupâneasa Maria pe jupânul Stepan clucer au fost și mărturii: Nedelco vornic și Mihaiu banul, feciorii lui Stan și Radul logofăt și Mălaia din Stâlpeni și Dragomir vel vornic.

— Și iar să fie cinstitului dregătorului, dumnealui jupânului Stepan clucer, satul Cârna cu tot hotarul și cu balta ce să cheamă Bondre și Balta Popii și Bistriciorul, până în apa Bistrețului celui mare, pentru că acest sat au fost de moștenire a lui Petre Te-manu și a cetașilor lui, ce au venit însuși Petreman spăt. și Titul armașul și Băra și cu feciorul său Stan și feciorul lui Milco și Stoica și feciorul lui Dragotă și Tricul și feciorul Lupului i cu feciorii lu Butan și feciorii lui Dan și feciorii lui Diniș și feciorii lui Trechie și feciorii lui Coare și feciorii lui Crenenie, de s'au înfrățit și au închinat tot satul Cârna și cu bălțile cu hotarul cinstitului dregăto-

rului jupânului Stepan clucer, de a lor bună voe de naintea Domnii meale.

Și iar să fie cinstitului dregătorului Domnii Meale, jupânului Stepan clucer, satul Mărăcini însă partea Stanciului Banul toată veri câtă se va alege depe Băldăului Târnava cu siliște ce uscată până în Obârșie și den Dăsnățui Colebaș și merge după Băleleul. Și să știe hotarul: din Colibaș pân în Dumbravă pân' întorsura Târnăvii, de acoloș drept peste dumbravă pân' în Băldăului și la veziuni și de acolo trece Băldăului pre piscul Buneștilor și pre mijlocul câmpului Sulariului, până în drumul Dragoi. Pentru că aceste mai sus zise moșii au fost bătrâne și drepte ale Stanciului banul de moștenire și lui cumpărate aceste mai sus zise moșii cinstitului dregătorului Domnii Meale jupan Stepan clucer dela featele Stanciului anume Agrepina călugărița și dela Baico drept 8000 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși oameni de a lor bună(voe) și de naintea Domnii Meale. Și iar să fie cinstitului dregătoriului Domnii Meale jupan Stepan clucer satul Cornățelul toți și cu tot hotarul pentru că acest sat Cornățel bătrân și de moștenire sat au fost al Marcii postelnic ce au dat și au miluit Marce postelnic cu acest mai sus numit sat Cornățel pe Stan Visul, pentru mult slujbe ce au slujit pren țări străine. Pentru aceia au dat și au miluit Marce postelnic pe Stan Visul cu satul Cornățelul dintr'ale lui drepte bucate, ca să-i fie lui și părinților lui vecinică pomeanire.

Intr'aceia Domnia Mea am văzut și am citit carte Marcii postelnic cu multe blestemea, cum după moartea lui cine va vrea să spargă a lui tocmeală și pomană acela să fie procler de 318 sfinți părinți care au fost la Nigheae și să aibă parte cu Iuda și cu Aria. Pentru aceia am dat și am miluit și Domnia Mea pe Stan Visul cu satul Cornățelul, ca să-i fie lui moșie și ohabnică feciorilor, nepoților, strănepoților și de nimeni să fie neclătit preste zisa Domnii Meale. Că iată și blestem am

pus Domnia Mea; iar pre cine va aleage Domnul Dumnezău să fie stăpânitorul Țării Rumânești, sau din rodul inimii Domnii Meale, sau din rudeniile noastre, sau după păcatele noastre, sau din alte țări, de va cinsti și va întări și înnoi, acest hrisov al Domnii Meale, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească în domnia lui, iar sufletul lui în veacul ce va să fie; iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci o va călca și o va rușina și o va lăsa la uitare, pre acela Domnul Dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-i bată pre ei bici, iar în veacul ce va să fie să aibă parte cu Iuda și cu Aria și să fie blestemat și cu necredincioșii jidovi. Iată că și mărturii am pus Domnia Mea jupân ce au fost mare ban i jupânul Dragomir vornicul i jupân Ivașco mare logofăt i Stan port[ar] și Dumitru Vistier și Mitre comis și Gonțe păharnic și Stoica vel păharnic.

Leat 7079.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluul și Bucovățul, Nr. 722, filele 742-746.

10.

1571-1572 (7080).

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește mănăstirii Coșuna de lângă Craiova satul Săcuiul, ce-l aveau moștenire dela jupâneasa Stanca mare stariță din Bratovoești.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voivod și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și prea bunului Mircei Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii meale sfintei și dumnezeesti mănăstiri ce să numește Coșuna de lângă Craiova, hramul sfântului Arhiereu, făcătoriu de minuni Nicolae al Miralichiei, ca să fie satul ce să numește Săcuiul tot, cu tot hotarul, veri pe unde câtă se va aleage, pre hotară bătrâne. Pentru că această mai sus zisă moșie, i-au fost moșie și moș-

tenire a jupânesei Stăncăi ce au fost mare stariță din Bratovoești. Iar după aceia au venit jupâneasa Stanca în naintea domniei meale de au dat și au adaos acest sat ce s'au zis mai sus la sfânta mănăstire dela Coșuna și s'au scris la sfântul și marele pomealnic. Și au scris pe vel spăt[ar] și pe jupâneasa Stanca și pre maica a lui Slavna și pre toți feciorii lor, câți au avut și vii și morți, cum ca să să pomenească sufletele lor în veaci, iar acest sat l-au dat să fie sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus, pentru că au fost dat și au fost adaos însuși jupâneasa Stanca cu voia și cu vreaarea ei.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei și dumnezeesti mănăstiri Coșuna ca să-i fie de întărire și călugărilor de hrană și de niminea să fie neclătită peste zisa domnii meale, Că iată și mărturii am pus domnia mea: . . . vel ban, i jupan Dragomir biv vel vornic, i jupan Ivașco vel vornic, i jupan Neagoe vel logofăt, i Stan . . ., i Badea stolnic, i Gonțea păh[arnic] i jupan Stoica vel postelnic și cu Neagoe vel logofăt.

Și am scris eu Stan logofăt.

Leat 7080.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluul și Bucovățul, Nr. 722, filele 676-677.

11.

1573 (7081), Aprilie 28.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește lui jupân Stepan, fost mare clucer, dreptul de stăpânire peste a patra parte din satul Sulari.

Cu mila lui Dumnezeu Eu Alexandru Vodă și domn a toată Țara Rumânească feciorul marelui și pre bunului Io Mircii Voivod, dat-am Domnia Mea această poruncă a Domnii Meale cinstului dregătoriului Domnii Meale și mai marelui sftenic al Domnii Meale jupân Stepan ce au fost mare clucer și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui,

ca să-i fie moșie în Sulari, a patra parte dupretutindene veri câtă se va aleage și din pădure și din apă și din câmp, pentrucă au cumpărat-o dela Pâr-
vul nepotul Gherbeleașului drept 3000 de asprii gata și au vândut Vladului de a lui bună voie și cu ști-
rea tuturor megiașilor din sus și din jos și au fost mărturii atunci când s'au vândut această moșie: Nea-
goe vornic și Nedelco vornic și Stan Debel spătar și Ion logofăt și Mihne Banul și Pătru din Livezi și Micle din Duleani și Barbul Gurgoi i Ivan med-
elnicer din Ruda și Marco vătaful. Acești boieri au fost când au dat asprii pă această ce s'au zis mai sus ca să-i fie moșie ohabnică feciorilor și nepoților și străne-
poților și de nimenea (să fie neclătit) preste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea jupan Dragomir marele vornic și Ivașco marele logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitre comis și Badeslolnic și Gonțe păharnic și Stoica ma-
rele postelnic. Pis Stanciul logofeșel.

Aprilie 28 zile, leat 7081.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 747 — 748.

12.

1573 (7081), Iunie 25.

Cartea jupânesii Mariei din Caracal și a feciorilor ei Danciul postelnicul, Datco și Radu la mâna lui Stepan biv vel clucer pentru jumătate sat din Perișoru.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh. Troița cea nedespărțită, în veci vecilor. Amin.

Iată eu roaba lui Dumnezeu jupâneasa Maria din Caracal și cu feciorii mei jupan Danciul postelnicul și jupan Datco și jupan Radul postelnicii, scriem cartea noastră acestui boieriu Stepan biv vel clucer și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dă-

rui, ca să-i fie moșie din Perișor jumătate de sat, însă partea lui Vlăcsan toată dupreste tot hotarul, pentrucă i-am dat-o de a noastră bunăvoie cu vo-
ința noastră pentru slujbele care ne-au slujit noaoă și părinților noștri, mai de nainte vream și prin țări străine. Pentru aceasta i-am dat și l-am miluit cu acest sat partea noastră ca să fie noaoă și pă-
rinților noștri veacinică pomenire. Și când am mi-
luit și am dat această moșie lui jupan Stepan vel clucer au fost cu știrea a tot neamului nostru și de către nimenea din frați, sau surori, sau veri, sau vere, sau nepoți, sau nepoate, să nu să clătească; iar cine ar vrea a sparge sau ar rumpe această po-
mană a noastră, acel om să fi proklet și anatema de Domnul Dumnezeu, carele au făcut cerul și pământul și de 318 sfinți părinți, care au fost în Ni-
cheia și să fie lăcașul lui cu Iuda și cu Aria la un loc și trupul lui să stea întreg și neputred în veci.

Și marturii au fost când am dat această moșie de pomană: din Tântăreni Barbul și din Crețești Hamza și din Breasta Stan logofătul și din Caracal Pâr-
vul și din Dăești Vădislav și din Modohar Bir-
ciul și din Otslui Drăghii și din Grozăvești Vlaicul.

Și am scris eu Stan logofătul, în luna lui Iunie 25 zile, vâleat 7081.

(pecete) Eu jupâneasa Mariia din Caracal.

Eu Danciul postelnicul sin ego.

Eu Datco sin ego.

Eu Radul postelnicul sin ego, adeverez.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, fila 151.

13.

1574 (7082) Ianuarie 7, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește lui jupan Stepan biv vel clucer săliștea Gridiștei, pe care la rândul lui o dăruiește vărului său jupan Rusco portarul, iar Domnul întărește și această danie.

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voivod

și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircei Voivod, feciorul Mihnei Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitorului dregătorului și mai marelui sfatului domniei mele jupan Stepan, ce au fost vel clucer și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui o săliște ce se cheamă Gridiștea din sus de Fântână, toată cu tot hotarul, pentrucă iaste bătrână și dreaptă moșie și de moștenire ce au fost împresurată de Craioveștii cei bătrâni. Și am văzut și am citit domnia mea și, cărți bătrâne din zilele lui Vlad Voivod Călugărul ce au fost stricate și întinate. Iară după aceia au venit cinstitul dregătorul domniei mele, care s'au zis mai sus, jupan Stepan biv vel clucer de au dat această săliște ce s'au zis mai sus vāru-sāu jupan Rusco portariul de a sa bună voie și de naintea domniei mele și cu știrea tuturor dregătorilor domniei mele, ca să fie lui pomenire. Drept aceia am dat și domnia mea boiariului domniei mele jupan Rusco portar ca să fie lui această mai sus zisă moșie ohamnică, feciorilor, nepoților, strănepoților și de niminea să să fie neclătit peste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan...
 biv vel ban, i jupan Dragomir vel vornic, i jupan Ivașco vel logofăt, i jupan Stan vel spătar, i jupan Dumitru vel vistier, i jupan Mitrea vel comis, i jupan Badea vel postelnic, i jupan vel paharnic, i jupan Stoica vel postelnic.

Și s'au scris în cetate în București.

Ghenar 7 zile, 7082.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Mănăstirei Căluu și Bucovăț, filele 678-679.

DOMNIA LUI ALEXANDRU

1574, Iulie 25 – 1577, Iulie 25

1.

1575 (7083) Ianuarie 12, București.

Hrisovul lui Alexandru Voevod, prin care întă-rește feciorilor lui Drăgoiu și fetelor lui Vișei și Neagăi, niște moșie în satul Plenița.

Cu mila lui Dumnezeu eu Alexandru Voevod și Domn a tot pământul Țării Rumânești, fecior marelui și prea bunului Mircea Voevod, nepot Mihnei Vodă, dat-am domnia mea această poruncă, a Domniei mele lui Stan, pentrucă am dat lui moșie în Plenița din partea Albului, pași 25, care o au cum-părat dela Albul drept aspri 150, largu pași 25, lungu pași 25; apoi au schimbat Stan din partea Ghinei 5 pași, apoi iar au schimbat Stan iar un loc în Săliște din partea Radului au schimbat cu Radul 12 pași, au schimbat și s'au tocmit între dânșii de bună voe.

După aceasta am mai dat moșie Vișei și Neagăi iar în Plenița din partea tatălui lor Drăgoi, însă a șasa parte pe care o au dat tatăl lor Drăgoi de a lui bănă voe și altă moșii cât ar fi, Drăgoi le-au dat feciorilor lui Oancei, Mihului și Giurigi, lui Stan și lui Ivan, pentrucă așa au tocmit partea lor Drăgoi.

Pentru aceasta am dat Domnia Mea lui Stan, Vișei și Neagăi, Oancea, Mihului, Giurigi lui Stan și lui Ivan moșie ohamnică lor, nepoților și strănepoților neclătit peste zisa domniei Mele; însă

și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivașco vel vornic, Negoe vel logofăt, Stan spătar, Mitrea vistierul, Brat comis.

Și am scris eu Cerinca în scaunul orașului București.

Ghenar 12, dela Adam leat 7083.

Arhivele Statului București, pachetul VIII, Nr. 2. Comunicat de Pr. C. Stănică-Orodel.

2.

1575 (7083) Februarie 12, București.

☞ *Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește postelnicului Radu și fraților săi Preda și Stroe satul Cruce, ce-l aveau moștenire dela marele Ban Vlad, tatăl lor, căruia i-l dăruise Basarab Voevod pentru dreapta și credincioasa slujbă.*

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru Voivod și Domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircea Voevod și nepot Mihniei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Radului postelnic și frăține-său Predii și lui Stroe și cu toți feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, pentru că am dat lor satul Cruce tot cu tot hotarul care au fost bătrân și dreaptă moșie a lor de moștenire încă din zilele răposatului Basarab Voevod, care ajungând Vladu Ban mare, tatul Radului postelnic și al Predii și al lui Stroe, în zilele răposatului Basarab Voevod, pentru dreaptă și credincioasă slujba lui și cu vărsare de sânge. Iar după aceia când au fost Radu postelnic și Preda și Stroe pribegi, iar satul Cruce s'au fost judecit; iar când au fost acum în zilele domniei mele, Radu postelnic și Preda și Stroe au fost sorocit pe satul Cruce înaintea domniei mele ca să ste față înaintea domniei mele și n'au stătut de față înaintea domniei mele, ci au fugit dela scaunul domniei mele și au rămas de lege dinnaintea domniei mele cum că mai mult amestec să nu aibă cu satul Cruce și să fie

judeci, iar nu rumâni cum au fost mai denainte vreme. Pentru aceasta am dat domnia mea Radului postelnic și Predii și lui Stroe ca să fie lor ohabnică moșie lor și feciorilor și nepoților și strănepoților lor și dă nimeni să nu să clătească preste zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir biv vel ban, i Dobromir biv vel vornic, i Ivașco vel vornic, i Neagoe vel logofăt, i Stan spătar, Bratul comis, Mitre vistier, Badea stolnic, Gonțe păharnic, Stoica vel postelnic.

S'au scris în București, Fevruarie 12, leat 7083.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirei Călușul și Bucovățul, fila 445-446.

3.

1575 (7083) Iunie 5.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește lui jupân Radu și fraților lui Preda și Stroe, satul Cruce, ce-l aveau moștenire dela moșii lor.

Cu mila lui Dumnezeu eu Alexandru Voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voivod, feciorul Mihniei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiarului domniei mele jupân Radul împreună cu frații lui anume Preda și Stroe și tuturor feciorilor lor câți Dumnezeu le va dărui pentru că am dat lor satul ce se cheamă Cruce tot cu tot hotarul, care au fost a lor bătrână și dreaptă moșie dela moșii lor. Iar după aceasta când au fost jupânul Radul Buzescul în prebegie în zilele răposatului Mircii Voivod, iar răposatul Mircea Voivod el au miluit pre Nană păharnic cu acest mai sus numit sat Cruce. Deci Nană păharnic el au vândut jumătate din satul Cruce oare căroră rumâni din satul Cruce pre nume Opre cu ceata lui și Mușat și Datco drept 10.000 de asprii și au fost făcut Nan păharnicul acestor rumâni mai sus nu-

miți și carte răposatului Pătru Voivod de cumpărătoare. Iar după aceasta, când au fost acum în zilele domnii mele, jupân Radul cu frații lui, ei au venit înaintea domnii mele și au stănut de față la judecată înaintea domnii mele împreună cu acești mai sus numiți rumâni, cari au cumpărat dela Nan păharnicul satul Cruce; iar Radul și cu frații lui Preda și Stroe așa s'au plâns și s'au cunoscut înainte domnii mele cum că satul Cruce a lor moșie au fost, dreaptă dela moși.

Deci domnia mea am căutat și am judecat pă dreptate și pă lege cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și am văzut însumi domnia mea cum că această mai sus numită moșie satul Cruce au fost al boierului domnii mele Radul și a fraților lui Preda și Stroe de moștenire. Și au rămas Opre și Mușat și Datco cu toată ceata lor de lege și de judecată înaintea domnii mele.

Și am spart însumi domnia mea carte răposatului Pătru Voivod, care au fost la ei de cumpărătoare. Pentru aceasta am dat domnia mea Radului și Predii și lui Stroe ca să fie lor satul Cruce moșie de moștenire lor și feciorilor lor și nepoților, strănepoților lor și de către nimeni să fie neclătit preste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Ivașco vel vornic, i Neagoe vel logofăt, i Stan spătarul, i Mitre vistier, Bratul comis, Badea stolnic, i Gonțe păharnic, i Stoica postelnic.

Scris Stan logofăt ot sud Ialomița.

Iunie 5 zile, leat 7083.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, filele 445-446.

4.

1575 (7083) August 20, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește lui Căpățână și altora stăpânirea asupra moșiei Lipovul de Jos, toată cu tot hotarul.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihnii Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, lui Căpățână cu frații lui și Bălborii cu frații lui și Grozii cu frații lui, Stoichini cu frații lui și lui Rale cu frații lui și Stanciului cu frații lui și Rații cu frații lui, ca să le fie lor moșie la Lipovul de Jos, toată cu tot hotarul dupretutindenea, pentrucă iaste dreaptă și bătrână moșie de baștină. După aceia au avut pără în naintea domnii mele acești oameni ce s'au scris mai sus, cu jupâneasa Anca, fata lui Șarban banul. Și așa pâra jupâneasa Anca pe acești oameni ce s'au scris mai sus, cum au fost acea moșie ce s'au zis mai sus a jupâneasii Ancăi de baștină.

Intru aceia domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții boiari domnii mele. Și am dat domnia mea lui Căpățână, cu frații lui ce s'au scris mai sus, lege 12 boiari ca să jure cum au fost ei miluiți cu acea moșie, de Pârvul banul, încă din zilele răposatului Radul Voevod, carele au perit la Râmnic, pentru slujba ce au fost slujit cu dreptate și cu credință strămoșii lor. Apoi Căpățână cu frații lui, ei au adus acei 12 boiari față în naintea domnii mele, de au jurat cum au fost miluit cu acea moșie ce ce s'au zis mai sus de Pârvul banul, dela răposatul Voevod. Apoi încă nu am lăsat așa domnia (mea) cum au fost jurat, ci am silit de au jurat acei 12 boiari, de au pus mâinile lor pe sfânta Evanghelie înaintea popii Neagului și a popii lui Stan, la sfânta besearică domnească și am pus însumi dom-

nia (mea) jurământ, cum leage preste leage să nu fie, iar carele dintre dânșii nu să va lăsa pe judecată domnii meale, acela să fie cu Iuda și cu Aria și blestemat de 318 părinți.

Pentru aceasta am dat și domnia mea acestor oameni ce s'au zis mai sus, ca să le fie lor moșie ohamnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii meale. Iată și mărturii am pus domnia mea pe jupan Ivașco vel dvornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan spătar i Mitrea vistier i Bratul comis i Badea stolnic i Gonțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic, ispravnic jupan Neagoe vel logofăt.

Și am scris eu Stănilă, în scaunul orașului București.

Avgust 20 dni, leat 7083.

† Floru Ierei, dascăl slovenesc.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, Pachetul 6, documentul 4.

5.

1575 (7083) August 29, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care înstărește mănăstirii Coșuna dreptul de stăpânire asupra satului Cornățelul.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alixandru Voevod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihnei Voevod, dat-amă domnia mea această poruncă a domnii meale, sfintei și dumnezăștii mănăstiri ce să zice Coșuna, unde iaste hramul arhiereului făcătorului dă minuni Nicolae al Merilichii, ca să-i fie satul Cornățelul tot, cu tot hotarul și cu totă venitul, pentrucă acest mai sus zis sată au fost dă moșie al Mircii postelnicul den Șătoaia. Deci Mirce, el au fost pribegit în Țara Ungurească și au avut lângă dânsul o slugă anume Visul. Deci Visul multă i-au slujă și au făcută osteneală prin țări strine, iar

Mirce postelnicul au dată și au miluit pe Visul cu această mai sus zis sată, pentru dreaptă slujbă ce i-au slujă multă într'altă țară striin, ca să fie lui vecinică pomenire, iar Visului să-i fie ohabnică. Dar după aceia Visul, el au vândut această mai sus zis sată Cornățelul, cinstitutului dregătoriului domnii meale, jupânului Stepan ce au fost mare clucer, drept 30.000 de aspri gata și-au vândut-o Visul de a lui bunăvoe și cu știre tuturor megiașilor și înaintea domnii meale. Dar după acie, Stepan cluceru au dată această mai sus zis sată, Cornățelul sfintei mănăstiri Coșuna, ca să-i fie lui vecinică pomenire, iar sfântului lăcaș și călugărilor să le fie dă hrană și de îndulcire lor. Iar după aceia călugării dela sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, avut-au pără cu cinstitul dregător domnii meale, jupan Ivașco marele vornic, pentru acestă sată ce s'au zis mai sus. Și așa pârâia jupânul Ivașco marele vornic, cum că n'au miluită Mirce postelnicul pe Visul cu această mai sus zis sată nici cum. Iar într'aceia domnia mea am căutată și am judecat pre dreptate și pre leage cu toți cinstiții dregători ai domnii meale și au știută și au mărturisit înaintea domnii meale mulți boeri ai domnii meale, cum că au fost miluită Mirce postelnic pe Visul, cu acest mai sus zis sată. Și după aceia s'au vândută lui Stepan clucer, de Visul drept 30.000 de aspri gata.

Drept aceia am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ce să zice Coșuna acestă sată ce s'au scris mai sus ca să fie moșie ohabnică sfintei mănăstiri și să fie de nimeni neclintită, preste zisa domniei meale, că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivașco marele vornic și jupan Neagoe vel logofăt și Stan spătar și Mitre vistiariul și Bratul comis și Gonțe paharnic și jupan Stoica marele postelnic și Neagoe vel logofăt, ispravnici.

Și am scris eu Stănil în scaunul Bucureștilor.
August 29 zile, leat 7083 (1575).

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluțu-Bucovățu, Nr. 722, filele 347-347 v.

6.

1576 (7084) Aprilie 28, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește mănăstirii Tismana satul Comani, ce este aproape de Vidin, dăruit din timpul lui Negru-Vodă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod și nepot a lui Mihnea Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri ce se chiamă Tismana, unde este hramul Adormirea prea sfintei curatei prea binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioarei Marii, ca să-i fie satul ce se chiamă Comani, ce sunt aproape de Vidin (Diiul), toți cu tot hotarul și cu bălțile, pentrucă acest de mai pe sus numit sat, Comani a fost de moștenire mănăstirii și întărire, încă din zilele răposatului Negru.

Iar după aceea când au fost acum, dar sfânta mănăstirea ea a avut prigonire înaintea domniei mele cu Pârvul fiul lui Cherbeleț, pentru mai sus zisul sat Comani; și așa a pârât Pârvul cum că acest sat Comani, el este a lui de moștenire și că este făcut satul Comani de tatăl lui, de Cherbeleț.

Dar într'aceasta, domnia mea a căutat rânduiala lor după dreptate și după legea dumnezească, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și încă am citit domnia mea și cartea răposatului Negru Vodă de întărire și am văzut și am aflat domnia mea, că acest de mai sus scris sat Comani, ei au fost de moștenire sfintei mănăstiri dela foștii de mai înainte domni, iar Pârvu n'a avut nici un amestec cu acest sat Comani; ci încă domnia mea nu m'am îndurat de Pârvul, ci am dat Pârvului lege 12 boeri, ca să jure cum că este satul Comani a lui de moștenire; iar Pârvul, nici cum n'au putut să aducă acei 12 boeri la zi și la soroc ca să jure cu dânșii, ci a rămas Pârvul de lege dinaintea domniei mele,

ca mai mult amestec să nu aibă cu mai sus scrisul sat Comanii.

Drept aceea am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie acest mai sus zis sat Comani, spre întărirea sfintei mănăstiri și domniei mele spre veșnică pomenire. Iată și mărturii am așezat: Dobromir fostul marele ban și Dragomir fostul mare dvornic și jupan Ivașco marele vornic și jupan Neagoe marele logofăt și Stan spătaru și Mitrea vistierul și Bratul comisul și Badea stolnicul și Conța paharnicul și jupan Stoica marele postelnic; ispravnic marele logofăt Neagoe.

Și am scris eu Badea logofătul, în Cetatea București, luna Aprilie, ziua 28, în anul 7084.

Io Alexandru Voevod (L. P.).

Condica mănăstirii Tismana, Volumul I, filele 479-480.

7.

1576 (7084) Aprilie 28, București.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește mănăstirii Tismana, satul Bistrețul cu bălțile dela Măceș, seliștile Bistrețului, amândoi Călugărenii Toporna ce erau de moștenire și adăogale de Negru Vodă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Ungro-Vlahiei, fiul marelui și prea bunului Mircea Voevod și nepot al lui Mihnea Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri ce se chiamă Tismana, unde este hramul Adormirea a prea sfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioarei Mariei, ca să-i fie satul Bistrețu tot, cu toate hotarele și cu toate bălțile, dela Măceș până în Gârla Repede și cu seliștile Bistrețului, amândoi Călugărenii și din Toporna ce este împotriva Țibrului, până în Gârla Mare și cu toate obârșiile și cotiturile, pentrucă acest mai sus zis sat Bistrețul și cu toate bălțile lui au fost de moștenire și bătrâne și drepte moșii ale

sfintei mănăstiri și adăogate de răposatul Negru Voevod. Iar după aceea când a fost acum, această sfântă mănăstire a avut prigonire înaintea domniei mele, cu boierul domniei mele, cu jupan Ivașco marele vornic, pentru acest mai sus zis sat Bistrețul. Și așa pâra jupan Ivașco marele vornic, cum că are și el moșie în Bistreț pe uscat, dar într'aceasta domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după legea Dumnezească, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și încă am citit domnia mea bătrâne cărți de moșie ale mănăstirii: cartea răposatului Negru Voevod și am aflat domnia mea și am văzut cum că satul Bistrețul, el este dat și adăogat tot cu tot hotarul, de răposatul Negru Voevod, sfintei mănăstiri, iar jupan Ivașco marele vornic, el n'a avut nici un amestec cu moșia Bistrețului, însă pe uscat, ci numai a avut de peste toată balta pe jumătate cu sfânta mănăstire din pește numai, iar cu moșia Bistrețului și cu satul Bistrețul, acest jupan Ivașco mare vornic nici un amestec n'a avut și a rămas jupan Ivașco marele vornic de lege dinaintea domniei mele. Drept aceea am dat și domnia mea și am adăogat sfintei mănăstiri ca să-i fie spre întărire și domniei mele spre vecinică pomenire. Iată și marturi așează domnia mea, pe dregătorii domniei mele: Dobromir fostul mare Ban Craiovenesc și Dragomir fostul mare vornic și jupan Ivașco mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Stan Spătarul și Mitrea vistierul și Bratul comisul și Badea stolnicul și Gonțea paharnicul și Stoica marele postelnic, ispravnic Neagoe marele logofăt.

Scris-am eu Badea Borobeanul, în cetatea București.

Luna Aprilie, ziua a 28-a, în anul 7084.

Io Alexandru Voevod (L. P.).

Condica mănăstirii Tismana III, filele 610-612.

8.

1577 (7085) Mai 6, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește lui Stanciu moșia în Lipovul de Jos, cumpărată dela Stan din Linteani, și moșia din Lipovul de Sus, cumpărată dela jupâneasa Caplea: întărește asemenea și lui Ivan moșia din Lipovul de Sus, cumpărată dela Necula.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihniei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Stanciului cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Lipovul de Jos, partea lui Stan toată, oricâtă s'ar alege dupretindenea, pentru că au cumpărat Stanciul această moșie ce s'au zis mai sus dela Stan din Linteani, a lui parte de moșie toată dela Lipov, drept 833 aspri.

Și iar au cumpărat Stanciul moșie la Lipovul de Sus, dela jupâneasa Caplea drept 200 aspri; și iar au cumpărat Ivan moșie la Lipovul de Sus dela Necula, dela fratele lui, partea lor de moșie toată drept 220 asprii de argint. După aceea Stanciul singur au venit în naintea domniei mele de au însoțit și au înfrățit pre feciorii lui anume Nan și Stanca și Radul, cu featele lor anume Călină și Marina, preste partea lui de moșie dela Lipovul de Jos, ca să fie frați de cruce preste acele moșii ce s'au zis mai sus, dela Lipovul de Jos. Și iar au luat Căpățână din Birosălăveni, 300 aspri dela Stanciul pentru căci l'au slobozit de rumânie. Și au vândut această moșie acești vânzători care s'au zis mai sus, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din naintea domniei mele. Pentru aceasta am dat și domnia mea Stanciului și lui Ivan ca să le fie lor moșie ohamnică și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivașco Velichi dvornic i jupan Miroslov vel logofăt i Stan spătar i Mitrea vistier i Bratul comis, i Harvat stolnic i Conțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic, is. Miroslov vel logofăt.

Și am scris eu Balica, în scaunul orașului București, în luna lui Mai, 6 dni, leat 7085.

† Floru Ierei, dascăl slovenesc.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, pachet 6, documentul 6.

9.

1577 (7085) Mai 20, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care după ce întărește și înoiește dreptul de stăpânire asupra satului Nebuna, lui Iosif postelnicul și fratelui său Drăgan; întărește și stăpânirea lui Pârnu vtori clucer asupra aceluiași sat, pe care cei doi frați îl vând lui.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voivod, feciorul Mihnei Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului boiariului domniei mele jupan Pârnu vtori clucer și cu feciorii lui căți Dumnezeu îi va da, ca să fie lui satul Nebuna tot, cu tot hotarul și să știe hotarale de cătră Desa până în copaci, lângă Desa și de cătră Poeni și de cătră Bejeni până în Bucium, în hotarale ceale bătrâne. Pentru că acest mai sus zis sat au fost bătrână și dreaptă moșie și de moștenire a lui Iosif postelnic și a frăține-său lui Drăgan, iar după aceea jupâneasa Deva, maica lui Iosif postelnic și a lui Drăgan au avut pără înaintea răposatului Pătrașco Voevod cu Vladu al Ilei logofăt și cu Giura postelnic, cum că acest mai sus zis sat Nebuna iaste al lor de moștenire. Iar într'aceia răposatul Pătrașco Voivod au judecat pe dreptate și pre lege cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și au citit și cartea răposatului

Radului Voivod și au văzut și au adevărat domnia lui cum că au fost acest mai sus zis sat Nebuna, de moștenire al părintelui lui Iosif și al lui Drăgan, iar Vladul și Giura postelnic, ei au rămas de lege denaintea răposatului Pătrașco Voivod. Iar după aceea Gherghina păharnic, fratele lui Iosif și a lui Drăgan, iar au avut pără înaintea răposatului Pătrașco Voivod cu Stoichina. Și așa pără Stoichina cum că iaste satul Nebuna al lui de moștenire. Iară răposatul Pătrașco Voivod au judecat și foarte bine au adevărat cum că nu avea Stoichina niciun amestec cu acest sat Nebuna. Și a rămas Stoichina de lege denaintea răposatului Pătrașco Voivod. Iar după aceea când au fost acum în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Iosif postelnic și cu frate-său Drăgan au avut pără înaintea domniei mele, cu Radu feciorul Verzii din Desa. Și așa pără Radul înaintea domniei mele, cum că acest mai sus zis sat Nebuna iaste al lui de moștenire și cum că au avut carte pe satul Nebuna și au stăcut față înaintea domniei mele și au scos Radul toate cărțile lui de moștenire și nici cum n'au fost scris acest sat în cărțile lui și încă am zis și domnia mea Radului Verzii, cum ca să scoată cartea de moștenire pe satul Nebuna. Iar el așa au zis cătră domnia mea cum că nu are nici-o carte pe satul Nebuna. Și au rămas satul de lege denaintea domniei mele și am văzut domnia mea și cartea răposatului Pătrașco Voivod, cum că au rămas Ilea logofăt și Giura postelnic și Stoichina de lege de naintea domniei lui, ci au fost vechi și rupte. Deci domnia mea le-am întărit și le-am înnoit.

Iară după aceea s'au tocmit Iosif postelnic și cu frate-său Drăgan, cu cinstitul boiariul domniei mele, jupan Pârnu vtori clucer ca să fie lui tot, cu tot hotarul drept 12.000 de aspri și au vândut Iosif și cu frate-său Drăgan de a lor bună voe de naintea domniei mele. Pentru aceea am dat domnia mea boiariului domniei mele, jupan Pârnu clucer, ca să fie lui satul Nebuna întru moștenire și ohamnică

feciorilor, nepoților și strănepoților și de nimenea să fie neclătit peste zisa domniei mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivașco vel vornic, Miroslav vel logofăt și Mitrea vistiari și Gonțea paharnic și Stoica postelnic.

Și am scris Ștefan în scaunul București.

Mai 20 zile, 7085.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica mănăstirii Călugăruș, Bucovăț, Nr. 722, filele 410 v. — 411 v.

10.

1577 (7085) Iunie 5, București.

Porunca lui Alexandru Voevod, prin care întărește lui Pătru și Tudor cu feciorii lor, lui Dumitru cu frații lui și lui Manea cu frate-său Stan, dreptul de stăpânire asupra unei pătrimi din satul Bohani, cumpărată dela Socol.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul lui Mihnea Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Pătru cu feciorii lui și Tudor cu feciorii lui și eu Dumitru cu frații lui și Manea cu frate-său Stan și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va dăruia, ca să le fie lor moșie în Bohani a patra parte, partea lui Socol, feciorul lui Hamza Bengăi toată, oricâtă se va alege, din câmp, din pădure și din apă și de preste tot hotaru, partea lui, pentru că au cumpărat Pătru cu feciorii lui și Tudor și Dumitru cu frații lor și Manea cu frate-său Stan dela Socol, feciorii lui Hamza Bengăi, drept 400 aspri gata. Și au vândut însuși Socol de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Drept aceasta am dat și domnia mea acestor mai sus ziși oameni, ca să le fie lor această mai sus zisă moșie întru moștenire și ohabnică lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ivașcu vel dvornic și jupan Miroslav vel logofăt și Stroe vistiari și Bratul comis și Harvat stolnic și Goanță paharnic și jupan Stoica vel post[elnic], ispravnic Miroslav vel logofăt.

Și am scris eu Varnava logofăt, în scaunul cetății București.

Iunie 5, leat 7085.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească din cuvânt în cuvânt, după hrisovul slovenesc, de mine Dionisie ec[lisiarh] ot Ep[i]s[copie].

1785.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Episcopia Râmnic, Pachetul 11, Documentul 2, pergament-original și copie, (Secția istorică).

11.

1577 (7085) Iulie 15, București.

Porunca lui Alexandru Voevod la mâna lui Calotă postelnicul, pentru ca să-i fie lui moșie la Lipov.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod, feciorul Mihnei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Calotă postelnic, cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va da; ca să-i fie lui moșie la Lipovul, pentru că au cumpărat Calotă postelnic dela Bălan și dela Văsiu partea lor toată, oricât s'ar aleage dupretutindenea, drept 4000 aspri și drept un cal. Și iar au cumpărat Calotă moșie la Lipovul, dela Căzan și dela Pătru, partea lor toată oricât s'ar aleage dupretutindenea, drept 2300 aspri gata; și iar au cumpărat Calotă moșie la Lipovul dela Căpățână și dela Stoica, partea lor oricât s'ar aleage dupretutindenea, drept 2400 aspri gata. Și iar au cumpărat Calotă moșie la Lipovul, dela Chirtop și dela Lupul și dela Hoțilă, partea lor toată oricât s'ar aleage dupretutindenea drept 3750 aspri gata; și iar au cumpărat Calotă moșie la Li-

povul dela Dan și dela Stângă și dela Boul partea lor toată, oricât s'ar aleage dupretutindenea, drept 900 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni aceste mai sus zise moșii, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinnaintea domniei mele. Și iar au dat Sârbul logofăt lui Calotă postelnic un sălaș de țigani, anume Bănica cu țiganca lui anume , când s'au înfrățit Calotă cu Pârvul logofăt; iar Calotă el au dăruit pe Pârvul logofăt cu un cal bun. Drept aceia am dat și domnia mea lui Calotă postelnic ca să-i fie lui aceste mai sus zise moșii și țigani de baștină și ohabnice lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia pre jupan Ivașco vel dvornic i jupan Miroslav vel logofăt i Stan spătar, Bratul comis, Mitrea vistier, Harvat stolnic, Gonțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Ispravnic Miroslav vel logofăt. Și am scris eu Scorea, în orașul București.

Iulie 15 dni, 7085.

† Florul țerei, dascăl slovenesc, izpisah.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, Pachetul 6, Documentul 8.

12.

1577 (7085) Iulie 28.

Cartea lui Dobromir vel ban la mâna lui Calotă banul, pentru ca să-i fie moșie la satul Lipovul.

† Scriu jupan Dobromir vel ban această carte a mea lui Calotă banul, ca să-i fie lui moșie la satul Lipovul, partea lui Bălan toată du pretutindenea, pentrucă o au cumpărat drept 4000 aspri Calotă banul, dela Căzan și dela Pătru, partea lor toată, oricât s'ar aleage, drept 2300 aspri. Și iar au cumpărat Calotă dela Căpățână și dela Stoica partea

lor toată du pretutindenea, drept 2400 aspri gata. Și iar au cumpărat Calotă banul dela Chirtop și dela Lupul și dela Hoțilă, partea lor toată depretutindenea, drept 3750 aspri gata. Și au cumpărat Calotă banul dela Stângă și dela Boul partea lor toată, drept 900 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și mărturii sânt: din Crețești Hamza, din Hurezi Barbul Mihnei, din Goești Țicșa vataf, din Crevia Pârvul logofăt, din Vălcănești Dumitru ban i Ban vataful și din Dia Radul ban și din Cornești Calin logofăt i Barbul al Bengăi postelnic și din Cepturoaie Radul Buz[escu] postelnic și Radul feciorul lui Dumitru și din Brâncoveani Danciul postelnic și din Vârvor Lupul i Toader și din Ciutura Stoican și din Seaca Hralevat și din Groși Lupul.

S'au scris la Iulie 28 dni, 7085.

† Floru țerei dascăl slovenesc izpisah.

Arhivele Statului, București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, Pachetul . . . Documentul 7.

13.

1577 (7085) August 29.

Cartea jupanilor Barbu și Vladislav postelnici și a nepoților lor Vintilă și Socol, prin care întăresc slujitorului lor Vuia, stăpânirea asupra unei pătrimi din satul Bohan, pe care o cumpărase dela mama lor jupânița Stanca.

† Scriem eu jupan Barbu i Vlădislav postelnici și nepoții noștri Vintilă, feciorul Stanciului i Socol, feciorul lui Hamza, această a noastră carte, aceștii slugi ai noastre anume Vuia cu feciorii lui, ca să-i fie lui moșie în Bohan a patra parte, de peste tot hotarul, din pădure, din câmp și din mori și din vii și de pretutindenea, pentrucă i-au fost vândut muma noastră jupânița Stanca, când au fost perit Hamza

i Hanciu i Vladu i Drăghici, drept 5000 aspri gata, de i-au pomenit pe cum să cade boiarilor celor morți, cu săracuste și cu pomeniri.

Drept aceasta și noi am dat această mai sus zisă moșie Vuui, slugii noastre, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui, iar care din neamul nostru, vrând a strica acest al nostru așăzământ, el să fie proclat de 318 sfinți părinți ce au fost în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu cei necredincioși jidovi, care au strigat aspra lui Hristos, Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Is[us] H[ri]st[os]: ia-l, ia-l, răstignește-l! Sângele lui asupra lor și asupra fiilor lor.

Și mărturii am pus: jupan Dumitru ban ot Vâlcanesti i ot Gârdești banul Calotă i Lațco banul i ot Giurgiți Pătru i ot Bezdina Bogdan i ot Brăt. Radu i ot Brășăi Stan i ot Tătărăi Stanciu logofăt i ot Deleani Miclea vâtafu i Banu pârcălabu.

Și am scris eu Ivașcu ot Loviște, din Bănișoară.

August 29, leat 7085.

S'au tălmăcit de mine, Dionisie Ec[lisiarh] 1785.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Episcopia Râmnic, Pachetul 11, Documentul 3, original pergament și copie. (Secția istorică).

14.

1577 (7085) August 30, satul Dobrini.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește lui Vuia stăpânirea asupra unei pătrimi din satul Bohani, cumpărată dela jupânița Stanca.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și domn a toata Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircei Voevod, feciorul Mihnei Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, Vuui cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în Bohani a patra parte din sat, de peste tot hotarul, din pădure și din câmp și din apă și din vii, pentrucă au cumpărat dela jupânița Stanca, când i-au perit fiii ei, drept 5000 aspri gata, la vreme de nevoe de i-au

pomenit, precum să cade boiarilor celor morți. După aceea au avut Vuia până înaintea domniei mele, cu feciorii jupâniței Stancăi cei mai sus scrisă, cu Barbu i Vădislav și cu nepoții lor: Socol feciorul lui Hamza i Vintilă feciorul Stanciului, și așa pâra ei pe Vuia mai sus zisul, înaintea domniei mele cum că n'au vândut muma lor această mai sus zisă ocină Vuui, celui mai sus scris. Iar domnia mea am căutat cu cinstiții dregătorii domniei mele și m'am înștiințat și am adevărat și au mărturisit mulți oameni din curtea domniei mele cum că au vândut jupânița Stanca, muma Barbului i a lui Vlădislav, Vuui celui mai sus scris, de a ei bunăvoe și fără de nici o sâlă. Apoi au rămas Barbul și Vlădislav i nepoții lor Socol i Vintilă de lege dinaintea domniei mele.

Drept aceasta și domnia mea am dat Vuui cu feciorii lui, nepoților i strănepoților lui și de nimenia să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Dobromir vel ban i jupan Ivașcu vel dvornic i jupan Neagoe vel logofăt i jupan Stan vel spătar i Mitrea vistier i Bratu comis i Gonța paharnic i Badea stolnic i jupan Stoica vel postelnic i ispravnicu Dobromir vel ban.

Și am scris eu Ivașcu ot Loviște, din Bănișoara. S'au scris în satul Dobrini.

Avgust 30, leat 7085.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească din cuvânt în cuvânt, după hrisovul slovenesc, de mine Dionisie Elisiarh.

1785.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Episcopia Râmnic, Pachetul 11, Documentul 4, copie și original pergament (Secția istorică).

15.

157., Septemvrie 5.

Porunca lui Alexandru Voevod prin care întărește egumenului Părintele Ioan al mănăstirei Tis-

mana și călugărilor de acolo, jumătate din balta Bistrețului dăruită de alți domni de mai înainte, adăogându-le și cealaltă jumătate.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru Voevod și Domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Tismana, unde este hramul cinstitei Adormiri a prea sfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoarei și pururea fecioarii Marii, să fie volnic părintele igumen Ioan și cu frații din sfânta mănăstire să și ție părțile lor de bălți ce să cheamă Bistrețul, însă jumătate din tot Bistrețul, dela Covăcița până în Măceș și până în Gârla Repede, ce au fost adăogate de domni din vechime, ce au fost mai înainte de domnia mea. Așisderea și domnia mea am adăogat această baltă Bistrețul și cu toate obârșuile și couturile, cât ține bălțile Bistrețului și din Toporna până în Gârla Repede și Sagoina și potriva Tibrului cu bălțile ce să cheamă Bistrețul, și lângă dănele două siliști și amândoi Călugărenii, ca să fie dumnezeștilor monași spre hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele spre vecinică pomenire. Drept aceia să fie volnici călugării din sfânta mănăstire înșiși să și ție aceste bălți ce sânt mai sus scrise, pentru care nimenea să nu cuteze a-i băntui sau a-i opri înaintea acestii cărți a domniei mele, pentru că acel om ce se va încerca a-i băntui sau a-i opri, acela rea urgie va primi de către domnia mea, ca un necredincios și călcător și rușinător acestii porunci a domniei mele. Și ntr'alt chip nu va fi, după zisa domniei mele.

Ispravnic Ivașco marele vornic.

Scris-am eu Ganea, în luna Septemvrie, ziua a cincea, anul 7088 (?).

Io Alexandru Voevod (L. P.).

Condica mănăstirii Tismana vol. III, fila 658.

DOMNIA LUI MIHNEA TURCITUL

1577, Iulie 25 — 1583, Iulie.

1.

1577 (7085), Iulie 28.

Dobromir marele ban al Craiovei întărește lui Calotă banul, stăpânire peste mai multe cumpărături în Lipov, cu suma de 13.850 aspri.

Scrie jupân Dobromir mare ban al Craiovei, această carte a mea, lui Calotă banul, pentruca să-i fie moșie în satul Lipovul, partea lui Balan toată depretutindeni, pentrucă a cumpărat-o cu 4000 aspri gata. Și iar a cumpărat Calotă banul dela Căzan și de la Pătru, partea lor toată oricât se va alege, cu 2300 (aspri). Și iar a cumpărat Calotă dela Căpătină și dela Stoica, partea lor toată depretutindeni, cu 2900 aspri gata. Și iar a cumpărat Calotă banul, dela Chirtop și dela Lupul și dela Hoțil, partea lor toată, depretutindeni, cu 3750 aspri gata. Și iar a cumpărat Calotă banul dela Stângă și dela Boul, partea lor toată cu 900 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși oameni de a lor bună voe, cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și mărturii sunt: din Crețești Hamza și din Hurez Barbu al Mihnei și din Goești Țicșea vâtaful și din Crovna Pârvul logofăt și din Vălcănești Dumitru Banul și Ban vâtaful și din Diia, Radul ban și din Cornești Călin logofăt și Barbul al Bengăi postelnic și din Cepturoaia Radul Buzescul postelnic și Radul (fiul) lui Dumitru și din Brâncoveni

Danciul postelnic și din Vârvor Lupul și Toader și din Ciutura Stoichița vătaful și din Groși Lupul. S'a scris, luna Iulie, 28 zile, în anul 7085.

Pecetea mică rotundă aplicată, având în mijloc un chip de femeie, și nu e citeață. Muzeul Gorjului, copie fotografică; Ghi-bănescu; Șurete și isvoade, p. 163.

2.

1578 (7086) Iunie 1.

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește lui Calotă banul și jupânesii lui Stana moșia din Lipov, cumpărată dela mai mulți oameni, o țigancă și un sălaș de țigani și moșie la București.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Rumâneasca, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Vodă, nepotul Mircii Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, lui Calotă banul și jupânesii lui Stanii și feciorilor lui, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Lipov partea lui Bălan și a lui Văsiu, oricât s'ar aleage, toată dupretutindenea, pentru că au cumpărat Calotă banul drept 4000 asprii gata și drept un cal. Și iar au cumpărat Calotă banul moșie la Lipov, partea lui Căzan și a lui Pătru toată, drept 2300 aspri gata; și iar au cumpărat Calotă banul moșie de la Căpățână partea Stoicăi toată, oricât s'ar aleage, pentru că au cumpărat Calotă banul drept 2400 asprii gata; și iar au cumpărat Calotă banul dela Chirtopul și dela Lupul și dela Hoșilă partea lor toată, oricât s'ar aleage, pentru că au cumpărat Calotă banul drept 3750 aspri gata. Și iar au cumpărat Calotă banul partea lui Stângă și partea lui Dan și partea Boului toată, oricât s'ar aleage, pentru că au cumpărat Calotă banul drept 900 aspri. Și iar au cumpărat Calotă banul dela Stan partea Bălăcii jumătate, drept 400 asprii gata; și iar au cumpărat Calotă banul o țigancă dela Stoica drept 300 aspri de ar-

gint. Și iar să fie lui Calotă banul un sălaș de țigani, anume Bănică cu țiganca lui, dela Pârful din Crovia, pentru că s'au înfrățit Calotă banul cu Pârful, de au dăruit Calotă banul pe frate-său Pârful cu un cal bun de 1500 aspri; iar Pârful fratele lui Calotă banul, el au dăruit pe frate-său cu acest sălaș de țigani ce s'au scris mai sus, ca să fie doi frați nedespărțiți. Și iar să fie lui Calotă banul moșie la București, partea Irinii, fata Ilii, toată, oricât s'ar aleage, din sat, din câmp și din apă, și din pădure și dupretutindenea, pentru că au dat această mai sus zisă moșie Elina fi-sii Stanii la vreme de moarte, ca să o pomenească și să-i facă pomenirile; iar rudeniile Elenii, au fecior din trupul ei, sau din neamul ei, amestec să n'aibă cu această mai sus zisă moșie, nici cum nimeni, fără numai Stana că i-o au lăsat jupâneasa Elena la moarte fi-sii cu blestem, ca să nu aibă altul treabă. Și mărturii sânt: din Merișani Dobroslav și Vlăducul și din Lăcusteani Dumitru pârçalabu și Stan Vancea și din Șărbănești Stan Birciul și Popa și din Bălăcești Stan și Popa și din Zătreami Stan și Popa.

Și au vândut și s'au înfrățit acești mai sus ziși oameni, de a lor bună voe și cu știrea tuturor megișilor dimprejur și dinaintea domnii mele. Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Calotă banul și jupânesii lui Stanii ca să le fie moșie ohabnică lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe jupan Dobromir vel ban dela Craiova i jupan Ivașcu vel dvornic i jupan Miroslav vel logofăt i jupan Stan vel spătar i Mitrea vel vistier i Bratul vel comis i Gonțea vel păharnic i jupan Stoica vel postelnic, i ispravnic Miroslav vel logofăt.

Am scris Neagoe logofăt. Iunie 1 dni, leat 7086.

† Floru Ierei, dascăl slovenesc, ispisah.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, Pachetul 6, Documentul 12.

3.

1578 (7086) Iulie 7, București.

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește lui Barbu și altora dreptul de stăpânire asupra unei părți din satul Bohani, cumpărată dela Vintilă postelnicul, feciorul lui Stanciu Benga.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Barbului cu feciorii lui i Stancu, frate-său, i Oprea cu frate-său Vladu i Hudai cu frate-său Bega i Costea cu frate-său Radu i Corcea cu feciorii lui i Roman cu frate-său Vladu i Stoicăi cu frate-său Lupu i Radului cu feciorii lui i Lupului cu nepoții lui i Puțilăi cu frații lui și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie în Bobani din partea lu Vintilă post[elnic], feciorul Stanciului Bengăi spătaru, jumătate du preste tot hotarul, din câmp i din pădure și din apă și din șazutul satului, pentrucă au cumpărat Barbu cu feciorii lui i Stan cu frate-său i Oprea cu frate-său i Vladu i Huda cu frate-său Bega i Costea cu frate-său Radu i Corciu cu feciorii lui i Roman cu frate-său Vladu i Stoica cu frate-său Lupu i Radu cu feciorii lui i Lupu cu nepoții lui i Puțilă cu frate-său această mai sus zisă moșie dela Vintilă post[elnic], drept 13.500 aspri gata. Și au vândut Vintilă post[elnic], feciorul Stanciului Bengăi de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, și dinaintea domniei mele.

Drept aceasta am dat și domnia mea acestor mai sus ziși nume de oameni, ca să le fie lor această mai sus zasă ocină întru moștenire și ohabnică lor și feciorilor lor, nepoșilor i strănepoșilor lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dobromir vel ban al Craioviu i jupan Mitrea vel

dvornic i jupan Miroslav vel logofăt i Stan spătar i Costandin vistier i Bratul comis i Harvat stolnic i Gonța paharnic i jupan Stoica vel post[elnic] i ispravnicu Dobromir vel ban al Craiovei.

Și am scris eu Mircea (Mali?) diac, în cetatea București.

Iulie 7, leat 7086.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească din cuvânt în cuvânt de pe hrisovul slovenesc de mine Dionisie Ecli[siarh].

1786, Ghénar 2.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Episcopia Râmnicului, Pachetul 11, Documentul 5, copie și original pergament (Secția Istorică).

4.

1578 (7087), Decembrie 13, Târgoviște.

Hrisovul lui Mihnea Turcitul prin care întărește stăpânirea de moșie în Perișor, lui Pârvu vtorii clucer, feciorul lui Stepan biv vel clucer.

Intru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și blagocestivul, Io iubitorul de Hristos și singur stăpânitor, Io Mihnea Voevod fiul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind toată țara Rumânească, încă și laturilor plaiurilor Almăjului și Făgărașului, Herțeg, bine am voit domnia mea, dintru a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos Dumnezeu cel ce m'au proslăvit pre scaunul sfânt ce au răposat părinții Domniei mele și cu mărire m'au înălțat.

Acest întru tot cinstit și bine închipuit și prea cinstit, carele easte preste toate darurile și cinstele mai cinstit acest hrisov al domniei mele, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele jupân Pârvul ftor clucer, feciorul lui Stepan biv vel clucer și feciorilor lui, câți

Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Perișorul tot, cu tot hotarul, pentru că jumătate de sat din Perișor, l-au cumpărat răposatul tatăl Pârvului, clucerul jupân Stepan ce au fost vel clucer, dela jupâneasa Stanca, soția lui Matei din Caracal, drept 8000 de aspri de argint; iar altă jumătate de sat din Perișor, l-au miluit jupâneasa lui Vlăsan anume Maria cu feciorii ei, anume Danciul și Datco și Radul postelnici, pre jupân Stepan clucerul, pentru slujbele care au slujit lor în țări străine.

Și iar să fie boieriului domniei mele Pârvul, vtor clucer, moșie în Sulari, patru părți de pretutinde-ne, veri cât să va aleage, din pădure și din apă și din câmpu, pentru că o au cumpărat tatăl boieriului domniei mele jupân Stepan ce au fost vel clucer, dela Pârvul, nepotul Cherbelețului, drept trei mii de aspri gata.

Și iar să fie Pârvului vtor clucer, satul Nebuna cu tot hotarul, pentru că l-au cumpărat dela Iosif și dela frate-său Drăgan, drept 12.000 de aspri.

Și iar să fie Pârvul vtori clucer, în pace și slobod de către un grec, anume Isar, pentru că acest grec, el au fost năpăstuit de Pârvul vtor clucer, după moartea tătâne-său jupân Stepan biv vel clucer, cu 38.000 de aspri, iar într'aceia, Pârvul clucerul, el au luat lege, doisprezece boieri dinaintea răposatului părintelui domniei mele, Io Alexandru Voevod, ca să jure cu dâșii cum că n'au fost datori acelu grec nimic. Intr'aceia Isar grecul nu s'au lăsat, ci au spus la cinstitul boieriului domniei mele vel portar, de au vrut să vie cu dâșul înaintea domniei mele, ca să-i plătească această năpaste. Deci într'aceia, boieriul domniei mele Pârvul vtor clucer, au plătit lui această năpastă de 38.000 aspri, ca să fie el în pace de către acest grec mai sus scris.

Și iar să fie boieriului domniei mele Pârvul vtori clucer, niște țigani din țigănia sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, ce să chiamă Cozia, anume feciorii Răpei, Gâța și Creciun, pentru că le-au cumpărat tatăl boieriului domniei mele, jupân Stepan

ce au fost clucer mare, dela părintele egumenul Mitrofan și dela toți frații lui care au locuit în sfânta mânăstire, drept 2500 de aspri gata și drept 10 vaci și drept 12 boi.

Și iar să fie boieriului domniei mele, Pârvului vtor clucer un sălaș de țigani, anume Radul cu țiganca lui și cu copiii (sic) lui câți va avea, pentru că acești țigani au fost de moștenire ai lui Chirtop. Deci Chirtop au fost ucis un om de au murit și neavând cu ce plăti șugubina ca să-și scoată capul lui dela pierzare, într'aceia tatăl boieriului domniei mele, jupân Stepan biv vel clucer, el au scos capul lui dela moarte cu 4500 de aspri, iar Chirtop au dat lui jupân Stepan biv vel clucer acești țigani, drept acești aspri ce s'au zis mai sus.

Și iar să fie boieriului domniei mele, Pârvului clucerul, un sălaș de țigani anume, Drăgan cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că i-au cumpărat tatăl boieriului domniei mele, jupân Stepan biv vel clucer, dela Marcea din Comanca, drept 4000 de aspri gata.

Și iar să fie boieriului domniei mele, Pârvul vtori clucer, un sălaș de țigani, anume Moltoveanul cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că l-au adus tatăl boieriului domniei mele, jupân Stepan ce au fost clucer mare, pre acest țigan dela Tarigrad, cu multă cheltuială dela niște turci, cu 1500 de aspri gata l-au cumpărat. Iar țiganca lui, o au cumpărat jupân Stepan biv vel clucer, dela feciorul Oprei al lui Pădure logofătul, drept 600 de aspri gata.

Și iar să fie boieriului domniei mele Pârvului vtor clucer, un sălaș de țigani anume: Vladul cu țiganca lui și cu copiii lui și Pavel cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că acești mai sus ziși țigani, au fost bătrâni și drepti de moștenire, ai lui jupân Stepan vel săptar și ai jupânesei lui Caplei. Deci au dat și au înfrățit pre tatăl boieriului domniei mele jupân Stepan biv vel clucer, de a lor bunăvoie ca să le fie lor veacinică pomenire.

Și iar să fie boieriului domniei mele, Pârvului

vitori clucer, un țigan anume Mărin, pentru că l-au adus și l-au cumpărat dela Tarigrad tatăl boieriului domnii meale, jupân Stepan biv vel clucer, dela niște turci cu 1000 de aspri; iar țiganca lui o au cumpărat din Brașov dela Pătrărești, drept 600 aspri gata.

Și iar să fie Pârvului cluceru, două sălașe de țigani, anume Tatul cu țiganca lui și cu copiii lui și Oprea cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că i-au scos tatăl boieriului domnii meale, jupân Stepan vel clucer dela turci (sic) cu multă cheltuială, cu patru mii de aspri gata.

Și iar să fie Pârvului clucerul, un țigan anume Curia, pentru că l-au cumpărat tată-său jupân Stepan vel clucer, dela Opria comisul și dela Dărști, drept 1000 de aspri.

Și iar să fie Pârvului clucerul, o țigancă anume Vasilca, pentru că o au cumpărat dela Stoica Ghindia păharnicul, drept patru sute de aspri.

Și iar au cumpărat Pârvul clucerul, un țigan anume Manea Săbierul cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că Manea, el au furat doi cai, ce au fost ai lui Neagoe din Breasta. Deci Neagoe l-au prins cu caii lui și au vrut să-l spânzure ca pre un hoțiu, iar într'aceia boierul domnii meale Pârvul clucerul, el l-au răscumpărat dela Neagoe, drept 1000 de aspri.

Și iar să fie Pârvului clucerul, niște sălașe de țigani anume, Stan cu feciorii lui și Radul cu feciorii lui, pentru că acești țigani au fost de moștenire ai sfinteii și dumnezăeștii mănăstiri, ce să cheamă Bistrița. Deci au fost fugit preste munte și încă au fost și alt sălașie de țigani, de toate au fost 7 sălașe, deci într'aceia răposatul părintele domnii meale Io Alexandru Voevod, au fost trimis pre jupân Stepan boierul domnii sale, ce au fost clucer mare în Țara Ungurească în slujba domnii sale și au aflat acolo în cetate în Sebeș, șapte sălașe de țigani. Deci jupân Stepan vel clucer, au făcut frăție cu Bucșoniță Bolgariu din cetate de l-au dăruit pentru acești

țigani cu un cal turcescu, prețul lui trei mii de aspri și opt porci grași și încă mult au cheltuit până au scos pre acești țigani de preste munte. Deci, au trimis de au venit egumenul dela sfânta mănăstire Bistrița și au vrut să ia pre acești țigani dela jupân Stepan vel clucer, iar jupân Stepan vel clucer, pre amândoi i-au cumpărat dela părintele egumenul dela sfânta mănăstire Bistrița a doua oară, drept două mii de aspii și drept o plașcă de 500 de aspri și drept doi boi.

Și iar să fie Pârvului clucerul, două sălașe de țigani, anume Polea cu țiganca lui și cu copiii lui și Dumitru cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că au miluit răposatul părintele domnii meale, Io Alexandru Voevod, pre cinstitul dregătoriul domnii sale jupân Stepan vel clucer, pentru slujbele ce i-au slujit domnii sale, prin țări străine cu vărsare de sânge.

Și iar să fie boieriului domnii meale Pârvului vtor clucer, un țigan anume, Ciopârtan feciorul Răpei, pentru că l-au dăruit cumnatu-său Radul postelnicu, feciorul lui Matei. Iar într'aceia Pârvul clucerul, el au dăruit pe cumnatu-său Radu postelnic, cu un cal bun.

Și iar să fie boieriului domnii meale Pârvului vtori clucer, un sălaș de țigani, anume Stoica cu feciorii lui, pentru că l-au cumpărat dela Hamarade și dela Barbul din Dobrești, drept 1200 de aspri.

Și iar să fie Pârvului clucerul, un țigan, anume Opriș cu țiganca lui și cu copiii lui, pentru că i-au scos boierul domnii meale, jupân Stepan biv vel clucer, din țara turcească, din cetatea Odriiului cu multă cheltuială, de au dat 4000 de aspri; iar pre feciorul lui Opriș, țiganul anume Stoica, el l-au dat la un copuzar turc anume Curtă, de l-au învățat cu cobuzul și i-au dat 1500 de aspri și un cal și plașcă.

Și iar să fie Pârvului clucerul, un țigan anume Lupul cu feciorii lui, anume Măra și Vladul și Stanciul și Radul și Mușat, pentru că acești țigani, ei au fost furat niște cai a unui om anume Stanciul

Cara din Comoșteni, iar Stanciul au vrut să-i dea să-i spânzure pe acești țigani; iar alt om anume Mușat feciorul Batișoaei din Marotin, el i-au răscumpărat dela turci, iar jupan Stepan vel clucer, tatăl boierului domnii mele Pârvul cluceariul, au cumpărat pre acești țigani dela Mușat drept 1400 de asprii și zece boi.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni aceste mai sus scrise moșii și țigani, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și megiașilor di prin prejurul locului, din sus și din jos și dinaîntea domnii mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea boieriului domnii mele jupan Pârvului vtori clucer, ca să-i fie lui moșăile ceale de mai sus numite și țiganii cei mai sus scriși, întru moștenire și ohabnice lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de niminea să nu să clăteasca preste porunca domnii mele. Iată dar am întărit hrisovul domnii mele cu mare blestem, ca după moartea domnii mele, pre cine va aleage Domnul Dumnezeu ca să fie Domnu și oblăduitor Țării Rumânești, sau din rodul inimii domnii mele, sau din neamul domnii mele, sau după păcatele noastre din alt neam, de va cinsti și va păzi și va întări acest hrisov al domnii mele, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în scaunul domnii sale cu oblăduirea; iar de nu va cinsti, nici îl va păzi și nu-l va întări, ci îl va călca și îl va rușina, pre acela Domnul Dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-l surpe din scaunul lui și să-i rumpă viața lui și trupul lui, iar în veacul ce va să fie sufletul lui parte și lăcaș să aibă cu Iuda și cu afurisitul Aria și cu jidovii, care au strigat asupra Domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos: Ia-L, Ia-L, răstignește-L pre El. Sângele Lui asupra lor și asupra feciorilor lor, și iaste și va fi în veci. Amin.

Iată dar și mărturii încă am pus domnia mea pre cinstiții boierii domnii mele: jupan Dobromir ban mare și jupan Mitrea vornicu mare și jupan Miroslov logofătul mare și jupan Stan vel spatariul

și jupan Costandin vel vistieriu și jupan Bratul vel comis și jupan Stoica vel postelnic. Și ispravnic jupan Miroslov vel logofăt.

Și eu, carele am scris, Neagoe logofătul, în scaunul cetății Târgoviștei, în luna Dechemvrie în 13 zile, și dela zidirea lumii curgerea anilor, până acum la facerea acestui hrisov al domnii mele, vâleat 7087.

Io Mihnea Voevod (pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 152 — 155.

5.

1579 (7088), Octomvrie, București.

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește lui Calotă banul și jupânesii lui Stana, moșie la Lipovul de Jos, cumpărată dela mai mulți oameni; o ți-gancă dela Stoian, un sălaș de țigani dela Pârvul din Crovia și moșie la București, partea Irinii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Calotă banul și jupâneasii lui Stanii și feciorilor lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Lipovul de Jos, toată cu tot hotarul, dupretutindenea partea Răei toată, ori cât s'ar aleage, dupretutindenea, pentrucă au cumpărat Calotă banul moșie la Lipovul de Jos, partea lui Dan toată, pentrucă au cumpărat Calotă banul dela Dan drept 2000 aspri de argint gata. Și iar au cumpărat Calotă banul moșie la Lipovul de Jos partea Bătrânului toată, pentrucă au cumpărat Calotă banul dela Bătrânul drept 4000 aspri de argint gata; și iar au cumpărat Calotă banul partea Pârvului toată drept 1400 aspri de argint gata. Și iar să fie lui Calotă banul moșie la Lipov, partea lui Bălan și partea lui Văsiu, toată oricât s'ar aleage dupretutindenea,

pentrucă au cumpărat Calotă banul dela Bălan și dela Văsiu drept 4000 aspri gata și drept un cal bun.

Și iar au cumpărat Calotă banul moșie la Lipov, partea lui Căzan și partea lui Pătru toată, pentrucă au cumpărat Calotă banul moșia ce s'au zis mai sus dela Căzan și dela Pătru drept 2300 aspri gata; și iar au cumpărat Calotă banul moșie dela Căpățână, partea Stoicăi toată oricât s'ar alege, pentrucă au cumpărat Calotă ban drept 2400 aspri gata; și iar au cumpărat Calotă banul partea lui Chirtop i dela Lupul i dela Hoțilă, partea lor toată oricât s'ar alege, pentrucă au cumpărat Calotă banul drept 3750 aspri gata. Și iar au cumpărat Calotă banul partea lui Stângă și partea lui Dan și partea Boului toată oricât s'ar aleage, pentrucă au cumpărat Calotă banul drept 900 aspri gata și iar au cumpărat Calotă banul dela Stan, partea Bălăcii jumătate drept 400 aspri gata.

Și iar au cumpărat Calotă banul o țigancă dela Stoica drept 300 asprii de argint și iar să fie lui Calotă banul un sălaș de țigani anume Bunică cu țigancă lui dela Pârvul din Crovia, pentrucă s'au înfrățit Calotă banul cu Pârvul de au dăruit Calotă banul pe frate-său Pârvul cu un cal bun de 1500 aspri, iar Pârvul fratele lui Calotă banul, el au dăruit pe frate-său Socol banul cu acest sălaș de țigani ce s'au scris mai sus, ca să fie doi frați nedespărțiți. Și iar să fie lui Calotă banul moșie la București partea Irîinii, fata Ilii, toată oricâtă s'ar aleage din sat și din câmp și din apă, și din pădure și dupretutindenea, pentrucă au dat această mai sus zisă moșie Irina fii-sei Stanii, la vreme de moarte ca să o pomenească și să-i facă pomenirile, iar rudele Elenii au feciorii din trupul ei, au din neamul ei, amestec să nu aibă cu această mai sus zisă moșie, nici cum într'alt chip, fără numai Stana că au lăsat-o jupâneasa Elena la moarte fii-sei cu blestem, ca altul amestec să nu aibă. Și mărturii: din Merișani Dobroslav și Vlăducul și din Lăcusteni Dumitru pârcaľabul și Stan al Bancii și din

Șărbănești Stan Birciu și Popa și din Bencești Stan și Popa și din Zătreani Stan și Popa. Și au vândut și s'au înfrățit acești oameni ce s'au zis mai sus de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din prejurul locului și din naintea domniei mele și din naintea Curții și a boiarilor domniei mele.

Pentru aceia am dat și domnia mea lui Calotă banul și jupâneasii lui Stanii și feciorilor lor, ca să le fie moșie ohabnică lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe jupan Dobromir vel ban al Craiovei i jupan Mitrea vel vornic i jupan Miroslav vel logofăt i jupan Dumitru vel spătar i Costandin vel vistier i Stan comis i Harvat stolnic i Gonțea vel paharnic i jupan Stoichița vel postelnic; i ispravnic Mitrea vel vornic. Și am scris eu Roman, în minunatul oraș București, Octomvrie, leat 7088.

† Floru Ierei Dascăl slovenesc, ispisah.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Mănăstirea Zlătari, Pachetul 6, Documentul 14.

6.

1579 (7088) Decemvrie 30, București.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește mănăstirii Govora stăpânirea asupra unei jumătăți din satul Strâmba, cumpărată de părintele egumenul Daniil ieromonahul, dela feciorii lui Țalopie.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Munteno-Rumânească, fiul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Govora, ce se numește hramul sfintei Adormiri a născătoarei de Dumnezeu ca să-i fie

moșie în Strâmba din partea fiilor lui Țalapie, anume Barbul ot Lângești, și Negrea ot Mănești, jumătate din Strâmba, pentru că o au cumpărat părintele egumenul Daniil Ieromonahul din stânta mănăstire Govora, dela feciorii lui Țalapie, dela Barbul ot Lângești și dela Negrea ot Mănești, drept 23.700 aspri gata. Și au vândut fiii lui Țalapie, cei mai sus scriși de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din naîntea domniei mele. Încă să se știe și semnele Strâmbei, cu hotarale, cu toate cotiturile și siliștea Băilești și cu toate siliștele și Dumbrava și piscul Năsipului și hotarul să se hotărască cu Hristeanii și dela vale hotarul să se știe să se hotărască cu mănăstirea dela Tismana și dela Tutana ot Călugăreani. Și bălțile să se știe anume Baciou, de aciia în sus până la Cotlova cea Mare și Cotlova cea Mică și pe uscat și pe apă, până unde cade în Dunăre, pentru că siliștile și bălțile au fost locuri domnești.

Drept aceasta am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Govorii, ca să-i fie moșii și ohabnice, și de nimenea să nu se clătească după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea, jupan Mitrea vel dvornic și jupan Miroslov vel logofăt și Dumitrul spătariul și Costandin vistierul și Stan comisul și Harvat stolnicul și Gonțea paharnicul și jupan Stoica vel postelnic, ispravnic Mirosiav vel logofăt și cu Barbul gramaticul, am scris în scaunul cetății București, în luna lui Dechemvrie 30, vâleat 7088.

Io Mihnea Voevod.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mănăstirii Govora, filele 392-395.

7.

1580 (7088), Februarie 20.

Zapisul Manei, fata Stoicăi din Hlovina, prin care vinde o parte de moșie din Hlemna mănăstirii Bucovățul.

Adecă eu Mariia, fata Stoicăi ot Hlevina, cum să să știe că am vândută parte de moșie dă Hlemna, câtă să va alege, preste tot (hotarul) și din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului, preste toată la mănăstire Bucovățul ce iaste hramul stăi Nicolae, drept ughi 18, ca să fie mănăstirii moșie ohamnică, fără rumâni.

Și când am făcută acest zapis, au fost mulți boieri și oameni. Au fost mărturii ot Cioroiași anume popa Gruia și Moși, feciorul lui Șărbu, și Mince feciorul Danii și Văsâi ot Tosor (sic) Dragomir parc(ălabu). Și pântru credința am pus și degetile. Și am scris eu popa Stoica.

Februarie 20 zile, leat 7088.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, fila 730.

8.

1580 (7088), August 12, Târgoviște.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește lui Drăghici paharnicul, stăpânirea peste mai multe moșii, după cum urmează: Tejiacul, Crownița, Slatina, Gemenile de Jos și Gemenile de Sus, în întregime, iar din Trăpezita și Iazopcea, câte o jumătate, toate rămase lui dela moșu-său Brătei din Cretești, agonisite pe timpul lui Radu Voevod.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și prea bunului binecredinciosului, răposatului Io Alexandru Voevod, dat-am Domnia mea, această poruncă a domniei mele, boieriului domniei mele

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

PREOT D. BĂLAȘA

15 SEPTEMBRIE

1944

MONOGRAFIA

JUDEȚULUI DOLJ

CU O PREFAȚĂ DE D-L
GENERAL IOAN N. PETRESCU
PREFECTUL JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB ÎNGRIJIREA D-LUI
Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

IZVOARE ISTORICE

VOLUMUL I

PARTEA III-a

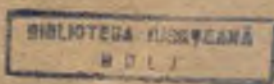
DOCUMENTE

APARE ÎN

OLTENIA

DOCUMENTE • CERCETĂRI • CULEGERI

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ
REGIONALĂ CRAIOVA

CRAIOVA

116473

„OLTENIA”

DOCUMENTE ~ CERCETĂRI ~ CULEGERI

CARTEA V-a

PARTEA III-a

ORGAN AL INSTITUTULUI DE ISTORIE NAȚIONALĂ,
REGIONALA CRAIOVA

Revistă înscrisă în registrul publicațiilor periodice al Trib. Dolj la Nr. 1/940 și autorizată de CENZURA MILITARĂ, Serviciul Central, cu Nr. 370 din 24 Iunie 1940.

Trei fascicule a 64 pagini alcătuiesc o carte, care va avea copertă, tablă de materii și indice.

Redacția și Administrația: ARHIVELE STATULUI
Direcțiunea Regională Craiova.

Director, Dr. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Secretar de Redacție, Pr. D. BĂLAȘA

Casier, Maria Petrescu

Colaboratori:

Bălașa, Preot D., Craiova; Bălașa, Pr. Ion, Craiova; Bărcăcilă, Prof. Al., Turnu-Severin; Căncea, Ioan V., Arhivar ajutor la Arhivele Statului din Craiova; Ciușanu, Preot G. F., Craiova; Costescu, Prof. C. I., Craiova; Dinculescu, Prof. N. G., fost Director al Arhivelor Statului din Craiova; Firulescu, Preot I., Cornu Dolj; Itescu, Octavian O., Craiova; Mândroceanu, Arhivar principal la Arhivele Statului din Craiova; Mazilescu, Preot Ioan S., Amărăști-Romanați; Metzulescu, Dr. Aurel, Craiova; Neda, Prof. Ioan M., București; Nicolăescu-Plopșor, Dr. C. S., Directorul Arhivelor Statului din Craiova; Paleologu, V. G., Corlate Dolj; Petrescu, Maria I., Arhivar la Arhivele Statului din Craiova; Popescu-Cilient, Pr. I.; Stănică, Preot Constantin, Orodel Dolj; Șucu Ion, Arhivar Arhivele Statului, București; Vincenz, Arhitect A., Craiova.

Abonamentul la cartea V-a este de lei 500

lui Drăghici paharnic, ca să aibe a ținea el moșiile anume, Tejiacul și Crovnița toată, cu tot hotarul și Slatina toată, cu tot hotarul și Gemenile de Jos de lângă Vârvor, pe apa Iazopcei și Zăgoranii toți, cu toate hotarele și Trăpezița pe jumătate, de preste tot hotarul și Iazopcea jumătate de preste tot hotarul și Gemenile de Sus, pentru că aceste sate și siliște ce sânt mai sus scrise toate, iar ale lui au fost bătrâne și drepte ocine și moșii agonisite ale moșu-său Brătei din Crețești, dela răposatul și prea bunul Radul Voevod. Deci, într'aceia vreme, pân'în zilele răposatului Petru Voevod, feciorul Mircii Voevod, tot au ținut Danciul spătar, tatăl lui Drăghici paharnic; iar când au fost în zilele răposatului Petru Voevod, iar Danciul spătar, tatăl lui Drăghici paharnic din Crețești, el au avut întrebăciune cu vărul său Hamza și cu cetașii lui; și așa părăia Hamza pe vărul său Danciul spătar, cum că nu au avut dânsul întru acele siliști și sate, moșie nici cum. Drept aceia răposatul Pătru Voevod, domnia lui au căutat și au judecat pre dreptate și pre legea lui Dumnezeu și au dat lui Hamza lege 12 boiari din prejurul lui, să jure cum nu au avut Danciul spătar, moșie nici cum, nici au ținut nicăirea întru acele siliști și sate ce scriu mai sus. Iar când au fost la zi și la soroc, iar el nu au putut nici cum să aducă boiari să jure, ci au rămas rușinat și mincinos dela judecata dinaintea răposatului Pătru Voievod, din divanul cel mare. După aceia, Hamza nu au vrut să se lase nici cum, ci iar s'au mai plâns înaintea răposatului Pătru Voevod și iar domnia lui au pus judecata cea dintâi jos, iar i-au dat domnia lui lege a doua oară, iar 12 boiari. Deci, când au fost la zi și la soroc iar, Hamza nici cum nu au putut să jure, nici la a doua judecată, ci iar au rămas Hamza de judecată încă și mai batjocorit și mincinos. După aceia răposatului Pătru Voevod i s'au fost întâmpat de i-au fost luat Dumnezeu și cinstitul împărat domnia și o au dat Domnul Dumnezeu și cinstitul împărat domnia iubitului dela inimă prea bunului

credinciosului răposatului Io Alexandru Voevod, Dumnezeu să-i iarte sufletul, unde va fi lăcuind. Deci *Hamza* iar s'a plâns de dreptate înaintea răposatului iubitului dela inimă părintelui domniei mele Alicsandru Voevod, cum să-i dea lui a treia oară să jure, iar răposatul iubitul părintele domniei mele Io Alicsandru Voevod, domnia lui nu au vrut să-i dea lege lui, că au socotit domnia lui cum că aceasta nu să cade să jure a treia oară, ci au zis domnia lui să aducă pe jurătorii care i-au fost luat dela domnia lui Pătru Voevod, să jure o a doua oară, și i-au pus soroc zile trei. Deci când au fost la zi și la soroc, iar nu au putut ca să jure, ci au rămas denaintea răposatului iubitului părintele domniei mele, Io Alicsandru Voevod, din divan și dinaintea tuturor cinstiților boiarilor domniei lui. Pentru aceia domnia lui, răposatul iubitul părintele domniei mele au făcut domnia lui carte de odihnă Danciului spătar, tatăl lui Drăghici paharnic din Crețești, și altă carte au făcut domnia lui de poruncă cinstițului și marelui sfetnic al domniei lui jupan Dobromir, care fusese ban mare Craiovei mai nainte vreme, ca să fie lor îndreptățitor, ca să le împartă acele trei siliște care sânt mai sus scrise, anume: Tejiaca și Slatina și Trepezița și ceilalte care mai sus sânt scrise siliștea pe anume: Valea mare, Gemenea pe apa Ezopciei în sus, Zăgoranii și siliștea Ezopciei din susul Gemenei în două părți: jumătate Danciului spătar și ceialtă jumătate să încape Hamza, precum au fost amândoi frați pre moșie și mai nainte în zilele altor Domni mai bătrâni. Iar dacă au venit Danciul spătar, tatăl lui Drăghici paharnic din Crețești, cu cărțile răposatului părintelui domniei mele Alicsandru Voevod, care scriie la cinstițul boiar și marile sveatnic al domniei lui jupan Dobromir, care fusese ban mare Craiovei, iar el într'aceia vreme au fost judecător pentru moșie și țigani. Deci iar Hamza cu multe meșteșuguri și cu lucruri rele și vicleșuguri au umblat pân'au amăgit pe Dobromir, care fusese ban Craiovei. Deci iar l-au slobozit să jure cum îi

va fi voia lui și să ia și cărțile dela răposatul iubitul părintele domniei mele. Deci ei au fost pierdut toate cărțile acestea care scriu mai sus, iar după aceea, el dacă au jurat nu au luat numai acele care mai sus sânt scrise moșii și siliște dela moșu-său Neagoe dvornicul de milă, care moșii au fost date de prea bunul Radul Voevod. Ci au intrat și în alte moșii care au fost date de milă mumei Danciului spătar, jupăneasii Maria, de bătrânul Basarab Voeved, încă când au căsătorit pe Bratea, tatăl Danciului spătar; atunci au cumpărat acele mai sus zise siliște: Breasta o au cumpărat dela Negrita, muma lui Jugani din Braz[i] drept 7000 de aspri gata, și au mai cumpărat Căpinteanii dela Frăcea din Clânic, drept 17.000 de aspri, și au cumpărat Valea Lungă drept 700 de aspri; iar aceste mai sus zise trei siliști au fost ale lui de cumpărătoare de bătrânul, răposatul Basarab Voevod și le-au dăruit zeastre nepoată-sa Mariei jupăneasii, mumei Danciului, spătar, tatăl lui Drăghici paharnic din Crețești. Iar după aceea Drăghici paharnic, el nici cum nu au putut îngădui atâta strămbătate, ci au jaluit și s'au plâns cum au jurat Hamza pe aceste moșii și le-au fost luat de tot încă mai pe urmă și intra și în zestrile moșai lui Drăghici paharnic, ale jupăneasii Mariei, care era de cumpărătură și o miluise bătrânul Basaraba Voevod, precum mai sus s'au zis. Și așa au fost zis Hamza înaintea domniei mele, cum l'au făcut frate moașa lui Drăghici paharnic peste zestrile ei. Pentru aceea domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre legea lui Dumnezeu împreună cu toți boiarii domniei mele și am dat domnia mea boiariului domniei mele, lui Drăghici paharnic din Crețești, lege pe pravilă 24 de boiari buni, preste acei 12 boiari ai lui Hamza. Deci la zi și la soroc iar boiarul domniei mele Drăghici paharnic, el a adus pe acei 24 boiari pe toți în divan înaintea domniei mele în București. Iar unchi-său Hamza, iar au umblat cu meșteșuguri drăcești ca și mai nainte cu Dobromir biv vel ban și au spart legea lui Drăghici pahar-

nic, zicând el că nu sânt boiarii aceia care i-au dat el să jure, ci sunt alții.

Drept aceea domnia mea am schimbat acei 24 boiari și iar am dat a doua lege și răvașele le-am schimbat. Deci la zi și la soroc, iar Drăghici paharnic, el iar au adus lege deplin 24 de boiari înaintea domniei mele în divan, în scaunul domniei mele în Târgoviște, și au jurat de față înaintea domniei mele și naintea părintelui Serafim Vlădica, cum au ținut dintru întâi amândoi așa, și judecata pentru aceste siliște și sate dela moși-său Neagoe dvornicul, care au fost câștigate dela bunul Radu Vodă. Pentru aceasta domnia mea am căutat și am adevărit dimpreună cu părintele Vlădica Serafim și cu toți cinstiții boiarii domniei mele și pe sfânta pravilă, și au ales domnia mea cum aceste mai sus zise siliști care sânt dela Radu Voevod sânt dempreună, iar celelalte trei siliște, care sânt mai sus zise câte trele, Pireașta¹⁾ și Căpinteanii și Valea Lungă, sânt de cumpărătură ale Mariei jupăneasii, moașa lui Drăghici paharnic, de bătrânul Basarab Voevod. Pentru aceea Domnia mea am luat cărțile și zapisile de jurământ dela Hamza cu cei 12 boiari și boii, și am voit Domnia mea să-l pui în țapă în malul Jiului, ca mulți să vază cu ce dreptate au umblat Hamza. Și așa am aflat Domnia mea cu cei ce au fost la judecată într'acestaș chip cum s'au judecat. Iar după moartea Domniei mele pre cine va vrea și va alege Domnul Dumnezeu Domnu Țării Românești și va vedea această judecată a Domniei mele și o va călca, atuncea Dumnezeu să calce judecata lui și să fie afurisit de 318 părinți care au fost la Nicheia și cu Iuda să fie la un loc în veaci. Iată și mărturii am pus Domnia mea (urmează boierii divanului)... și am scris eu Dan logofăt în Târgoviște, dela Adam, pân'acum cursul anilor vleit 7088, mesiața Avgust, 12 dni.

1) Evident : Breasta.

(Monogramă roșie, pecetie aplicată căzută).

(*Academia Rom.*, CLIV/1, dar al def. g-ral Petre V. Năsturel or. perg. slav. cu trad. veche; comunicat de d. N. A. Boicescu). A. O., 1944, p. 97-100, publicat de George Florescu și Marceel Romanescu.

9.

1579 (7088), Decembrie 4, București.

Porunca lui Mihnea Turcitul prin care întărește lui jupân Pârvul marele clucer și feciorilor, dreptul de stăpânire asupra satului Perișorul și asupra unui sălaș de țigani, anume Lozan cu țiganca și copiii lui.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voivod și Domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului dregătoriului domnii mele jupân Pârvul marele clucer și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie satul Perișorul tot, cu tot hotarul pentru că acest mai sus zis sat Perișorul au fost de moștenire al lui Matei fratele lui Vlăsan din Caracal. Iar după aceia, răposatul jupân Stepan ce-au fost mare clucer, el a cumpărat o jumătate de sat din Perișor, dela jupâneasa Maria fata lui Matei, drept 8000 de aspri de argint gata și drept un leagăn de Brașov, prețul lui au fost drept 4000 de aspri și cai albi 6, prețul lor au fost drept 3000 de aspri și 1 dulamă de Zarpa și cu zasteghie, prețul ei au fost drept 4500 de aspri. Și au vândut jupâneasa Marie această jumătate de sat, de a ei bună voie și cu știre tuturor megiașilor, ca să fie cinstitului, dregătoriului domniei mele jupân Pârvul mare clucer și altă jumătate de sat, dela Vlăsan toată, pentru că au cumpărat o jupân Stepan ce au fost mare clucer dela feciorii lui Vlăsan, anume Danciul și Radul și Datco, postelnici, drept un caftan de Zarpa. Prețul lui au fost drept 100 de florinți și drept o mintie

de coftirie cu jder, prețul ei a fost drept 3000 de aspri și drept o abioară de sârmă drept 2500 de aspri și drept un cal bun turcesc, drept 50 de florinți. Și încă au și mai înfrățit pe jupân Stepan ce au fost mare clucer, feciorul lui Vlăsan ce s'au zis mai sus, pe o jumătate de sat din Perișor din naintea răposatului părintelui domnii mele. Și au vândut și s'au înfrățit acești boieri ce s'au numit mai sus de a lor bunăvoie, fără de nici-o silă. Și iar să fie cinstitului dregătoriului domnii mele jupân Pârvul marele clucer și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui un sălaș de țigani, anume Lozan cu țiganca lui anume Drăgana și cu copiii lor, pentru că acești mai sus ziși țigani au fost de moștenire ai boiariului domnii mele jupân Vintilă postelnicul, feciorul Stancului Bengăi și ai jupânesii Caplii, ci au dat și au dărui jupân Vintilă postelnic pre jupân Pârvul marele clucer cu acest zis mai sus sălaș de țigani, când au făcut frăția și au intrat în sfânta biserică de au făcut frăție, iar jupânul Pârvul marele clucer, el au dărui pe jupân Vintilă postelnic cu o mintie de coftirie și cu un păhar de argint mare, unguresc.

Drept aceia am dat și domnia mea dregătoriului domnii mele, jupân Pârvul marele clucer și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lor ce s'au zis mai sus satul Perișorul tot și țiganii ce s'au zis mai sus, întru moștenire și ohamnică și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de nime-ne să fie neclătită peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Mitre marele vornic și jupân Miroslov marele logofăt și Dumitru spătar și Costandin vistier și Stan comis și Harvăt stolnic și Gonțe păharnic și Stoica marele postelnic. Pis Ștefan logofăt în scanul Bucureștilor.

Dichembrie 4, leat 7088.

Arhivele Statului București, Condica Mânăstirii Călușului și Bucovățul, Nr. 722, filele 756-58.

10.

1580 (7088), August 30.

Porunca lui Mihnea Turcitul prin care întărește lui Stan și Mosorea moșia din Gârleani, dimpreună cu casele, cumpărate dela Radu și Voicu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan și Mosorei și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va da, ca acele fie lor moșie în Gârleani, partea Radului și partea Voicului, toată ori câtă li s'ar alege din câmp, din pădure, și din apă și de preste tot, și casele Radului și a Voicului, pentru că au fost cumpărat Stan și Mosora dela Radul și dela Voicu drept 2600 de bani de argint. Și au vândut ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și înaintea domniei mele. După aceea Stan și Mosora, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Jitea unchiul Radului și al lui Voico. Și așa pâră Jitea cum că n'au știut el când au vândut ei, vrând Jitea ca să întoarcă banii lui Stan și Mosorei. Intr'aceia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre leage cu toți cinstiții boerii domniei mele și am dat domnia mea Jitei leage cu boerii ca să jure cum că n'au știut când au vândut Radul și Voico această mai sus numită moșie lui Stan și Mosorei, iar Jitea nici cum n'au putut să strângă leage, ci au rămas de leage dinaintea domniei mele. Și iar au cumpărat Stan și Mosorea, iar dela Radul și dela Voico drept 2000 de bani, însă să se știe această moșie din drumul Dabului până în apa Jiului, că le-au vândut ei de a lor bunăvoie. Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Stan și Mosorei ca să le fie lor moșie ohabnică și feciorilor, nepoților și strănepoților și de către nimenea să nu se clătească după zisa domniei mele. Iată și mărturii am pus domnia mea, jupan Mitrea vel dvornic și jupan Ivan

vel logofăt i Costandin Vist. i Dunitru spătar i Stan ban i Harvat stolnic i Gonțea paharnic i Danciu postelnic și ispravnic Mitrea vel vornic și s'au scris de Dan logofătul.

Leat 7088, August 30.

Io Mihnea (pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirei Sadova, volumul IV, fila 85.

11.

1581 (7089), Mai 9, București.

Cartea lui Mihnea Voevod, prin care întărește stăpânirea lui Radul postelnicul și a fraților lui anume: Preda și Stroe, fii lui Radul Buzea Armașul și fiilor lui Dumitru postelnicul anume: Radul postelnicul, Badea comisiul și Dragomir și fiilor lui Gherghina Pitaru, anume Balica hatmanul și Radul postelnicul, peste satele lor de peste Jiu anume Jdegla, Ciubrova și Rogojanii.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dă domnia mea această poruncă a domniei mele boerilor domniei mele, lui Radul postelnicul cu frații anume: Preda și Stroe, feciorii lui Radu Buzea Armașul și feciorii lui Dumitru postelnicul anume Radul postelnicul și Badea comisul și Dragomir și feciorii Gherghinei pitaru anume Balica hatmanul și Radul postelnic și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va mai da, ca să le fie lor satele de peste Jiu anume: Jdegla toată cu tot hotarul și Ciubrova cu tot hotarul și Rogojanu cu tot hotarul, de peste tot hotarul cu tot hotarul, pentru că le sunt aceste sate, ce s'au scris mai sus bătrâne și drepte ocine și de moștenire și câştigate de moșul lor. Iar după aceea boerii domniei mele ce s'au scris mai sus, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Radul fiul lui Aldea și cu Radul logofātu din Plăviceni și cu Radul pos-

telnicu fiul Barbului din Slavica. Și așa au pârât ei pe Radul postelnicul fiul lui Dumitru postelnicul din Cepturoaie cu frații săi și pe Balica hatmanul cu fratele său Radul postelnicul înaintea domniei mele, cum că nu sunt ale lor aceste sate ce s'au scris mai sus de moștenire și sunt ale lui Radul, fiul lui Aldea din Vlădila și ale lui Radul logofătul din Plăvniceni și ale lui Radul fiul lui Barbul din Slavica, ale lor de moștenire fiilor lui Buzea Armașul și fiilor lui Dumitru postelnicul și fiilor lui Gherghinei pitaru. Ei au scos cartea răposatului Basarab Voevod și cartea răposatului Radul Voevod ce au pierit la Râmnic și cartea răposatului Vlad Voevod Innecatul și cartea răposatului Radul Voevod Călugărul și cartea răposatului Petrașco-Voevod, și am văzut domnia mea și alte cărți ale altor domni bătrâni, de moștenire peste aceste sate mai sus scrise, iar Radul fiul lui Aldea și Radul logofătul din Plăvniceni și Radul postelnicul, fiul lui Barbul din Slavica, apoi ei au făcut aceste cărți mai sus scrise mincinoase. Și într'o aceia domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea fiilor lui Buzea armașul și fiilor lui Dumitru postelnicu și fiilor lui Gherghina pitarul, ce s'au scris mai sus, lege 12 boeri să jure, cum că sunt aceste mai sus zise sate ale lor de moștenire. Deci ei au adus acești 12 boeri la zi și la soroc, înaintea domniei mele și au jurat cu acești 12 boeri, că n'au Radul fiul lui Aldea și Radul logofătul din Plăvniceni și Radul fiul lui Barbul, nici un lucru și nici un amestec cu aceste sate ce s'au scris mai sus, ci sunt ale fiilor lui Buzea armașul și ale fiilor lui Dumitru postelnicul și ale fiilor lui Gherghina Pitaru de moștenire.

Și au rămas Radul, fiul lui Aldea și Radul logofătul din Plăvniceni și Radul fiul lui Barbul din Slavica de lege dinaintea domniei mele și dinaintea întregii curți a domniei mele și dinaintea dregătorilor domniei mele, ca mai mult nici un amestec

să nu aibe. Drept aceia am dat și domnia mea lui Radul, fiul lui Buzea armașul, cu frații săi și lui Radul, fiul lui Dumitru postelnicul cu frații săi, și lui Balica și lui Radul, fiii lui Gherghina pitarul, ca să le fie lor aceste mai sus zise sate ocină ohabnică lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și de către nimeni să nu se clinească după porunca domniei mele. Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dobromir biv vel ban de Craiova și jupan Dragomir biv vel dvornic și jupan Ivașco iarăși biv vel dvornic și jupan Mitrea vel dvornic și jupan Neagoe biv vel logofăt și jupan Ivan vel logofăt și Dumitru spătar și Constandin vistier și Radul comis și Harvat stolnic și Gonțea paharnic și Danciu postelnic, ispravnic Ivan vel logofăt și eu: . . . fiul lui Neagoe logofăt, care le-am scris în minunata cetate numită București luna Mai 9 zile, și în cursul anilor dela Adam până la această scriere, în anul 7089.

Io Mihnea Voevod (locul pecetei) din mila lui Dumnezeu domn.

Traducerea de față, fiind făcută de subsemnatul, se adeverează pentru conformitatea ei cu originalul.

București, 15 Februarie 1922.

(ss) St. Nicolaescu

După originalul slovenesc, scris pe pergament.

12.

1581 (7089), Iulie 17.

Cartea lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește lui Hamza banul și jupănesii lui Marga, din Crețești dreptul de stăpânire peste moșiile Sălcuța și Nicula, dăruite Margăi de jupăneasa Velica, sora ei.

Io Mihnea Voevod, feciorul lui Alexandru Voevod, da boiarului domniei mele, lui Hamza banul și jupănesii lui Margăi din Crețești, ca să le fie lor moșie (Sălcuța) și Nicula tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul al lui Kerbeleța, pen-

trucă au dat jupâneasa Velica, ea au fost stearpă, nici un fecior din trupul ei nu au făcut, pentru aceia au dat surori-sa această moșie încă den zilele răposatului părintelui domniei mele, vecinica lui pomenire; iar după moartea Velicai să o stăpânească surori-sa Marga, ... Deci acum în zilele domniei mele, după moartea jupânesii Velicai, iar Lupul banul din Vrăvor, bărbatul jupânesii Velicai, el au venit de față cu Hamza banul în divan, unde pără Lupul că au lăsat jupâneasa Velica cele de mai sus, pentru o datorie a Mircii armașul, iar Hamza banul zicea că n'a fost Mircea armașul dator Lupului, nu mai mult, ci nici măcar un ban.

Domnia mea am judecat și am dat lege lui Hamza banul 12 boiari ca să jure, și au jurat; iar Lupul au luat lege peste lege 24 de boiari, iar la zi și la soroc nu au putut jura ... (urmează boierii martori ai divanului).

Academia Română LI/123, izvod vechi în românește de Lupp dascăl, publicat de G. D. Florescu și Marcel Romanescu în Arhivele Olteniei, 1944, fila 100.

13.

1582 (7090), Iulie 25, București.

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește lui Vuia și fratelui său Drăgușin, stăpânirea asupra unei pătrimi din satul Bohani, cumpărată de ei dela jupânița Stanca, fata lui Hamza ban.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Vuiei cu frate-său Drăgușin și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie moșie în satul Bohani, a patra parte din siliște și din câmp și din pădure și din apă și de pretutindenea, și de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat dela jupânița Stanca, fata lui Hamza ban drept 5000 aspri, și au vândut moșia

cu știrea tuturor megiașilor din prejurul locului; și iar au cumpărat Tudor cu frate-său Manea i cu Stan i cu feciorii lor i Pătru cu feciorii lui i Dumitru cu frații lui Neacșu i Nicula i Lupșe cu feciorii lor, iarăși moșie în Bohani a patra parte din săliște și de pretutindenea și de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat dela Socol i dela Stanciu, feciorii lui Hamza, feciorul Bengăi, drept 5700 aspri gata și au vândut de bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor. Și iar au cumpărat Stan cu frații lui cu Vâlcu i Toader i Stoica cu feciorii lor i Căraș cu feciorii lui i Puțilă cu frații lui, cu Stoian, i cu Ticiu i cu feciorii lor i Țăgoe cu nepotu-său Vladu i Lupu cu feciorii lui și iar Lupu cu feciorii lui și cu nepotu-său Neaicu și cu feciorii lui, i Huda cu feciorii lui i Mincu cu frate-său Vuia i Căndea cu feciorii lor i Bega cu feciorii lui, iar să le fie moșie în Bohani a patra parte, de pretutindenea și de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat dela Vintilă feciorul Stanciului Bengăi drept 7000 aspri gata. Și au vândut de a lui bunăvoe și Bogoe cu feciorii lui i Stănilav cu feciorii lui i Corciu cu feciorii lui i Duda cu feciorii lui i Cârstea cu frate-său Rădulea i cu feciorii lor i Roman cu frate-său Vladu i Manea cu feciorii lui i Vladu cu feciorii lui pentru că iarăși au cumpărat moșie în Bohani, iar a patra parte, de pretutindenea dela Vintilă, feciorul Stanciului Bengăi, drept 7000 aspri gata și le-au vândut de bunăvoe, cu știrea megiașilor. După aceea iar au cumpărat Cocorcea cu feciorii lui dela Pătru cel mai sus scris, din partea lui 10 pași drept 460 aspri gata iar au cumpărat Vladu dela Duda cel mai sus scris, a patra parte din partea lui, drept 300 aspri gata. Și iar au cumpărat Pătru cu feciorii lui dela Lupu cel mai sus scris, a treia parte din partea lui drept 360 aspri gata. Și iar au cumpărat Iadea dela Neaicu, cel mai sus scris din partea lui, a treia parte drept 200 aspri.

Și au vândut acești boiari această moșie de a lor bună voe, cu știrea tuturor megiașilor dimpre-

jurul locului și dinaintea domnii mele. Și hotarul să știe: dela Bihordăneasă până în drumul Deăului (?) și până în măgura poterii și de aci până în măgura Cărașului și până în apa Dăznățuiului și până în lacul din drum, și de acolo pe padina Robului și până în drumul Goiceii și până în hotar; de aci până în moara Buzăianilor și până în măgura Costei, și până în hotaru Urzăcii.

Și să știe cum că au mărturisit acești boiari mai sus ziși aceste moșii și sat, în orașul Craiovei. Și au strigat în trei târguri care să va afla de să cumpere această mai sus zisă moșie și s'au găsit (loc alb) de au cumpărat, de au dat drept toată i cu cheltuiala triizăci și șapte de mie aspri gata.

Drept aceasta am dat și domnia mea acestor oameni mai sus ziși, ca să le fie lor moșie ohabnică, feciorilor lor, nepoților i strănepoților și de nimeni să nu să clătească după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Dobromir vel ban i jupân Ivașcu vel dvornic i jupân Miroslav vel logofăt Dumitru spătar i Costandin vistier, i Radu comis, i Harvat stolnic i Gonța paharnic i jupân Danciu vel postelnic. I ispravnic Dobromir vel ban.

Și am scris eu Lupu Gramaticu în scaunul ceatăii București.

Iulie 25, leat 7090.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească depe hrisovul slovenesc, din cuvânt în cuvânt, iar unde arată seamnile hotarului, fiind lipsă din hrisov un petec, nu s'au putut ști cealelalte seamne, ci au rămas loc gol.

Dionisie Ecl[isiarh].

Arhivele Statului, București, Bunuri Publice, Episcopia Râmnicului, Pachet 11, Documentul Nr. 6, original pergament și copie, Secția Istorică.

1583 (7091), Ianuarie 3, București.

Hrisovul lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește lui jupan Pârvul vel clucer stăpânirea asupra satului Cârna, moștenit dela tatăl său Stepan.

Intru Hristos Dumnezeu, bun credincios și bun cinstitoriu și de Hristos iubitoriu și singur stăpânitoriu Io Mihnea Voevod, feciorul marelui și prea bunului Alixandru Voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu a lui dăruire oblăduitorul și stăpânitorul a toată Țara Rumânească încă și peste munți Almajului și Făgăraș și Herțeg, bine am voit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminoasă inima domnii mele ca să proslăvescu pre Dumnezeu ceea ce m'au proslăvit pe mine pre scaunul răposăților părinții domnii mele; pentru aceia am dăruit domnia mea acest cinstit și cu bun chip și mai mult cinstit, care mai pre sus de toate cinstite daruri, acest hrisov al domniei mele, cinstitului dregătorului, carele cerșind dela domnia mea jupan Pârvul vel clucer și cu feciorii câți Dumnezeu îi va dăruia ca să fie lor moșie și satul anume Cârna cu tot hotarul din câmp, din pădure, din baltă și de pretutindenea, pentru că acest satu și moșie ce este mai sus numită au fost bătrână și dreaptă dela strămoșii ai lui Petriman și a feciorilor lui înaintea părintelui domnii mele Alixandru Voevod, și au pus o zalog și s'au prins fătați cu răposatul jupan Stepan biv vel clucer, tatăl mai sus numitului dregătorului domniei mele jupan Pârvul vel clucer, dar pe jumătate acestui sat cu a lor bunăvoe, înaintea părintelui domnii mele.

Iar aceialaltă jumătate de sat au cumpărat-o jupan Stepan vel clucer dela Petriman și dela feciorii lui, drept 20.000 de aspri de argint. Și au vândut-o de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor împrejureanilor. Și să știe hotarul mai sus numitului sat anume: Balta, carea să chiamă a Bondrei și

Bistriciorul și Balta Popei și Toplețul și pre uscat hotarul precum scrie, din jos dela măgură de către Măceș, unde iaste piatra drept la apă, până la apa Bistrețului celui mare și de acolo iar dintr'acea măgură drept în sus, până la măgura lui Petriman și de acolo pe deal până la Bășicuțe, iar dela Bășicuță pă vale până la Ulmuleț și dela Ulmuleț până la măgura ce să chiamă Mrazniță, de 'ci pe apa Dăznățuiului pă vale, până iar în Bistrețul cel mare.

Pentru că această mai sus numită moșie, ia au fost hotărită mai de nainte vreamă dela acești mai sus numiți boiari Petriman cu feciorii lui de 12 boiari și iar de 24 de boiari, încă în zilele răposatului Mircea Voevod.

Pentru aceia am dat și domnia mea mai sus numitului dregătoriului domniei meale, jupan Pârvul vel clucer ca să-i fie lui mai sus numită moșie și și satul Cârna de peste toate hotarele carele sânt mai sus numite de peste uscat, de pe bălți, moșie ohabnică, dumnealui și feciorilor dumnealui, nepoților, strănepoților și de nimenea neclătit, după porunca domniei meale.

Încă și jurământ am pus domnia mea pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpânitoriu Țării, au din neamul domniei meale [a]u pentru păcatele noastre dela alte neamuri, ca să întărească și să cinstească și să-l întărească acest hrisov al domniei meale, ca și domnul Dumnezeu să-l miluiască și să-l întărească și să-l ferească întru domnia lui și întru viața veacinică sufletul lui; iar care nu va înnoi, nici nu va întări și-l va călca, au întru uitare îl va lăsa, acela să dea seama la înfricoșatul și nefățarnicul județ.

Pentru aceia am pus și mărturii domnia mea: jupân Dobromir vel ban i jupân Dragomir vel vornic i jupân Lăudat vel logofăt i jupân Costandin vel vistier i jupân Dumitru vel spătar i jupân Radul vel comis i Danciul vel stolnic i ju-

pân Gonțea vel paharnic i jupân Mihnea vel postelnic i jupân Lăudat vel logofăt.

Și s'au scris în scaunul Bucureștilor.

Ghenar 3 zile, leat 7091.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluș-Bucovățu, Nr. 722, filele 344-345 v.

15.

1592 – 1593 (7091), București.

Porunca lui Mihnea Voevod Turcitul, prin care întărește lui Dan mai multe cumpărături de moșii din Baloșani Dolj.

Isvodu cărții Mihnei Voevoda: feciorul lui Alexandru Voevoda.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei meale, lui Dan cu feciorii lui câți Dumnezău îi va da, cas' aibă moșie în sat la Băloșani, partea Stanciului și a fâmeii lui anum' bună jumtat' ori câți să va alege dă prătutindenea, den câmpul, den pădure den ap' și den dealul cu vii și dă peste tot hotarul – pentru că au cumpărat-o Dan dăla Stanciul și dăla fâmeia lui drept asprii gata 1500. Și iar să aibă Dan moșie la Băloșani partea Barbului toată, ori câtă s'ar alege dă păste tot hotarul, pentru că au cumpărat-o Dan dăla Lupoia drept 600 aspri gata dă argint și iar să aibă Dan moșie la Băloșani partea lui Băcilă toată ori câtă s'ar alege dă peste tot locul, pentru că au plătit Dan pă Băcilă dela Banul Oprea dă gloabă dă un bou și pârâșul lui era Dan din Tâlpaș. Și iar să aibă Dan o casă la Băloșani și cu Siliște toată după împrejurul casei pentru că acest siliște cu casa au fost ale lui Stoican bătrână și dreaptă dela părinții, iar după aceia au venit Stoican însuși de bună voie a lui și fără de nici o silă înaintea domniei meale de au dat aceia cas' cu tot șiezutul ei lui Dan, iar Dan el au fost dăruit lui Stoican o feregea foarte frumoas' și cu un cojoc turcesc și o vac' cu lapt' și așa s'au

împăcat și s'au înfrățit ei amândoi den împreună dă a lor bună voie și cu știrea tuturilor megiașilor de pre împrejur și denaintea domniei meale, cum cas' fie aceste mai sus zise cas' șă șezutului Dan moșie în veaci. Și iar au cumpărat Dan dela Stoi-can o livadă crivină și doauă a o holde dă arătură, drept 150 dă aspri și iar au mai cumpărat Dan din Băloșani o liveadă la Băloșani, dăla Gerge Mac drept 300 dă aspri și iar au mai cumpărat Dan dăla Lupul din Gurgui o țarină drept 50 aspri, și iar au mai cumpărat Dan moșie la Toiaga partea lui Tatomir, câtă au avut dăla părinți și dă cumpărătoare dă păst tot, moșăia toat' și cu vadul dă moară și cu vii pentru că au cumpărat-o Dan dela Tatomir drept 1005 aspri dă argint. Și iar a mai cumpărat Dan moșie la Băloșani patru țarine dăla Dușa din Toiaga drept 160 aspri și iară au mai cumpărat Dan un țigan anum Drăghici dăla Dușa drept 1000 aspri și iar au mai cumpărat doi țigance anum Marga și Sora dăla Radul din Cornișani drept 900 aspri gata și iar au mai cumpărat una țigancă anume Neacșa dela Stroe din Căpreani, drept 1000 aspri și au vândut acești mai sus vânzători ale lor moșii și țigani lui Dan, dă a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor și de'naintea domniei meale. Drept aceia am dat și domnia mea lui Dan ca să îi fie aceste moșii și țigani întru moștenire în veci lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și dă nimeni năclintite după zisa domniei meale. Și mărturii am pus domnia mea pă jupân Ivașco marele vornic și pă jupân Lăudat marele log. pă Dumtru spăt. Costandin v st. i. Danciul stolnicul i Rad com's. i Gonța păh. i Mănat post. și s'au scris această cart' dă Brătlog. în scaunul cetății Bucureștilor, la leat 7091.

Și s'au scos pă rumânie dă Tudor log. la leat 7220.

Și am scris eu Necula log. ot Craiova, afându-mă în casa marii sale doamnei Stancăi.

Publicat de N. Plopșor în A. O. V., p. 122-123.

16.

1582-1583 (7091).

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește lui jupan Pârvul biv vel clucer, dreptul de stăpânire asupra satului Cârna, rămas moștenire dela tatăl sau Stepan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod feciorul lui Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei meale, cinstului dregătoriului domniei meale și mai vârtos socotitului dumnealui jupân Pârvul biv vel clucer și feciorilor lui câți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lui moșie și satul anume Cârna cu tot hotarul, din câmpu, din măgure (sic), din bălți și de pretutindenea, pentrucă acesta ce s'au zis mai sus sat și moșie, fost-au dreaptă și bătrână moșie dela moșii lui Petriman și dela ceata lui. Iar după aceia au venit însuși Petriman și cu ceata lui înaintea răposatului părintelui domniei meale Alexandru Voevod, de s'au întocmit și s'au înfrățit cu răposatul jupân Stepan biv vel clucer, părintele celui ce s'au zis mai sus, dregătoriului domniei meale jupân Pârvul vel clucer, însă pre o jumătate dintr'acest sat, însă de a lor bunăvoie denaintea părintelui domniei meale; iar altă jumătate dintr'acest sat, el o au cumpărat jupân Stepan vel clucer dela Petriman și dela toată ceata lui, drept 20.000 de aspri de argint. Și o au vândut Petriman și cu toată ceata lui, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor de pe împrejur. Și să se știe și seamnele aceștii moșii și sat ce s'au zis mai sus pre anume bălțile ce să chiamă Bondrea și Bistriciorul și Balta Popei și Toplețul și pre uscat hotarul pre împrejur, de jos de către Măceș, din Măgura de unde iaste piatra drept peste apă la vale, până în apa cea mare, de cia, iar în măgura din sus, pre . . . (loc alb) . . . la deal, până în măgura lui Petriman și deacia pe deal în sus până în Bășicuță, de aci din Bășicuță în jos până în Ulmuleți și din Ul-

muleți în jos, până în Măgura ce se chiamă Mrazniță, de acia în rândul măgurilor, până cade în Dăzmățiu, de ci pre apa Dăzmățuiului în jos până în apa Bistrețului celui mare, de acia la vale.

Pentru că această moșie ce s'au scris mai sus, ia au fost hotărîta încă mai denaște vreamă cu 10 boiari și iar cu 24 de boiari, încă din zilele răposatului Mircii Voevod.

Drept aceia am dat domnia mea ce e mai sus zis dregătoriului domniei mele, jupân Pârșul vel clucer, ca să fie lui ce e mai sus zisă moșia și satul Cârna, de preste tot hotarul ce sânt mai sus ziși și din uscat și din bălți, moșie ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de cătră nimenea să fie neclătit, preste zisa domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea și am zis pre cine va aleage domnul Dumnezeu a fi stăpânitoriu Țării Rumânești, din inima rodului domniei mele sau de pe păcatele noastre sau dintr'alte neamuri, de va întări și o va înnoi și o va cinsti această carte a domniei mele, Dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască și să-l întărească și să-l păzească întru domnia lui și întru veacul ce va să fie sufletul lui; [ia]ră carele nu va întări și nici o va înnoi, ci o va călca și întru uitare o va lăsa, acela să dea răspuns la înfricoșata și nefățarnica judecată.

Intr'alt chip să nu fie preste zisa domniei mele.

Leat 7091.

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Căluul și Bucovățul, Nr. 722, fila 345 v. 346 v.

17.

1584 (7092?) Mai 2.

Porunca lui Mihnea Voevod Turcitul pentru stăpânire de moșie în Milești, dată lui Vladul și feciorilor săi.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dă domnia mea

această poruncă a domniei mele, acestui om anume Vladului cu feciorii săi câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină la Milești, partea lui toată de peste tot hotarul, pentru că îi este bătrână și dreaptă ocină de moștenire. Și să se știe semnele: dela Hămărade până în Stubeiul Acru și până în Crucea Străhaei, în josul culmii din mijloc și până în Ruia și pe matca Ruii până în Tezlui și pe Tezlui în jos până în gura Copaninii și iar pe Copanina în sus iese dela Copanina peste câmp, până la răscrucea celor două drumuri și drept în furcitura Țaroviței și de aci la Răsărit . . . și lovește în Țarova de Sus, până în drumul Murgașului și drumul până în Gruța de Sus, până în obârșia Gruții de aci la Apus . . . și pe piscul Frasinului până în Tezluiet, Tezluietul de jos până în Tezluiul mare și iar de aci în sus până în gura Râului Lung și iese până ce dă în râu și lovește în drumul ce vine; și iar pe drum până în râul Topilelor; de aci izvorul până în gură și în sus pe vechiul hotar, până în drumul Târgului și pe drum până în vadul Târgului și pe . . . pe drum până în gura Scupiei și pe matca drumul . . . și dosul și lovește la răscrucea drumului în micul . . . și lovește în . . . piscul Ulmului până în Hămăradia, la Vădulețul până în Stubeiul Acru. Și iar a cumpărat Vladul dela Vladul jumătate dintr'o funie pentru doi cai și pentru asprii 1150 gata, pe a treia parte din funie și iar a cumpărat Stan nepotul lui Vlad jumătate dintr'o funie și a dat 2120 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladul dela Radul 3 țarine pentru 180 aspri și iar dela Stoian 2 țarine pentru 80 aspri și dela Bădăul o țarină pentru 60 aspri și dela Albul o țarină pentru 55 aspri de argint și iar a plătit Vladul birul lui Dragomir și a dat 504 aspri și iar a plătit Vladul pe Ghica și a dat 300 aspri pentru o gloabă. Și au vândut acești cameni mai sus scriși aceste ocine mai sus zise, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sat și dimprejuul locului. Drept aceea am dat și domnia mea lui Vladul ca

să-i fie lui ocină ohabnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clinească, după porunca domniei mele. Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Lăudat mare logofăt și jupan Dumitru mare spătar și Costandin vistier și Stanciul stolnic și Gonțea paharnic și jupan Mânea postelnic. Și ispravnic Ivașco mare vornic. Scris în luna lui Mai 2 zile, în anul 7092 (1584?).

† Io Mihnea Voevod din mila lui Dumnezeu domn.

(Locul Peceții)

DOMNIA LUI PETRU CERCEL

1583, Iulie — 1585, Aprilie 6.

1.

1583 (7092) Octomorie 9, București.

Porunca lui Petru Vodă Cercel, prin care întărește mănăstirii Govora și părintelui egumen Mitrofan, stăpânirea asupra satului Strâmba și balta Baciovil cu Coltova cea Mare și Coltova cea Mică.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru Voevod și domn a toată Țara Munteano-Românească, fiul marelui și prea frumosului Pătrașcu Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, sfântei mănăstiri ce se numește Govora, unde este hramul preacuratei stăpâniei noastre Născătoare de Dumnezeu, și pururea Fecioarei Maria, ca să-i fie satul ce se numește Strâmba toată și cu tot hotarul, pentru că au fost dat și adăogat jumătate de sat, de Petru Fătul logofătul și de Țalapie logofătul, încă din zilele răposatului Radul Voevod ce se numea Călugărul, de a lor bunăvoie, ca să le fie vecinică pomenire și de întărire și hram sfintei mănăstiri mai sus zise.

Iar când au fost în zilele Mihnei Voevod, iar fiii lui Țalapie logofătul, Barbu și Negrea, ei au fost vândut și cealaltă jumătate dintr'acest mai sus zis sat, vecinicilor dintr'acel sat, drept 23.000 aspri și fără știrea mănăstirii. Apoi în vreme ce a înțeles egumenul și toți călugării, ei au chemat pe feciorii lui Țalapie logofătul, ce-i mai sus anume scriși în-

intea Mihnei Voevod și au stătut față înaintea domniei sale; apoi Mihnea Voevod au judecat pre dreptate și pre legea lui Dumnezeu, să întoarcă călugării acești mai sus scriși bani 23.000, și îndată au întors călugării acești mai sus scriși bani, 23.000. Iar când a fost acum în zilele domniei mele, iarăși nu s'au putut odihni călugării de către acești mai sus scriși vecinici și au venit de față înaintea domniei mele și vrea vecinicii ca să întoarcă acești mai sus ziși bani, 23.000, să se facă proprietari; iar domnia mea am căutat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea sfintei mânăstiri ce se numește Govora și părintelui egumen Mitrofan să lepede acești mai sus ziși aspri 23.000, și să fie tot satul mai sus scris, sfintei mânăstiri, cu tot hotarul și cu dumbrava și cu balta ce se chiamă Baciovul, și cu toate cotiturile și Coltova cea Mare și Coltova cea Mică cu toate gârlele, să fie mânăstirii ce s'au scris mai sus, și părintelui iegumen Mitrofan, mai sus scrise moșii ohabnice în veaci, și de nimenea să nu se clătească după hotărârea domniei mele.

Mărturii am pus domnia mea: jupân Mihail vel vornic și jupân Petrea vel logofăt și Dumitru spătarul și Tudor viștierul și Petrea comisul și Gheorghie stolnicul și jupân Staicu vel postelnic și eu Iovașca ot Boșoara, am scris în scaunul cetății ce se numește București, Octombrie 9, anul 7092.

Io Petru Voevod.

Arhivele Statului Craiova, Condica Mânăstirii Govora, filele 393-95.

2.

1583 (7092) Noembrie 15, Craiova.

Cartea lui Mihai vel ban al Craiovei dată mânăstirii Coșuna de lângă Craiova, ca să-i fie moșie în Smârdășteț.

15 Noembrie 7092 (1583). Scris-am eu Mihai vel ban al Craiovei această a mea carte, sf. și dumnezeieștii mânăstiri ce se numește Coșuna, de lângă Craiova, hramul sfântului ierarh și făcătorul de

minuni Nicolae al Miralichii, ca să-i fie moșie în Smârdășteț, partea lui Frățilă și a feciorilor lui toată, ori cât se va alege; pentrucă au furat feciorii lui Frățilă de la o moară hiarele, iar Dobra i-au prins încă în zilele lui Vintilă Voevod și au pus prețul ei 3000 de aspri și s'au împăcat de i-au iertat.

Și au fost moșia în bir, iar Dobra au plătit birul 2600 aspri, până o au scos dela Radul Voevod. După aceia feciorii lui Frățilă, ei așa au pârât înaintea Radului Voevod, cum că au dat-o jumătate, iar Radul Voevod au dat feciorilor lui Frățilă lege 12 boeri ca să jure. Și au jurat cum că au dat moșia jumătate. Iar într'aceia, Dobra a luat 24 de boeri să jure și au jurat înaintea Radului Voevod cum că i-au dat toată moșia. Și au luat boii acelor 12 boeri și au luat moșia lor. După aceia, feciorii lui Frățilă, iar au venit înaintea Radului Voevod, de s'au pârât, iar Radul Voevod au căutat și cartea mai sus zișilor de jurământ și au văzut cum au fost feciorii lui Frățilă vinovați și au plătit ei capetele lor cu moșia lor toată, vrând să-i spânzure Radul Voevod pentru pâră, ci încă i-au iertat și Radul Voevod. După aceia, Dobra a vândut această mai sus zisă moșie lui Ștefan clucer drept 5000 de aspri, de a ei bună voie și cu știrea a mulți megiați, iar Ștefan clucer, el o au dat sfântei mânăstiri Coșuna. Iar când este acum, sfânta mânăstire a avut pâră înaintea mea cu nepoții lui Frățilă și așa pârau nepoții lui Frățilă, cum că au cumpărat ei moșia dela Dobra și au fost luat-o Ștefan clucer în silnicie. Intr'aceia am căutat și am judecat eu Burtea și cu Cazan vorniciei, pe dreptate și pe lege și am văzut și cartea răposatului Alexandru Voevod, cum au cumpărat Ștefan clucer.

Deci au rămas nepoții lui Frățilă mincinoși înaintea mea.

Și am scris eu Vladul grămaticul cel mic, în scaunul Craiovei...

Arhivele Olteniei, XII, pag. 377.

3.

1584 (7092) Iulie 22.

Porunca lui Petru Cercel, prin care întărește lui Pătru Văcrescul, lui Dan, lui Dragu, lui Stan și lui Cozma, stăpânirea asupra satului Hlemna, moștenire dela banul Pârveu și banul Barbul din Craiova.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Pătru Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul lui Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Pătru Văcrescului și lui Dan și Dragul și Stan și Cozma și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor moșie Hlemna, tot da preste toate hotarale, însă să știe hotarale: du pre apa Jăiului pre valea Pietroii și până la calea Brestii și pă piscul Pietroii pre drumul cel bătrân, până în gura pârailor, din gura pârailor până în calea Diului și până la piscul rumânilor, pentruca ace moșie ce a fost mai sus zisă, au fost a banului Pârveu și a banului Barbului ot Craiova. Și iar banul Pârveu și banu Barbu, ei au miluit pre ale lor slugi ce s'au zis mai sus, cu acele moșii pentru slujba ce au slujit cu dreptate și cu credincioasă slujbă și cu vărsare de sânge. Și au văzut domnia mea și bătrânele cărți ale răposatului Basarab Vodă cum că i-au fost miluit. Pentru aceasta au dat și domnia mea, acestor oameni ce s'au zis mai sus, această moșie ca să fie lui moșie ohabnică, fiilor lui și strănepoților lui și de către nimeni să nu să clătească după porunca domnii mele. Iată și mărturii am pus domnia mea, jupân
. i procit.

Iulie 22 zile, leat 7092.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, fila 732.

4.

1584 (7093) Septembrie 5, Târgoviște.

Porunca lui Pătru Cercel prin care întărește lui Radu vel armaș stăpânirea asupra Moșiei Cioroiu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Pătru Voivod și domn a totă pământul Țării Rumânești, feciorul marelui și prea bunului Pătrașco Voivod, nepotul Radului Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele cinstului dreptorului (sic) domnii mele jupân Radu vel armaș, pentrucă i-am dat lui moșie în Cioroiu dela Tatul și dela fi-său Vintilă, toată partea lor oricâtă să va putea alege, însă să știe din tot satul Cioroiu a șase parte, pre care o au cumpărat cinstit îndreptătorul domnii mele, jupân Radul vel armaș, această mai sus numită parte de moșie a șasea parte de moșie din Cioroiu, dela Tatul și dela Vintilă fi-său, în asprii gata 8500 și au vândut satul împreună cu fi-său Vintilă această numită mai sus moșie, de a lor bunăvoie și cu știre tuturor megiașilor demprejurul locului din sus și din jos și din'nainte domnii mele; pentru aceasta am dat domnia mea cinstului și îndreptătorului domnii mele jupân Radul vel armaș, pentruca să i fie lui moșie ohabnică, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și de către nimeni neclătit preste zisa domnii mele.

Însă și mărturii am pus domnia mea: jupân Danciul vel vornic, jupân Miroslov vel logofăt, jupân Ianache vel vistier, jupân Teodosie vel spătar i Pale vel comis i Gheorghe vel stolnic i Dumitru vel păharnic i Staico vel postelnic. Și ispravnic Danciul vel vornic.

Și am scris eu Vasile logofătul, în oraș în Târgoviște. Septembrie 5 zile, leat 7093.

Arhivele Statului, București, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, fila 451.

5.

1585 (7093) Ianuarie 13, Târgoviște.

Fragment din cartea lui Pătru Cercel Voevod, fiul lui Pătrașcu Voevod, prin care întărește lui Stanislav, lui Neagoe și lui Târgovișteanul, stăpânire peste satele Plenița, Păstaia, Strâmba și Gemeni și peste săliștea Orodellul, care se hotărăște cu Glogova, Piatra și Intorsura Brabovei.

. a toată Țara Rumânească, fiul marelui și prea bunului răposatului Pătrașco Voevod, nepot prea cinstitului Radu Voevod, dă domnia mea această carte a domniei mele lui Stanislav, lui Neagoe și lui Târgovișteanul și cu copiii lor câți Dumnezeu le va dărui, pentru ca să le fie satul Plenița și Păstaia cu tot hotaru și Strâmba cu Gemeni și iarăși să le fie săliștea Orodellului, care să hotărăște cu Glogova și cu Piatra și până la întorsura Brabovei, pentru că a slujit cu slujbă dreaptă. Și după ce am văzut Domnia mea multe cărți vechi dela alți domni bătrâni pentru Voevod și cartea Radului Voevod cel Frumos, și cartea lui Vintilă Voevod și a lui Moise Voevod și cartea Radului Voevod cel Bun și cartea lui Pătrașcu Voevod și cartea [Mih]nei Voevod și încă alte multe cărți vechi, pentru aceste sate de moștenire mai sus zise. Stricându-se aceste cărți, le-am făcut cu, pentru aceste sate domnia mea și am dat lui Stanislav și lui Neagoe și Târgovișteanului ca să le fie moșie de moștenire lor și copiilor lor și nepoților și de către nimeni domnia mea: jupân Danciul vel vornic și jupân Miroslav vel logofăt și Ianache vistierul și Staicul spătarul și Gheorghe stolnicul și Radu comisul și Dumitru paharnic.

Am scris în orașul de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 13 zile și dela Adam până acum la anul 7093.

Cu mila lui Dumnezeu, Domn, (ss).

(L. P.)

Arhivele Olteniei, IV, pagina 51.

6.

1585 (7093) Ianuarie 28, Târgoviște.

Porunca lui Petru Vodă Cercel, prin care întărește stăpânirea asupra satului Plenița și Siliștei Păstaia, lui Radu vel comis, Preda vel paharnic și Stroe vel comis.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Petru Voivod și domn a toată Țara Rumânească, fecioru marelui și prea bunului Petrașco Voivod, nepotu Radului Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului dregătorului domniei mele Radului vel comis și boiariului domniei mele, jupan Preda vel paharnic i Stroe vel comis și feciorilor lor, câți Dumnezeu le va dărui, pentru că am dat lor satul Plenița și cu siliștea Păstaia, tot cu tot hotarul de peste tot, care au fost a lor bătrână și dreapte moșii de moștenire. Iar după aceia au avut pără în naintea domnii mele cu Albul și cu Sutilă și cu Cioroviță și cu Oprea și cu alți săteani Pleniceani, cu toții. Și așa părâia Albul și Sutilă i Cioroviță, Oprea și toată ceata lor, în naintea domnii mele, cum că moșia Plenița și cu săliștea Păstăii sânt ale lor bătrâne și drepte moșii și de moștenire. Deci însumi domnia mea am căutat și am judecat pe lege și pe dreptate și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am cercetat și am văzut domnia mea și cărțile ale altor domni mai de nainte vreme, cartea Vladului Vodă și cartea Radului Vodă, care au perit în Râmnic, și cartea Radului Vodă, unchiul domnii mele și cartea lui Pătrașco Vodă tatăl domnii mele, cum că au fost moșia Plenița și cu Păstaia bătrâne și drepte moșii și de moștenire dela banul Vladul, unchiul cinstitului dregătorului domnii mele, jupan Radul vel comis.

Drept aceia am dat Albului și lui Sutilă și Cioroviță, Oprii și tuturor săteanilor Pleniceani lege 12 boiari, anume: Radul ot Colareți, Drăghia din Tâmba, Lupul din Rudari i Lupul din Sulari,

Manea din Smârdășteț, Ureache din Sălcuța, Erana și Dumitru, Petco din Rădovan, Cârstea din Crasna și din Stângăcioaia Oprea, ca să jure cum că iaste a lor moșia Plenița și Păstaia de moștenire. Iar ei nici cum n'au putut aduce leage la zi și la soroc și au rămas de leage de naintea domniei mele. Pentru aceasta am dat domnia mea, cinstitului dregătoriului domniei mele jupan Radului vel comis și fraților lui jupan Preda vel paharnic și Stroe vel comis, pentru că am dat lor moșie de moștenire și ohamnică lor și feciorilor lor, nepoților lor și strănepoților lor și de nimenea neclătit peste zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dumitru vel ban Craiovschi, Danciul vel vornic, Miroslov vel logofăt, Enache vel vistier, Staicul vel spătar, Gherghe vel stolnic, Radul vel clucer și Radul vel comis, Dumitru vel paharnic, Udriște vel postelnic. Ispravnic Miroslov vel logofăt.

Scris-am eu Stan Diaconul, în scaunul Târ-goviște.

Ghenarie 28 zile, leat 7093.

Arhivele Statului, București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Mănăstirilor Căluul și Bucovățul, filele 568-570.

DOMNIA LUI MIHNEA TURCITUL

1585 Aprilie — 1591 Februarie.

1.

1585 (7093), Aprilie 19.

Cartea lui Radu vel armaș, Preda vtori spătar și Stroe vtori postelnic, prin care dăruiesc mănăstirii de-la Ceturoaie, satul Puleanii.

Scriu eu Radu vel armaș și jupân Preda vtori spătar și jupân Stroe vtori postelnic, această a noastră carte sfinte mănăstiri de-la Ceturoaie, pentru că să fie satul Puleani părțile noastre cu moară din Răuleni (?) și râul, pentru că iaste a noastră bătrână și dreaptă moșie și moștenire. Și iar să fie satul Chintști, partea lui Călin cu moara, pentru că au rămas și au fost dat Călin două sprezece mii aspri lui Radu vel armaș și neavând Călin ca să plătească, au dat partea lui cu moara și noi am dăruit și am miluit pe sfânta mănăstire.

Deci când va plăti acești 12.000 aspri și așa am dat la sfânta mănăstire de bună voia noastră. Iar cine om va sparge această pomană și va face nouă hiclenie, lăsăm blestem ca să fie supt blestemă în veci. Amin.

(Locul peceții).

Aprilie 19 zile, leat 7093.

Arhivele Statului, București, Bunuri Publice, Nr. 722, Con-dica Mănăstirei Căluul și Bucovățul, fila 503.

2.

1586 (7094) Iulie 18.

Porunca lui Mihnea Voevod Turcitul, prin care întărește lui Pârvul vel clucer, satul Bucovățul cu toate hotarele.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și Domn a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și prea milostivului, răposatului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregătoriului domniei mele, jupan Pârvul vel clucer și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Bucovățul peste apa Jiului, tot cu toate hotarele ceale bătrâne de peste tot hotarul, veri câtă se va alege și pă apa Jiului la deal, până în hotar din gura Leamnii și pe matcă până unde stă împreună cu hotarul Breastei și la vale pă hotar al Iamnicului și pre câmp până în hotarul Cornățelului cel bătrân și pen pădure până în hotarul Vârvorului. Pentru ca acest mai sus zis sat Bucovățul au fost dreaptă și bătrână moșie a jupânului Marcei Postelnicul și a jupâneasii lui Marăii, nepoata jupânesii Velicăi ot Șitoaia, din partea Radului postelnic și frate-său jupân Radu postelnic, feciorul lui Matei al Margăi, nepotul Pârvului banul ot Craiova, ginerile cinstitului dregătoriului părintelui domniei mele, jupân Stepan biv vel clucer, cumnat cinstitului dregătoriului domniei mele jupân Pârvul vel clucer. Apoi când au fost în zilele răposatului Pătru Vodă cel Tânăr, feciorul Mircei Voevod, iar acest sat ce am zis mai sus, el au fost dat într'o năpaste a unui turc Solac, și așa pârăia acel mai sus zis Solac înaintea răposatului Pătru Voivod, feciorul Mircii Voevod, cum că i-au fost furat o traistă cu 30.000 de aspri turcești.

Intr'aceia răposatul Pătru Voivod, domnia lui au căutat cu toți cinstiții dregătorii domnii lui și au flat cum că acest sat mai sus zis Bucovățul au fost vinovați de furtișagu acestui turc Solac, ce

s'au zis mai sus și atuncea într'aceia vreme și jupan Marcea postelnic și frate-său cel mai mic. Drept aceia răposatul Pătru Voivod, domnia sa au întrebat pe acești boiari ce scriu mai sus cum să plătească satul lor acest mai sus zis turcului Solac, iar jupan Marcea postelnic și frate-său Radul postelnic, iar ei nici cum n'au vrut să dea, să plătească satul lor, ce s'au zis mai sus Bucovățul, ci s'au lepădat de el dinaintea lui Pătru Voivod și le-au zis să să plătească ei de acel turc Solac ce s'au zis mai sus, și să le fie lor sat și moșie în veci; iar satul Bucovățu dintr'aceia vreme, el n'au avut bani ca să să plătească de aceasta mai sus zisă năpaste, și au luat 30.000 de aspri cu dobândă dela un ovreaiu de s'au plătit de acel turc Solac. Iar după aceasta n'au fost multă zăbavă, ci au luat domnul Dumnezeu domnia dela Pătru Voivod. Și după aceasta au dăruit și au miluit domnul Dumnezeu și cinstitul Impărat pre părintele domniei mele, Io Alixandru Voivod, cu domnia în Țara Rumânească. Iar acest sat ce s'au zis mai sus, anume Bucovățul, iar ei nici cum n'au putut să plătească acei 30.000 de aspri ce i-au fost luat dela acel ovreaiu mai sus zis, pentrucă au fost între ei oameni săraci și nevolnici, ci au căzut și 'au rugat și au plâns înaintea cinstitului dregătoriului părintelui domniei mele Io Alixandru Voivod, jupân Stepan biv vel clucer, ca să-i plătească de către acel ovreaiu ce s'au zis mai sus, de acești 30.000 de aspri și satul să fie moșie în veaci.

Intr'aceia cinstitul dregătoriul părintelui domniei mele, jupân Stepan biv vel clucer, el n'au cutezat așa să-i plătească, ci iar au întrebat pe Marcea postelnic și pe frate-său Radu postelnic, cum vor zice acei boieri, vor să plătească ei satul lor au nu. Iar acești boiari ce s'au zis mai sus, Marcea postelnic și frate-său Radu postelnic, ei iar s'au lepădat de acest mai sus zis sat, ci l-au iertat denaintea răposatului părintelui domniei mele Io Alixandru Voivod în divan, să să plătească acest sat, ce s'au

zis mai sus. Intr'aceia cinstitul dregătoriului părintelui domniei mele jupan Stepan biv vel clucer, el au dat și au plătit această datorie și năpaste ce s'au zis mai sus, acești 30.000 de aspri în mâna aceluși ovreaiu ce s'au zis mai sus, denaintea răposatului părintelui domniei mele Alixandru Voivod și denaintea cinstiților dregătorilor părintelui domniei mele, în divan. Și tot au ținut cinstitul dregătoriului părintelui domniei mele Alixandru Voivod, jupan Stepan biv vel clucer, până s'au pristăvit el, Dumnezeu să i iarte sufletul unde va fi! După aceia și feciorul lui cinstitul dregătoriului domniei mele jupan Pârvul vel clucer, până acum în zilele domniei mele. După aceia au venit înaintea domniei mele cinstitul dregătoriului domniei mele, jupan Nica vel armaș și jupâneasa lui Maria, împreună cu soru-sa jupâneasa Marga. Și așa pârâia cinstitul dregătoriului domniei mele jupân Nica vel armaș, ce s'au zis mai sus și jupâneasa lui Maria cum că nu ține numai partea jupânului Pârvului banul al Craiovei, jupâneasa Marga, ci ține și partea Radului postelnic dela Pinoasa, iar jupâneasa Marga, ia iar pârâia pe jupâneasa Maria cum că ține ia și mai mult.

Intr'aceia domnia mea am adunat satele al Pârvului banul și al Radului postelnic și al Neagoe Basarab Voevod de față toate, iar acest sat ce s'au zis mai sus Bucovățul cum că au fos scris la Craiovești, încă nu numai aceste sate, ci multe sate care s'au vândut, iar nu au miluit. Apoi domnia mea n'am crezut, ci am dat domnia mea cinstitului dregătoriului domniei mele jupan Nicăi vel armaș și jupâneasei lui Mariei, însă împreună cu jupâneasa Marga, ca să-și aleagă aceste mai sus zise, sate care iaste partea lui Neagoe Basarabâ Voevod și partea Pârvului banul Craiovei și partea Radului postelnic din Pinoasa.

Trimis-am domnia mea și carte la acești 12 boiari ce sânt mai sus ziși anume: Ivan biv vel logofăt ot Ruda i Datco clucerul i Pârvul postelnic ot Bârsești i Dumitru slujitorul ot Plata i Stan pār-

călab ot Bârza i Tudor ot Ișalnița i Stama ot Gostavăț i Hamza ot Crețești i Rădăcină ot Brănești i Preda ot Dragomirești i Buzoianul ot Leamna i Stan logofăt ot Negoiești i Căzan vornic și au ales partea lui Neagoe Basarabâ Voevod, toată să fie domnească, iar partea Pârvului banul, să fie a jupâneasei Mărgăi, iar partea Radului postelnic, să fie a jupânului Nicăi vel armaș. Și după aceia încă și am întrebat domnia mea pe acești 12 boiari, ce sânt mai sus ziși, de acest mai sus zis sat Bucovățul, cum știți voi boiari cu sufletele voastre, de rândul acestui sat ce s'au zis mai sus. Iar acei 12 boiari ce s'au zis mai sus, ei așa au zis cu sufletele lor și au mărturisit naintea domniei mele și naintea cinstiților dregătorilor domniei mele, pentru acest sat Bucovățul ce s'au zis mai sus, el le-au fost răscumpărat de cinstitul dregătoriului părintelui domniei mele Alexandru Vodă, jupân Stepan biv vel clucer, de aceia năpaste, ce s'au zis mai sus, de 30 de aspri gata. Și așa am lăsat de acum înainte să nu mai aibă amestec nimenea din neamul jupâneasei Mariei și a jupâneasei Mărgăi.

Drept aceia iarăși, pre carele va aleage Domnul Dumnezeu, după răposarea domniei mele, a fi Domn Țării Rumânești din fiii domniei mele, sau din alt neam, acela să aibă a înnoi și a întări această carte a domniei mele, acela Domn să-i fie sufletul lui cinstit cu dreptii în viața veacinică, iar care va sparge această carte a domniei mele și a celor 12 boiari, acela să fie proklet de 318 părinți cei din Nikeia și să aibă parte cu ceiace striga asupra Domnului nostru și Mântuitorul Iisus Hristos: ia-L, ia-L, răstignește-L pre El! Sângele Lui asupra lor și asupra filor lor.

Au fost și va fi în veac. Amin.

Drept aceia am dat domnia mea dregătoriului domniei mele, jupân Pârvul vel clucer și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lor, moșie ohabnică și de nimenea să nu să clătească peste zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Ia-

nache vel ban al Craiovei și jupân Mitrea vel vornic i jupân Chisar vel logofăt i Pătru spătar i Paraschiva vel vistier i Radul comis i Vintilă stolnic i Radul paharnic i Nicola portar i jupân Gheorghe vel postelnic și ispravnic Chisar vel logofăt.
Iulie 18 zile, leat 7094.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, No. 722, filele 815-19.

3.

1585-1586 (7094).

Cartea lui jupân Radu, fost mare spătar și a fraților săi din Oteteliș, prin care fac danie mănăstirii Sfântul Pavel, dela Stagora din muntele Atonului, siliștea Mișina.

Vă imia Otța i Sna i stgo Dha, amin. Scris-am noi boiarii din Cepturoaia, noi robii lui Dumnezeului Is[us] H[risto]s, jupân Radul ce am fost mare spătar și cu frații miei, Radul postelnic și iară Radul postelnic din Oteteliș și Dragomir spătar și Preda spătar și Stroe postelnic, aceasta a noastră scriptură, aceștii sfinte mănăstiri dela Stagora, din muntele Atonului, ce să chiamă sfeti Pavel, la hramul marelui Mucenic Gheorghe, să să știe cum am miluit noi această sfântă mănăstire cu o siliște anume Mișina ce să hotărăște cu Jdegla și din jos cu Desa, de am miluit de bunăvoia noastră toți frații, cum să-și facă aici metoh să fie părinților de hrană și de răpaos, iară noao de pomană și părinților noștri pomană de veac.

Și am scris noi și pre părinții noștri la pomeanic, să ne fie pomană, iară după moartea noastră, cari să vor afla din ruda noastră și din neamul nostru, să n'aibă a sparge această a noastră pomană. Iară carele va îndrăzni a sparge a noastră pomană, acela să fie procler și anathema de 318 părinți dela Nicheia și să-l judece cu Iuda și cu Aria.

Și mărturii am pus: ban Calotă den Grădiște,

Danciul vornic den Brâncoveani, postelnic Dumitru din Vălcănești și Bărbuia den Valeani.

Leat 7094.

(L. P.) (L. P.) (L. P.) (L. P.) (L. P.) (L. P.)

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Mănăstirea Horezu, Condica Nr. 449, filele 373-374.

4.

1586 (7095), Decembrie 25.

Porunca lui Mihnea Voevod Turcitul, prin care întărește lui Pârvul vel clucer, toată partea Florei vătaful, din moșia Mărăcini.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Io Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele cinstitului boieriului domnii mele, jupân Pârvul vel clucer și cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moșie în Mărăcini, partea Florei vătaful, toată ori câtă să va alege din câmpu, din pădure și din apă și cu viile, pentrucă acea mai sus zisă moșie, o au fost agonisit tatăl cinstitului boieriului domnii mele jupân Pârvul vel clucer, ce au fost miluit pe Florea vătaful cu această moșie. După aceia Florei vătafului i s'au întâmplat moarte și nu au rămas fecior din el, ci au rămas numai muierea lui anume Mușa.

Apoi au închinat această moșie Pârvului vel clucer, de a ei bună voie. După aceia cinstitul dregătoriului domnii mele jupân Pârvul vel clucer, el o au dărui cu 2500 aspri gata și o au îmbrăcat cu haine bune. Și iar să fie cinstitului boieriului domnii mele jupân Pârvului vel clucer, moșia în Stejar piartea Florei vătaful toată, oricât să vă aleage de pretutindenea și cu viile, pentrucă această mai sus zisă moșie o au cumpărat Florea vătaful dela Marcea din Stejar. Apoi Florea vătaful murind și nerămâind fecior de dânsul, numai ce au rămas muierea lui anume Mușa. Intr'aceia Mușa, ia au venit

înaintea domnii mele de au adaos și au înfrățit pre cinstitul boieriul domniei mele jupân Pârvul vel clucer, pre jumătate de moșie de peste tot; iar cinstitul boieriul domnii mele, jupân Pârvul vel clucer, el o au dăruit cu un conțeș de grană vrednic de 1000 de aspri gata și cu un tambar de grana, prețul 1300 de a-pri gata. Și așa au înfrățit și au vândut Mușă, muierea Florii vătafului, mai sus zisa moșie cu a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din naintea domnii mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea cinstitul dregătoriului domniei mele, jupân Pârvului vel clucer, ca să-i fie mai sus zisa moșie de moștenire și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu se clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pre jupân Mitrea vel dvornic și jupân Ștefan vel logofăt și jupân Pătru vel spătar și jupân vel viștier și jupân Radul vel comis și jupân Vintilă vel stolnic și jupân Vladul vel paharnic și jupân Gherghe vel postelnic și ispravnic jupân Ștefan vel logofăt.

Și am scris eu Stanciul grămăticul, în luna lui Decemvrie 25 zile și dela Adam până acum curgearea anilor, văleat 7095.

Io Mihnea Voevod. (pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 169-170.

5.

1587 (7095), Aprilie 9, București.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește lui jupân Pârvul marele clucer, dreptul de stăpânire peste satul Cioroiul, cumpărat dela mai mulți oameni,

Cu mila lui Dumnezeu, Eu Mihnea Voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui

și pre bunului Alixandru Voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele cinstitului dregătorului domnii mele jupân Pârvului marele clucer și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie Cioroiul, toată veri câtă să va alege din cîmp și din apă și din pădure și de preste tot hotarul, pentrucă am cumpărat o jupân Pârvul marele clucer aceasta ce s'au zis mai sus moșie, dela Drăgan drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat cinstitul dregătoriului domnii mele jupân Pârvul marele clucer moșie în Cioroiu, partea lui Dumitru toată drept 700 de asprii gata. Și iar au cumpărat cinstitul dregător al domnii mele jupân Pârvul marele clucer moșie în Cioroiu, parte Stoicăi toată drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat cinstitul dregătoriului domnii mele jupân Pârvul moșie în Cioroiu, parte lui Dumitru toată drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat cinstitul dregătorului domnii mele jupân Pârvul marele clucer parte Stoicăi toată, drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat dregătoriului cinstitul domnii mele jupân Pârvul marele clucer parte Radului toată, drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte Ratii toată, drept 500 de asprii; și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte lui Lazăr toată, drept 500 de asprii; și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte lui Dragomir toată, drept 600 de asprii gata; și iar au cumpărat jupân Pârvul clucer parte Stoicăi drept 600 de asprii gata; și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte Mârzii toată, drept 600 de asprii gata. Și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte Stancului toată, drept 700 de asprii gata; și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte lui Crăciun toată, drept 600 de asprii gata; și iar au mai cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte Vlaghii toată, drept 500 de asprii gata. Și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte lui Neagoe toată, drept 500 de asprii gata; și iar au cumpărat jupân Pârvul marele clucer parte lui Voico

toată, drept 500 dă asprii gata. Și încă au și plătit cinstitul dregătorul domnii mele jupân Pârvul marele clucer pre acești oameni ce s'au zis mai sus, de toate dăjdiile domnii mele într'un ană.

Și au vândut acești ce s'au zis mai sus oameni de a sa bună voe și cu știre tutuor megiașilor din sus și din jos și din naintea domnii mele. Drept aceia am dat și domnia mea cinstitului dregătorului domnii mele jupânului Pârvului marelui clucer ca să fie această ce s'au zis mai sus moșie și ohabnică feciorilor, nepoților, strănepoților și de nimeni să fie neclătit preste zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Iane marele bană al Craiovei și jupan Chirca marele logofăt și jupân Pătru marele spătar și jupân Miroslav marele vistier, Radu comis i Vintilă vel stolnic i Vladul marele păharnic și jupân Stoica vel post.

Și am scris eu Stanciul, în scaunul Bucureștilor.
Aprilie 9 zile, leat 7095.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 758-60.

6.

1587 (7096), Noemvrie 7, București.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul prin care întărește stăpânirea lui Armag banul, asupra moșiei Lumașu.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat am domnia mea această poruncă a domnie mele slugii domniei mele lui Armag banul, ca să fie lui moșia dela Lumaș, partea Barbului și a lui Hămărad și a lui Gropeai și a Băluței, însă 2 tunii și jumătate. Și ori să fie slugii domniei mele lui Armag banul și partea lui Hămărad feciorul Stanei, doă pentru că aceste mai sus zise moșii au fost de baștină ale acestor oameni

ce s'au zis mai sus. După aceia Stanciul cu 5 inși, ei singuri au venit la sluga domniei mele Armag banul de le-au vândut ei de a lor bună voie, drept 12.000 asprii. Și iar au cumpărat sluga domniei mele Armag banul moșie la Lumaș, dela feciorii Unturii jumătate de funie, drept 2000 asprii gata, însă partea ce o au fost cumpărat feciorii lui Untură dela Stana. Și iar au cumpărat Armag banul moșie dela Lumaș, dela feciorii lui Untură părțile lor toate, drept 200 de asprii, însă o funie de moșie. Și iar să fie slugii domnii mele lui Armag banul Lumașul tot, cu toate hotarele, pentru că l-au cumpărat dela acei mai sus ziși oameni drept 14.000 aspri, însă hotară să se știe dela Coșovenii de Sus, dela Vierzuri drept încă la Lacul Limpede în jos și în jos până la Fântâna Babei, până la capul lacului Nedei den jos și în jos, până la Lacul cu Plopi și deacolo până în lacul Lumașului și cale încă la Lacul Sărat, de către Ghindeni, pe calea Rugului în drept, până la capul Poianii din jos și de acolo drept până la capul de sus și drept până la padina Vulturului și de acolo până la Urzici și de către Ciulinici pe unde au hotărât 12 boeri și de către Biroslaveni, la piscul Lumașului la fântână și de acolo preste pisc drept până la măgură, drept până la piatră, unde a fost buciumpul și până la copaciul gemănărat, de acoloa drept până la răspântii și până la măgură, în drept până la Vârtop și iar se împreună la Vezunii.

Pentru aceia au dat și domnia mea slugii domniei mele Armag banul, ca să-i fie lui satul Lumașul tot cu tot hotarul, stătător și ohabnic lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui, și de nimenea să nu se clinească după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe cinstitul boerul domniei mele jupan Cesar vel dvornic i jupan Dumitru vel logofăt i Pătru spătaru i Miroslav vistierul i Radul Comisul i Vintilă stolnicul i Vladul paharnicul i Iane vel postelnic și

ispravnic Cesar dvornicul. Și am scris eu Hamza în orașul Bucureștilor, în luna lui Noembrie 7, leat 7096.

Io Mihnea Voevod.

(L. P.)

Condica Mănăstirii Sadova.

7.

1588 (7096), Iunie 5, București.

Porunca lui Mihnea Turcitul, prin care întărește mănăstirii Coșuna de lângă Craiova, satul Săculul și siliștea Bucovățul, ce le aveau dăruite de jupâneasa Slavna și fiica ei Stanca.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei și dumnezești mănăstiri de lângă Craiova, ce să numeaște Coșuna, unde iaste hramul sfântului și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii și sfinților și dumnezeștilor părinți, cari petrec într'acest sfânt loc, ca să-i fie satul Săculul și siliștea care trece apa Jiului ce să chiamă Bucovățul tot cu tot hotarul, pentru că acest sat și săliște, el au fost de moștenire al jupâneasei Slavnei și a fiesa Stancăi din Bratovoești. Deci jupâneasa Slavna și fiesa Stanca, iale au venit înaintea răposatului părintelui domnii mele Io Alexandru Voevod, de au dat și au închinat acest sat ce s'au zis mai sus Săculul și săliștea Bucoviciorului la sfânta mănăstire ce s'au scris mai sus, iale de a lor bună voe și de naintea domniei lui, ca să fie lor veacinică pomenire, lor și părinților lor, iară sfinților și dumnezeștilor călugari, cari lăcuiesc într'acel lăcaș (de hrană). Și au scris la sfântul pomeanic, la sfânta proshomidie numele lor și a tuturor rudeniilor lor. Și am văzut însumi și domnia mea și am citit cartea răposatului părintelui domnii mele Io Alexandru Voevod și cartea răposatului arhiereu mitropolit vlădica chir Evthimie cu blestem. Și încă atuncea, când au închinată acest sat și săliște ce

s'au scris mai sus jupâneasa Slavna și fii-sa Stanca și feciorii Stancăi, anume Barbul și Hamza (loc alb) care s'au scris mai sus răposatul arhiereu mitropolit vlădica chir Evthimie și cinstitul și prea sfințitul părintele episcopul Mihail al Râmnicului Iară când au dat Domnul Dumnezeu domnii mele de am eșit din țara domnii mele și am mers domnia mea către cinstita Poartă. Deci cinstitul dregătoriul domniei mele jupân, el încă au eșit cu domnia mea din Țara Rumânească. Iar când au fost în zilele lui Pătru Voevod, feciorul lui Petrașco Voevod, iar feciorii Mariei Danciul și Radul și așa pârâia cum că au fost acest sat Săculul și săliștea Bucoviciorului a lor de moștenire. Iar într'aceia domnia lui au căutat și au judecat pre dreptate și pre leage cu toți cinstiți dregătorii domnii lui și au văzut și au citit cartea răposatului Alexandru Voevod și cartea răposatului arhiereu mitropolit vlădica chir Evthimie de închinăciune și cu blestem de rămas Și au dat domnia lui acest sat ce s'au zis mai sus sat și săliștea sfintei și dumnezești mănăstiri și sfinților și dumnezeștilor călugari ce lăcuiesc într'acel lăcaș și să fie precum s'a închinat mai de nainte vreame aceste mai sus zise moșii sfintei mănăstiri iar Danciul și Radul iar Danciul și Radul iar călugării (fiind stricat hrivolul) (sic) iar Danciul și Radul și cartea răposatului părintelui vlădicăi Evthimie. Iar într'aceia călugării n'au vrut să-i lase nici cum, ci au chemat pe Danciul și pe Radul cu ale lor cărți bătrâne și de moștenire și s'au pârât dinpreună cu Danciul și cu Radul, iar înaintea lui Petru Voevod și au rămas Danciul și Radul cum mai mult amestec să n'aibă Danciul și Radul cu aceste mai sus zise sat și săliște. Și a fieștecărui să să știe hotarale și seamnele satului Săculului, din apa Jiului până și până și pre calea Țiganului și până în

drumul Seacăi și până în lacul Purcăreților și până lacul Ciutei și la fântâna Teiului și până și până în vadul Focșăi și până în apa Jiului și din apa Jiului în sus la Plopuț padina Cioroiului până în valea Spinișorului și până în capul Tufelor și pe calea Muntea-nului până în copăcel și până în gura Zloeștilor și Criva până în apa Jiului și încă și blestem am pus domnia mea : cine se va atinge și să ia acest sat, acest ce s'au zis mai sus, acestuia Domnul Dumnezeu să-i bată trupul lui, iar sufletul lui în veacul ce va să fie și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși, care au strigat asupra Mântuitorului nostru Isus Hristos : Ia-L, ia-L, Răstignește-L pre El, sângele Lui asupra noastră și asupra fiilor lor în veacii veacilor, amin.

Drept aceia au dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri ca să fie acest mai sus zis sat și săliște, întru moștenire ohamnice și de nime-nea să fie neclătit peste zisa domnii mele. Că iată și mărturii am pus domnia mea : jupân Chesar vel vornic i Dumitru vel logofăt i Miroslov vistier i Pătru spătar i Radul comis i Vintilă stolnic i Vlad paharnic i jupân Iane vel postelnic și ispravnic Dumitru vel logofăt. Și eu Răzmiriță logofăt, am scris în cetatea București.

Iunie 5 zile, leat 7096.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mânăstirilor Călușul și Bucovățul, Nr. 722.

8.

1588 (7097), Septembrie 1, București.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește mânăstirii Coșuna, stăpânirea asupra satului Cornățalul, ce-i fusese dăruit de jupân Stepan biv vel clucer, pe vremea lui Alexandru Voevod.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea Voevod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și prea

bunului Io Alexandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri ce să numeaște Coșuna, unde iaste hramul sfântului arhieru și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei, ca să-i fie satul Cornățalul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul, pentrucă acest mai sus zis sat au fost de moștenire al lui Marcea postelnicul din Șitoia, apoi Marcea postelnicul au fost pribegit în Țara Ungurească și au fost avut o credincioasă slugă anume Vișul, apoi Vișul au slujit mult printr'alte țări streine, iar Marcea postelnicul au dat și au miluit pe Vișul cu acest mai sus zis sat, pentru dreapta lui slujbă ce au slujit cu credință în țări streine, ca să-i fie în veci pomenire, iar Vișului să-i fie întru moștenire și ohabnică.

După aceia Vișul, el au vândut acest mai sus zis sat Cornățalul, cinstitului dregătoriului părintelui domnii mele Io Alexandru Voevod, jupân Stepan biv vel clucer, tatăl cinstitului dregătoriului domnii mele jupân Părvul biv vel clucer, drept 30.000 aspri. Și l-au vândut Vișul acest sat Cornățalul de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea răposatului părintelui domnii mele Io Alexandru Voevod și din naintea domnii mele.

După aceia Stepan biv vel clucer, el au dat acest mai sus zis Cornățalul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul la sfânta și dumnezeiasca ce iaste mai sus zisă, ce să numeaște mânăstirea dela Coșuna, ca să-i fie veacinică pomenire, lui și părinților lui, iar sfinților și dumnezeieștilor căluguri ce viețuesc și petrec într'acel sfânt loc, să le fie întru hrană și întru întărire.

După aceia călugării dela sfânta mânăstire ce iaste mai sus zisă au avut pără cu cinstitul dregătoriului domnii mele jupân Ivașco vel dvornic, înaintea răposatului părintelui domnii mele Alexandru Voevod, pentru acest sat Cornățalul. Și așa pâra Ivașco, vel dvornic, cum că n'au miluit Marcea postelnicul pe sluga lui Vișul, cu acest mai sus zis sat nici de cum, iar într'aceia domnia sa au căutat și

au judecat pe dreptate și pe leage cu toți cinstiții dregătorii domnii sale și au aflat domnia sa și încă au și mărturisit mulți dregători înaintea răposatului părintelui domnii mele Alexandru Voevod, cum că au fost miluit Marcea postelnicul pe Visul cu acest mai sus zis sat, și cum că au fost cumpărat jupân Stepan biv vel cluceriu dela Visul cu acel prețu ce iaste mai sus zis. Și au rămas Ivașco vel dvornic de judecată dinnaintea răposatului părintelui domnii mele, Alexandru Voevod.

Însă să i să știe hotarale și seamhale ceale bătrâne ale satului Cornățalului: lacul Bungețalului până în fântâna Grețimei, apoi pe pârâu până în lacul Ursului și pe sleamne până în piscu și până la stâna Panei. De acolo în jos pe marginea pădurii până în Ștubei și dela Ștubeu în sus pe apa Mătcii până în gura Cerului, și pe valea Cerului, drept până în lacul ce iaste lângă Calea Diiului și până în lacul Tomei și până în buza piscului Puiului și în valea lui Dobromir, drept în obârșia Țoței și până în piscul Guiului și până în valea Bolfei și matca până în rădăcina Clucerului și valea Pârâului până în Troian și Troianul până în Ulmuț.

Și iar să fie sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să numeaște Coșuna, tot locul și cu Braniștea și cu livezile din prepusul sfintei mănăstiri.

Și iar să i să știe hotarale și seamnele: Din piatra din Țarmare dela păr, până în stejariul între Ulmi, iar în stejariul din mejdină până în drum și pe drum până în Ulmul Palavului, pe gârlă până la podul Palavului și gârla până la Trestioară, pe colnicul Purcariului, pe Țarmure, până în Varnița sau între pomet. Pentru că aceaste mai sus zise locuri și livezi, fostu-l-au cumpărat jupân Stepan vel clucer dela craioveni drept 120 de porci grași și un porc câte 120 de aspri. Cîn peste tot 14.400 de aspri și drept 30 de vaci și o vacă câte 200 aspri, vin peste tot 6000 de aspri. Și au vândut craiovenii aceaste mai sus zise locuri și livezi lui jupân Stepan biv vel clucer, în zilele răposatului părintelui dom-

nii mele Alexandru Voevod, cu acest prețu ce iaste mai sus zis, de a lor bunăvoe și din naintea domnii sale.

Iar întru aceia jupân Stepan biv vel clucer, el au dat și au miluit sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce să numeaște Coșuna, cu acest mai sus zis sat Cornățalul și cu locurile și cu livezile ce sânt mai sus scrise, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui și să le fie veacinică pomenire.

Drept aceasta am dat și domnia mea sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să chiamă Coșuna, ca să-i fie acest mai sus zis sat Cornățalul și locurile și livezile întru moștenire și ohabnice și neclătite după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Chesar vel dvornic și jupân Dumitru vel logofăt și jupân Miroslov vel vistieru și Pătru spătariul și Radul comisul și Vladul paharnic și Vintilă stolnicul și jupân Iane vel postelnic și ispravnic, Dumitru vel logofăt și eu Răzmiriță, carele am scris în cetatea București, în luna lui Septemvrie 1 zile, văleat 7097.

Io Mihnea Voevod (pecetea gospod).

Arhivele Statului, Bunuri Publice, Condica Mănăstirii Bucovățul, Nr. 443, filele 54-55 v.

9.

1588 (7097), Septemvrie 18.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește lui jupan Radu fost mare armaș, dreptul de stăpânire asupra unei treimii din satul Cioroiul, ce a fost partea lui Nicolcea din Vlădeni.

Cu mila lui Dumnezeu, Eu Mihnea Voivod și Domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și pre bunului Alexandru Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, cinstitului boiarului domnii mele jupânului Radu ce au fost mare armaș și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dăru, ca săi-

fie din Cioroiu a treia parte, însă partea Nicolcii din Vlădeni toată veri câtă să va alege du preste tot hotarul și du pretutindenea, pentru că această moșie din Cioroiu ce s'au scris mai sus, au fost moștenire a Nicolcii mai dinainte vreme. Iar după aceia Nicolce, el s'au rădicat de au vândut a lui moșie din Cioroiu, iar satul lui Cioroiului drept 20.000 asprii gata, fără știre cinstitului boiarului domnii mele jupân Radul armaș. Iar după aceia cinstitul boierul domniei mele jupân Radul armaș, dacă auzit de vreme că au vândut Nicolce a lui parte dă moșie, rumânilor din Cioroiu anume Popa Radul și Avram Șăbămeiu și Mole, iară cinstitul boiarul domnii mele jupânul Radul ce au fost mare armaș, așa au spus înaintea domnii mele cum că au fost cumpărat ei ace moșie dela Nicolcea, fără știre boiarului domnii mele ce s'au scris mai sus, și au fost mai volnică să cumpere cinstitul boiarul domnii mele jupânul Radul armașul parte Nicolcii dă moșie din Cioroiu. Deci cinstitul boiarul domnii mele jupânul Radul Armaș, el au dată îndărăt și au lăpădat acei 20.000 asprii dinnaintea domnii mele, rumânilor din Cioroiu tuturor celor ce au fost cumpărat dintr'această moșie ce s'au scris mai sus, toți asprii gata la mâinile lor.

Drept aceia am dată și domnia mea cinstitului boiarului domnii mele jupân Radului armaș, ca să-i fie lui moșie ohabnică și feciorilor, nepoților și stră-nepoților și de nimeni să fie neclătut preste zisa domnii mele, că iată și mărturii am pus domnia mea: jupân Danciul vel vornic, jupân Miroslov vel logofăt, jupân Ianachie vel vistier, Teodosie vel spătar i Balea vel comis i Gheorghe vel stolnic i Dumitru vel paharnic i Staico vel postelnic.

Septemvrie 18, leat 7097.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 452-53.

10.

1589 (7097) Aprilie 1, București.

Porunca lui Mihnea Vodă Turcitul, prin care întărește mănăstirii Coșuna, dreptul de stăpânire asupra satului Cornățelul, dăruit ei de jupan Stepan fost mare clucer, pe timpul lui Alexandru Voevod.

Cu mila lui Dumnezeu, Eu Mihnea Voevod și domnă a toată Țara Românească, feciorul marelui și prea bunului domnă Alixandru Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintii și dumnezeștii mănăstiri ce să grăește Coșuna, unde iaste hramul sfântului arhiereu și făcătorului de minuni Nicolae al Mirachilii ca să-i fie satul Cornățelul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că acest mai sus zis sată au fost de moștenire al Marcii postelnicul din Șetoe. Deci Marce postelnic au fost pribegit în Țara Ungurească și au fost avută o slugă credincioasă anume Visul. Deci Visul multă au slujit prin alte țări strine, iar Marce postelnicu au dat și au miluit pe Visul cu această mai sus zis sată pentru dreaptă slujbă ce i-au slujât în țări streine, ca să-i fie lui vecinică pomenire, iar Visului ohabnică moșie. Dar după aceia Visul, el au vândut această sată ce s'au zis mai sus Cornățelul cinstitului dregătoriului părintelui domnii mele Alixandru Voevod, jupânului Stepan ce au fost mare clucer, tatăl cinstitului dregătoriului domnii mele jupan Părvul ce au fost mare clucer, drept 30.000 de aspri și au vândut Visul această satu Cornățelul de a sa bunăvoe și cu știre tuturor megiașilor și dinnaintea răposatului domnii mele Alixandru Voivod și dinnaintea domnii mele. Dar după aceia Stepan ce au fost mare clucer, el au data această sată ce s'au zis mai sus Cornățelul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul la sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce s'au zis mai sus, ce să chiamă Coșuna, ca să i fie lui vecinică pomeanire, lui și părinților lui, iar sfintilor și dumnezeștilor călugări ce lăcuesc și petrecă

într'acest sfântă loc, să le fie întru hrană și întru întărire.

Iar după aceia călugării dela sfânta mânăstire ce s'au zis mai sus, au avut pără cu cinstit dregătoriu domnii mele jupân Ivașco marele vornică înainte răposatului părintelui domnii mele Alixandru Voevod, pentru această sat Cornățelul și așa pâra Ivașco marele vornic cum că n'au miluit Marce postelnicu pre a sa slugă pre Visul cu această sată, ce s'au zis mai sus, nici cum. Iar întraceia domnia lui au căutat și au dăverit și au judecată pe dreptate și pre legi cu toți cinstiți dregătorii domnii lui. Și au dovedit domnia lui și încă așa au mărturisit mulți dregători înaintea domnii lui răposatului părintelui domnii mele Alixandru Voivod, cum că au fost miluit Marce postelnicu pre Visul cu acest sată ce s'au zis mai sus și cum că l'au cumpărată jupânul Stepan ce au fost mare clucer dela Visul pre această prețu ce s'au zis mai sus și au rămas Ivașco marele vornic de judecată dinaintea răposatului părintelui domnii mele Alixandru Voivod, însă să ști hotarale cele bătrâne, seamnele satului Cornățelului, lacul Bugețelului până în fântâna Grețimei, deci părău până în lacul Ursului și pre Grindu până în piscă și până în stâna Pane, deci pă margine pădurii până în Ștubei și din Ștubeiu în sus pre matca apii până în gura cerului și pe vale cerului dreptă până în lacul care iaste lângă calea Diului și până în lacul Tomii și până în buza piscului Puiului și în vale Dobromirei dreptă în obârșia Toșanii și până în piscul Gruului până în vale Bolfi și matca până în rădăcina Clucerului și valea părăului până în Troian și Troianul până în Ulmulețu.

Și iar să fie sfintei și dumnezeestii mânăstiri ce să zice Coșuna, tot locul și cu braniște și cu livezile dinprejurul sfintei mânăstiri și iar să știe hotarale și semnele: din piatră din Țarmuri din păru, până în stejară între Ulmi și iar în stejarul din mejdină până în drumă și pă drumă până în Ulmul Palavului pă gărlă până în locul Palavului și gărla până

în Trestioară, pe colnicul Purcarului, pe Țarmuri până în Varnițe între Perivol (?). Pentru că acest mai sus zis locă și livezi le-au fost cumpărat jupan Stefan marele clucer dela Craioveni, drept 120 de porci grași și un porcă câte 120 de bani, cin cumpărătoare 14.400 de aspri gata și pe 30 dă vaci și o vacă câte bani 200, cin cumpărătoare 6000 de aspri. Și au vândut Craiovenii acest ce s'au zis mai sus locă și livezi jupânului Stepan ce au fost mare clucer, din zilele răposatului părintelui domnii mele Alixandru Voivod, pre acest preț ce s'au zis mai sus și de a lor bunăvoire și dinaintea domnii lui. Iar într'aceia jupân Stepan ce au fost mare clucer, el au fost dată și-au miluit la sfânta și dumnezeiasca mânăstire ce să zice Coșuna această sată ce s'au zis mai sus Cornățelul și locul și cu livezile ce s'au zis mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui și să fie lui vecinică pomeanire. Drept aceia am dată și domnia mea sfintei și dumnezeestei mânăstiri care să grăește Coșuna, ca să-i fie ei acest sată, ce s'au zis mai sus Cornățelul și locul și livezi întru moștenire și ohabnice și de nimeni să fie neclătite preste zisa domnii mele, că iată că și mărturii am pus domnia mea: jupan Chesar marele vornică și jupan Dumitru marele logofăt și jupan Miroslov marele vistiariu și Pătru spătar și Radul comis și Vladul păharnic și Radu biv comis și Vintilă Stolnic și jupân Iane marele postelnicu și Dumitru marele logofăt. Și eu Răzmiriță, care am scris în cetatea Bucureștilor.

Aprilie 1 zi, leat 7097.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mânăstirii Căluului și Bucovățul Nr. 722, filele 347-349. Textul este aproape identic cu al documentului Nr. 8 din 1 Sept. 1588. Vezi paginile 170-173.

DOMNIA LUI ȘTEFAN SURDUL

1591, Mai — 1592, Iunie.

1.

1591 (7099), Mai 21.

Zapisul prin care Dumitru din Sălcuța, feciorul jupânesii Vișa, vinde partea lui de moșie din satul Puleani, mănăstirii Căluilul.

Adică eu Dumitru ot Sălcuța, feciorul jupâneasii Vișii, scris am al meu zapis ca să știe, pentru că am vândut și am dat partea mea de moșie din satul Puleani, a treia parte câtă să va alege di peste tot hotarul i cu rumânii, sfintei mănăstiri ce să cheamă Căluilul, unde iaste hramul sf. Nicolae Miralichianul, drept trei mii aspri gata, pentru că am vândut și am miluit ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și pentru sufletul meu și al părinților. Încă am și scris și la sfânta Proscomidie părinții miei și eu și copiii miei.

Drept aceia am vândut și am miluit cu această moșie, sfânta mănăstire care să numește mai sus, ca să fie moșie ohabnică și întărire sf. mănăstiri. Iar cine să va scula din rudenia mea sau din copiii miei și va vrea a strica, nimenea să nu fie volnic cu vre-o bântuială sau val, ci să lase în pace cum am vândut eu și am miluit; sau orice om din neamul meu va vrea a bântui și a răsipi, a sparge zapisul meu, acel om să fie proklet de 318 părinți, care au fost la Nicheia și de sfântul Nicolae. Și am pus și mărturii cum că am vândut și am miluit: jupân Calotă clucer, jupân Radul postelnic Otetelișeanu, jupân

Radul postelnic ot Cepturoaie i Radul vătaful ot Dobriceni și Dumitru nepotu-mieu, Ivan logofăt ot Doba, Stanciul ot Sârbi, Dumitru ot Dănculiși, Șoșoi ot Robănești, Stoica ot Cepturoaie, Popa Stan ot Strejești.

Dela Adam cursul anilor 7099, Mai 21 zile.

Condica Mănăstirei Căluilul și Bucovățul, Nr. 722, filele 503.4.

2.

1591 (7100), Septemvrie 10.

Zapisul prin care Stepan sin Tramândan din Murgăș (Romanași) vinde lui Dan Nareș din Gaia, partea sa de moșie din Murgăș, partea Stoicăi și a lui Nedelco.

Adecă eu Stepan sin Tramândan ot Murgăș sud Romanași scris-am și mărturisesc cu acest al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna lui Dan Nareș ot Gaia, cum să se știe că i-am vândut partea mea de moșie din Murgăș, însă din funia Stoicăi și a lui Nedelco, însă a patra parte, și din câmp și din pădure și din apă și din seliștea satului și de peste tot hotarul, cât se va alege dintr'această parte de moșie ce scrie mai sus, și cu știrea fraților miei și cu a tuturor megiașilor de prin prejurul locului. Și când am făcut această tocmeală, mărturie încă au fost: Nicul vornicul ot Gaias i brat ego Stan i Popa Gherghina ot tam i Neagoe al Vișei i Preda al lui Negre i Ursul. Și pentru credința pusu-mi-am și pecetea mai jos.

Și i-o am vândut-o drept aspri gata, ughi 3. Aceasta scriem. Septemvrie 10, leat 7100.

Pecete: Eu Stepan adeverez.

Eu Nicu vornicul martor.

Eu Popa Gherghia martor.

Eu Preda al lui Negre martor.

Eu Stan logofătul martor.

Eu Neagoe al Visei martor.

Eu Ursul mărturie.

Condica Mănăstirei Sadova.

3.

1592 (7100), Februarie 16.

Porunca lui Ștefan Vodă Surdul, prin care dăruiește mănăstirii Coșuna satele: Perișorul cu rumâni, Hielești, Siaca, Cioroiașul și Cârna cu țiganii, ce au fost ale lui Pârveu mare logofăt.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Ștefan Voievod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Io Ionă Voievod, dat-am domnia mea această porun[că] a domnii mele sfintei și dumnezești mănăstiri dela Coșuna, unde iaste hramul sfântului dumnezeescului arhiereu Nicolae al Miralichii, ca să fie satul anume Perișoru și cu tot hotarul și cu rumâni și cu Hieleștii și cu satul Siaca cu tot hotarul și cu Cioroiașul veri câtă va fi și satul Cârna cu tot hotarul și cu țigani și cu tot ce au avut Pârvel ce au fost logofăt mare, pentru că aceste sate, țigani ce s'au zis mai sus, ei au fost miluiți mai de nainte vremea pre Pârvel ce au fost mare logofăt. Deci într'aceia și domnia mea am dată și am miluit pe sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, cu aceste ce s'au scris mai sus sate și țigani, ca să fie la sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus den întărirea, iar călugărilor de ajutoru, iar Pârvelui logofăt vecinică pomenirea. Drept aceia am dată și domnia mea sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce s'au zisă mai sus, ca să fie aceste sate și țigani moșie moștenitoare și ohabnică și de nimenea să fie neclătită preste zisa domnii mele, că iată și mărturie am pus domnia mea pre toți cinstiții boiarii domnii mele: jupân Iane marele ban al Craiovei și jupan Danciu marele vornic și jupan Dumitru vel logofăt și jupan Andronic vistier și Vasile spătar și Radul comisul, Toma stolnicul și Duca păharnic și jupan Iane marele postelnic. Și am scris eu Dragomir Micul logofăt.

Februarie 16 zile, leat 7100.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condița Mănăstirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 380-381 și 760-761.

4.

1592 (7100), Fevruarie 18, București.

Porunca lui Ștefan Vodă Surdul, prin care întărește lui jupan Amega ban dreptul de stăpânire asupra satului Bohan, cumpărat dela mai mulți oameni.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Ștefan Voievod și domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului răposat Io Ion marele voievod, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boiariului domnii mele jupan Amegăi ban, cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în Bohani partea Puțului și partea Lupului Buzăian i a lui Andrei i a Cărașei și iar a Lupului și cu toată ceata lor, pentru că o au cumpărat boiariul domnii mele mai sus scris, această moșie cu tot hotarul dela acești oameni mai sus ziși, drept 5000 aspri gata. Și iar au cumpărat boiariul domnii mele Amega banu ocină în Bohani, partea Bogăi i a Corcii i a Costei i a Țițai i a Largului i a Dudei, părțile lor toate de preste tot hotarul, drept 5000 aspri gata. Și iar au cumpărat boiariul domnii mele cel mai sus scris, moșie în Bohani partea lui Tudor i a Neașului i a Sintei, toate părțile lor veri câte să va alege cu tot hotarul, drept 5000 aspri gata. Și iar au cumpărat boiariul domnii mele mai sus zis ocină la Bohani, partea Vunei toată oricâtă să va alege, de preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat boiariul domnii mele ce e mai sus această ocină dela Vunea și dela fetele lui, drept 5000 aspri gata. Și iar au cumpărat boiariul domnii mele, Amega banu, care mai sus zis tot satul Bohanul, cu tot hotarul, cât să va alege dela acești oameni care sânt mai sus ziși, drept 20.000 aspri gata. Și și-au vândut ei moșiile lor de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și a împrejureanilor locului, din sus și din jos, și dinaintea domnii mele.

Drept aceasta am dat și domnia mea boiariului domnii mele Amegăi banu, precum iaste mai sus

scris, ca să-i fie lui satul Bohanul moșie ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lor, și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Ene vel ban al Craiovei și jupan Dănciul vel dvornic i jupan Dumitru vel logofăt i Andronie vistier i Dima spătar i Toma stolnic i Radu comis i Duca paharnic i jupan Ene vel portar. I ispravnicu Dănciu vel dvornic.

Și am scris eu Neagoe gramaticu, în minunata cetate a Bucureștii.

Februarie 18, leat 7100.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească, din cuvânt în cuvânt, după hrisovul slovenesc de mine

Dionisie Ecl[isiarh] 1785.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Episcopia Râmnicului, Pachet 11, Documentul 7, original pergament și copie, (Secția Istorică).

DOMNIA LUI ALEXANDRU CEL RĂU

1592, Iunie — 1593, Septemvrie.

1.

1592 (7100), Iulie 9.

Zapisul lui Șerban, Neagul și Nenciul feciorii lui Păduche la mâna Stanciului Roșul, pentru o moșie din Somor.

Adică Șerban și Neagul și Nenciul feciorii lui Păduche din Somor, făcut-am această al noastră zapis la mâna Stanciului Roșul cu a frățani-său Barbul, feciorii Lupii care au fost șezut și mai înainte vreme pe ace moșie a noastră la Somorâ. Deci noi ne-am socotit toți dimpreună și am făcut moșie vânzătoare. Deci am întrebată pe toți moșnenii, am socotit și am întrebat și pă Stanciu cu frati-său Barbu ce scrie mai sus, că li s'au căzut să-i întrebăm și nimeni nu s'au aflată să o cumpere. Și s'au aflat să o cumpere și ne-am tocmită de a noastră bună voie, dă le-o am vândut drept bani gata taleri 43, ca să le fie lor moșie și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și cine să va trage din neamul lor, ca să o ție cu bună pace. Iar cine să va (scula) cu vre-o gâlceavă să fie tot dela noi și dela feciorii noastră, și să fie blestemați de 318 părinți dela Nikeia, să lăcuiască cu Iuda și cu Aria într'un loc și închinați domnii cu ughi 20, care să vor scula cu vre-o gâlceavă asupra acestor boieri ce scrie mai sus. Și când am vândut această moșie parte noastră dă Sămorâ, al treile parte du peste totă hotarul, din

câmpu, din pădure, din apă, să o ție cu pace. Iar să fie volnici să lepede banii și celorlalți părtași care vor fi nelăcutoari cu ei, pentrucă noi i-am întreat și ne-am rugat de ne-au adată acești bani ce scriu mai sus toți gata. Și când i-am făcut acest zapisă, mărturii fost-au mulți oameni buni, care vor iscăli mai jos și pecețile pentru credința ne-am pus noi degetile noastră ca să să crează.

Iule 9 zile, 7100.

Eu Șerban, eu Neagul, eu Nenciul, eu Matei martor, eu Necola martor.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, filele 1045-1046.

2.

1592 (7101), Noemvrie 26.

Scrisoarea jupânesii Maria și a fiului ei Șarban postelnic din Coiani, prin care vând satul Vianul lui Radul armaș din Cepturoae.

În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, Troiță nedespărțită, Amin. Iată că am scrisă eu jupâneasa Maria și cu fiu-meu Șarbană postelnic din Coiani această carte a noastră, jupân Radului armaș ot Cepturoae, precum să să știe că i-am vândută noi un sată anume Vianul drept 30.000 de aspri, de a noastră bună voe și cu știrea tuturor, ca să-i fie lui ohabnică.

Și încă și mărturii am pus: Calotă din Grădiște slujitoriu și Bârcea logofăt den Bâcșani și Aranete logofăt și Radul den Cepturoae postelnic și Radul din Otetelișani postelnic și Hiera logofăt din Băbulești și Dan logofăt de oraș din Buzău și Pătru logofăt din Făicoi.

Și am scris eu Drăghici logofăt den Orești.

Noemvrie 26 zile, leat 7101 (1592).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mănăstirilor Călugăr și Bucovățul, Nr. 722, filele 202-203.

3.

1592 (7101), Decemvrie 1, București.

Porunca lui Alexandru cel Rău, prin care întărește lui Radul armaș stăpânirea asupra satului Vianu, cumpărat dela jupâneasa Maria și feciorul ei Șarban, din Coiani, sat pe care Radul Armaș îl dăruiește mănăstirii dela Cepturoae, Domnul întărind dania făcută.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alexandru Voivod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul mare-lui și prea bunului Bogdană Voivod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, boiarului domniei mele jupânului Radul armașu dela Cepturoae, dimpreună cu feciorii lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie al lui satul Vianul toată siliștea, din apă și din pădure, din câmpu peste tot hotarul, pentrucă l-au cumpărată boiarul domniei mele jupânul Radul armașu, această mai sus numit satul Vianul, dela jupâneasa Maria și dela feciorul ei Șarban dela Coiani, drept 30.000 aspri. Iar după aceia boierul domniei mele Radul armaș, el au venită însuși înaintea domniei mele dă au dată această mai sus scris sată sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela Cepturoae, unde este hramul sfântului și arhieru și făcătorul de minuni Nicolae dela Mirelishia, pentru vecinica pomenire, să fie lui și feciorilor lui. Încă și blestem au lăsată boiarul domniei mele ce s'au scris mai sus Radul armaș, cene va rămâne în urma lui din rudeniile lui și va vrea să se ispitească să ia acest sată Vianul dela sfânta mănăstire, iar ei să fie blestemați de 318 părinți dela Nichia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria în veac. ce va să fie.

Drept aceia l-am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie satul Vianul ohabnică și de nimeni nebănuț după porunca domniei mele.

Iată că și mărturii am pus domnia mea pe jupan Iane vel bană al Craiovii și jupânul Gherghe vornic (?) Jupan Mitre biv vel vornic i Danciul vel vornic i Barbu vel spătar și Stataschel (?) vel vistier

i Tudor comis i Dima vel stolnic i Iane paharnic
i Stanciul postelnic i is. Hiera logofăt ot Orești, am
scris în București.

Dichemvrie 1, leat 7101 (1592).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Mână-
stirii Călușul și Bucovățul, Nr. 722, fila 202.

DOMNIA LUI MIHAI VITEAZUL

1593, Septemvrie — 1600, Noemvrie 25.

1.

Fără an, August 31.

Cartea lui jupan Monta vel ban al Craiovei, prin care întărește mânăstirii dela Coșuna, dreptul de stăpânire asupra a două funii de loc din Radovan, cum-părate dela Nicola, feciorul lui Petco și dela nepotu său Voinea.

Scris-am jupan Manta vel ban al Craiovei această carte a mea, sfintei mânăstiri dela Coșuna unde iaste hramul Stăii Nicolae făcătorului de minuni, ca să-i fie două funii de loc care au cumpărat sfânta mânăstire dela Nicola, feciorul lui Petco și dela nepotu-său Voinea din Radovan, pentrucă au cumpărat sfânta mânăstire această moșie drept 1400 de asprii gata. Și au vândut de a sa bună voie și cu știrea megiașilor și mărturie anume Voico și Lupul pârčălab i Stanciul i popa Radul ot Bârca. Pentrucă am pus sfintei mânăstiri aceste ce s'au zis mai sus mărturii, încă carte de moștenire nu am să dau sfintei mânăstiri că încă au fost vândut Nicola mai den nainte jupânului Armega banul niște moșii din Ciotura. Deci am dat această carte Armegăi și să fie și această moșie care iaste vândută sfintei mânăstiri întru această carte. Incă au fost venit Nicola și în naintea mea de au spus cum că au fost vândut această moșie cu frații lui, sfintei mânăstiri de bună voia lor și eu însumi jupan Manta vel ban și Oprea vornic din Gabrul și Vlădit din Crețești.

Pentru aceasta aceasta am dat această moșie a sfintei mănăstiri să fie în pace de către toți oamenii, ci să fie sfintei mănăstiri de moștenire în veaci veacilor, amin. Și am scris Hamza din Crețești.

August 31 zile, leat nu e.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirei Călușul și Bucovățul, Nr. 722, fila 653.

2.

Fără an, Septembrie 4.

Porunca lui Mihail Voevod, prin care volnicește pe egumenul Popa Macarie și pe călugării mănăstirii Coșuna să stăpânească moșia din Radovan.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestor călugări anume egumenului Popa Macarie dela sfânta mănăstire ce se numește Coșuna, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să stăpânească moșia dela Radovan veri câți omeni au închinat și au dat locuri și au dat aspri, măcar de ar fi dat aspri jumătate, să nu fie volnici să întoarcă moșia; și să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele ca să stăpânească moșia acestor oameni ce s'au zis mai sus, ce au închinat și au luat și aspri și într'altă chipă să nu fie a bântui și a opri peste această carte a domniei mele. Încă (și) acel om rău va păți de către domnia mea. Și într'altă chip să nu fie peste zisa domniei mele. Și însumi am zis domnia mea.

Septembrie 4 (fără leat).

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirei Călușul și Bucovățul, Nr. 722, filele 832-3.

3.

Fără an, Noembrie 3.

Porunca lui Mihai Voevod, prin care întărește mănăstirii Coșuna, dreptul de stăpânire asupra satului Radovan, cumpărat de călugării acelei mănăstiri.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihai Voevod și domn, dat am domnia mea această poruncă a domniei mele

aceștii sfinte mănăstiri dela Coșuna, unde iaste hrumul Sf. Nicolae al Miralichii, ca să fie ei satul Radovanul, pentru că au venit călugării dela sfânta mănăstire și așa au spus cum că au cumpărat ei moșia a satului Radovanul dela săteni, 34 de funii și au dat călugării banii la Nica vistierul birurile lor, aspri 11.840. Și iar au dat în mâna săteanilor aspri 12.000, pentru această mai sus zisă moșie. Și iar au plătit călugării dela sfânta mănăstire la banul Armega, aspri 12.000 pentru această mai sus scrisă moșie, pentru că au venit Armega banul înaintea domniei mele și așa au spus cum că au plătit el aceste biruri în mâna mai sus zisilor săteani din Radovan, din județul Doljiu, ca să ție el acest mai sus scris sat, iar domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea călugărilor dela sfânta mănăstire ca să plătească ei acești 12.000 de aspri banului Armega și să ție ei satul Radovanul. Și iar au plătit călugării dela sfânta mănăstire birurile lor la cisla cea mică, aspri 260. Și iar au plătit călugării dela sfânta mănăstire, boi patru, drept 1000 aspri și iar au plătit călugării, la oaia uscată aspri 280. Și iar au plătit călugării birurile lor aspri 880. Și iar să fie volnici călugării ca ori unde vor afla pe Moș, să-l tragă pentru acești 12.000 de aspri ce au fost dat Armega banul pentru acest sat, iar Moș, el au fugit cu acești mai sus scriși aspri. Și într'alt chip să nu fie după cuvântul domniei mele.

Și ispravnic jupân Ivan vel dvornic.

Și s'au scris în luna lui Noembrie în trei zile.

Fără leat.

Io Mihai Voevod (pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica Nr. 443, fila 121.

4.

Fără an, Februarie 14.

Porunca lui Mihail Voevod prin care întărește dregătorilor săi: jupân Radul vel clucer, jupân Preda vel spătar și jupân Stroe vel stolnic, stăpânirea asupra satului Plenița cu rumâni ei, cu dreptul de a lua tot venitul boeresc dela rumâni.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și Domn dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregătorilor domnii mele, jupânului Radul vel clucer și jupân Predei Spătar și jupân Stroe vel stolnic ca să fie volnici cu această carte a domnii mele ca să ție satul Plenița tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii, pentrucă e a lor bătrână și dreaptă moșie și de moștenire. Și am văzut domnia mea și cărțile ale altor bătrâni domni, care au fost mai înainte de domnia mea. Drept aceia și voi oamenilor dela Plenița din sat, de vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să aveți a vă da găleata și daturile și tot venitul boeresc. Și să fie volnice slugile cinstiților dregătorilor domnii mele ce sânt mai sus scriși, cu această carte a domnii mele, ca să ia tot venitul boeresc dela rumâni dela Plenița și dela tot satul, iar care s'ar ispiti a sta împotrivă, acela om rău se va pedepsi dela domnia mea. Și într'alt chip să nu fie peste zisa domnii mele, că singur am zis domnia mea. Iar voi de vă va părea cu strâmbul să veniți de față la divan și să vă aduceți cărțile, că nu va fi fătărie.

Februarie 14, fără leat.

Arhivele Statului București, Condica Mănăstirii Căluțul și Bucovățul, Nr. 722, fila 576.

5.

Fără an, Noemvrie 22.

Porunca lui Mihail Voevod, prin care împuternicește cu cartea sa pe Socol postelnicul ca să aleagă

mănăstirii Bucovăț, moșie în satul Cioroiași, pe care o va alătura satului Perișor.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voivod și Domn a toată Țara Rumânească, dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, slugii domnii mele Socol postelnicul, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele ca să aleagă moșie slintei mănăstiri dela Bucovăț, din satul Cioroiașul de către alți săteni, ca să o lipească lângă satul Perișorul precum au fost aleas dă Pârvu clucer, ca să puie pietre precum au fost însemnat și mai din nainte vreamea. Iar voi sătenii care nu veți vre așa, iar sluga domnii mele ce s'au zis mai sus să fie volnic să ia asprii îndărăt precum au fost cumpărată dela voi și ce va fi plătit pentru biru vostru și tot ce va fi cheltuit pentru această pricină și nimeni să nu amestece a-i bântui. Și într'alt chip să nu fie preste zisa domnii mele. Și însuși am zis dumnia mea.

Noemvrie 22 (fără leat).

Arhivele Statului București. Condica Mănăstirilor Căluțul și Bucovățul, Nr. 722, fila 775 și condica Nr. 443, fila 156 v.

6.

Fără an, Februarie 16, Gherghița

Porunca lui Mihail Voevod prin care întărește mănăstirii Coșuna de lângă Craiova, stăpânirea asupra unei părți din satul Radovan, fostă a popei Oprea și cumpărată de către călugări pentru mănăstire.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului, răposatul Io Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeestii mănăstirii de lângă Craiova ce se chiamă Coșuna, unde iaste hramul sfântului ierarhu și făcătorului de minuni Nicolae, ca să fie moșie în sat Radovan, partea popei Oprei, toată câtă se va aleage.

Pentru că au cumpărat călugării dela Popa Oprea această moșie, încă mai denaintea vreame, iar popa Oprea, el iar s'au apucat de călugări și așa au zis că nu i-au plătit această moșie prețul tot. Într'aceia călugării ei au dat leage popei Oprei ca să jure cum că nu i-au plătit dinaintea lui jupan Calotă vel ban al Craiovei. Deci oameni buni, n'au lăsat pe popa Oprea să jure nici cum. Ei s'au tocmnit cu călugării și iar au mai dat călugării popei Oprei încă 400 de aspri din naintea lui jupan Calotă vel ban și dinnaintea megiașilor și oameni buni.

Și am văzut domnia mea și cartea lui jupan Calotă vel ban de tocmeală. Drept aceia am dat și domnia mea sfintei și dumnezeestii mânăstiri această moșie, partea popei Oprei toată, ca să-i fie întru moștenire și ohabnică și de nimenea să nu să clătească după cuvântul domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe jupan Ivan vel dvornic și jupan Chesar vel logofăt și jupan Negre vel spătar și jupan Radul vel comis și jupan Șerban vel paharnic și jupan Stroie vel stolnic și jupan Preda vel postelnic. Și ispravnic jupan Chesar vel logofăt.

Și am scris eu Ivan logofătul în Gherghița, în luna lui Februarie, în 16 zile.

Fără leat.

Io Mihail Voevod (pecetea domnească).

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Condica 443, filele 124 v. — 125.

7.

1593 (7102), Decembrie 2.

Porunca lui Mihail Voevod, prin care întărește lui jupân Radu fost spătar, slăpânirea asupra părții ce o posedă Miroslav vistier din Rahova, în satul Cioroiu și pe care o cumpărase dela acesta și jupâneasa lui Calca.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihail Voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașco Voevod, dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregătoriului domniei mele, jupân Radului ce au fost mare spătar și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie în Cioroiu, partea lui Miroslav vistier din Rahova, toată vericâtă să va alege du preste tot hotarul, pentrucă au cumpărat-o cinstitul dregătorul domniei mele ce s'au zisă mai sus dela jupânul Miroslav vistier și dela jupâneasa lui Calca, drept 7000 de aspri gata. Iar jupânul Miroslav vistierul, el au cumpărat cu acești mai sus ziși aspri, o parte de moșie de Bârsești dela Chirco, însă această mai sus zisă din Cioroiu, el au fost schimbată mai dinainte vreme, încă în zilele răposatului Pătru Voevod, Miroslav vistierul cu Radul spătarul, de i-au dat jupân Miroslav vistierul partea lui din Cioroiu jupânului Radul spătar, iar jupân Radul spătar, el au dat jupânului Miroslav vistier, partea lui din Boldești și din Pestre toată. Iar când au fost în zilele Mihniei Voevod, ei au fost schimbat de au luat jupânul Radul spătar partea lui din Boldești, ca să fie la mâna lui, iar Miroslav vistier, să fie partea lui din Cioroiu. Iar după aceia Miroslav vistierul, el au vândut partea lui din Cioroiu Radului spătar toată, drept 7000 de aspri gata, încă în zilele Mihniei Voevod. Iar după aceia Radul spătar, el au dat partea lui din Boldești Hierăi logofăt și jupânesii lui, Stana. Așa s'au tocmnit jupân Radul spătar cu jupân Miroslav vistier și cu Hiera logofăt de a lor bună voie și cu știrea tuturor boiarilor și dinaintea domniei mele. Drept aceia am dat și domnia mea jupân Radului spătar, ca să-i fie lui această moșie din Cioroi, partea lui Miroslav vistier, vericâtă să va alege, moșie ohabnică lui și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimeni să fie clătită preste zisa domniei mele, că iată și mărturii am pus domnia mea:

jupân Mitre vel vornic, jupân Andrei vel logofăt,
Pangratie vel vistier, Dumitru vel spătar i Pană
vel comis i Sărbul stolnic i Manta vel paharnic
i Coce vel postelnic. Ispravnic Mitre vel vornic.

Dechemvrie 2 zile, leat 7102.

Arhivele Statului București, Bunuri Publice, Căndica Mână-
stirilor Călușul și Bucovățul, Nr. 722, fila 453-4.

MONOGRAFIA JUDEȚULUI DOLJ

TIPĂRITĂ SUB INGRIJIREA

D-LUI DR. C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR

Directorul Arhivelor Statului, al Institutului de Istorie Națională
și al Muzeului Regional al Olteniei din Craiova

SECRETAR DE REDACȚIE

PREOT D. BĂLAȘA